



# Un any després, 980 morts

► La Covid ha colpejat el Vallès Oriental amb 27.402 positius i prop d'un miler de defuncions en un any

► La Generalitat confirma que no hi ha cap contagi a les residències de gent gran de la comarca

► El Teatre Auditori de Llinars, primer gran espai per a vacunacions massives (Pàgines 2 a 11 i editorial)



GRISSELDA ESCRIGAS

(Pàgina 12)

**Mor Marcel Molins, advocat de prestigi a Chicago i fill de Granollers**

(Pàgines 14 i 15)

**Vallesanes fan memòria del cop d'estat del 23-F 40 anys després**

(Pàgines 30 a 31)

**Les vivències al 2020 de l'excap d'Infermeria de l'Hospital de Granollers**

## Junts fins al darrer sospir

La família Romero Guerrero, de Parets, perd el pare i la mare amb 10 minuts de diferència. Tenien 90 i 96 anys i havien ingressat a l'Hospital de Mollet per la Covid-19

(Pàgina 13)

**El Mossos detenen un menor per l'agressió a Sant Esteve a un altre noi que està ferit greu a l'hospital**

(Pàgina 17)

**Cardedeu, en contra del gran parc solar al Pla de Can Morató, que també afecta Llinars i Vilamajor**

(Pàgina 41)

**La família del crític d'art Manel Clot reté el seu llegat tot i les cessions acordades amb el Macba i l'EASD**

(Pàgina 33)

**Àgora creix amb la incorporació de l'assessoria Gestió Directa**

(Pàgines 34 i 35) Concentració de treballadors a la planta de Bosch a Lliçà d'Amunt

**La plantilla de Bosch exigeix un pla que eviti el tancament**



GRISSELDA ESCRIGAS

(Pàgina 36)

**Els cansaladers consensuen una marca per a la botifarra de la Garriga**

Postures a les antípodes entre la plantilla i la direcció de la fàbrica de Bosch a Lliçà d'Amunt. Mentre que els treballadors exigeixen un pla industrial que eviti el tancament, la multinacional apressa per un acord ràpid que desemboqui en un cessament definitiu.

(Pàgines 38 i 39)

**Homenatges a Jaume Arnella, músic i romancer de Santa Eulàlia**

(Pàgina 49)

**El moment de les urnes per a Víctor Font, candidat a presidir el Barça**



El 3 de març de 2021 es va diagnosticar el primer cas de Covid-19 a una persona del Vallès Oriental. Un any des-

prés, la pandèmia ha provocat la mort de gairebé 1.000 persones a la comarca i s'han diagnosticat més de 27.000 ca-

sos que representen que més del 6% dels vallesans han passat la malaltia, que continua marcant el ritme de vida.

## El 6,3% dels vallesans ja ha passat la Covid-19

El primer any de la pandèmia del coronavirus deixa 980 morts i més de 27.000 casos

### Granollers

#### Ferran Polo

La pandèmia de la Covid-19 ha provocat en el primer any la mort de 980 persones al Vallès Oriental, segons les xifres del Departament de Salut. Des que es va detectar el primer positiu –el 3 de març de l'any passat– més de 27.000 persones ja han donat positiu de la Covid-19 a la comarca a partir de les proves PCR i dels test d'antígens que s'han fet, més de 400.000 entre els dos tipus. Per tant, almenys el 6,26% de la població ja ha passat la malaltia. És una incidència lleugerament inferior a la que hi ha hagut al conjunt de Catalunya, on, a partir dels positius diagnosticats, ha tingut la Covid-19 el 6,77% de la població.

Fins ara, la malaltia ha registrat tres onades. La primera va tenir l'epicentre entre els mesos de març i abril. Les xifres de positius són més baixes que en la segona i tercera onada (vegeu quadre adjunt) perquè els mitjans per diagnosticar la malaltia a través de proves PCR o test d'antígens encara eren molt limitats. Després

### Les xifres de la Covid

**27.402**

Casos confirmats

**43,78**

Mitjana d'edat

**52,92%**

Dones

**6.262**

Casos per 100.000 hab.

**980**

Morts

**26.055**

Vacunats (1a dosi)

**8.900**

Vacunats (2a dosi)

**328.416**

PCR fetes

**83.136**

Tests d'antígens fetes

del primer cas certificat del 3 de març, el segon va arribar quatre dies després. A partir del dia 9, però, ja es registren contagis a diari i les xifres mostren augments fins a superar els 100 diagnòstics diaris entre els dies 23 i 25 de març. La punta de la primera onada, però, va ser el 17 d'abril amb 144 positius en un sol dia. Aquest registre, però, es va superar àmpliament a finals d'octubre amb els 365 casos certificats el dia 26. La tercera onada va tenir una punta de 279 casos en un sol dia al Vallès Oriental. Va donar-se el dia 11 de gener.

Però no passa el mateix amb les defuncions (vegeu gràfic de les pàgines 4 i 5 d'aquesta edició), que es concentren majoritàriament en la primera onada amb dues setmanes molt crítiques: la darrera de març (114 morts) i la primera d'abril (157). En aquesta última, a més, amb un predomini de les morts de persones ingressades en residències de gent gran: 103 de les 157 persones que van perdre la vida. Aquesta situació –una xifra de decessos a les residències més gran que a la resta de la població– es va donar també just a l'inici de la pandèmia –la setmana del 9 al 15 de març les sis morts registrades van ser de persones que vivien en residències–, durant tot el mes d'abril i durant les dues primeres setmanes de maig.

De fet, la incidència de la malaltia ha estat especialment elevada a les residències. Aquí, el 50% dels avis i àvies del Vallès Oriental que viuen en centres geriàtrics han obtingut un resultat positiu d'una infecció per coronavirus.

Són gairebé 1.600 persones. La mortalitat ha estat

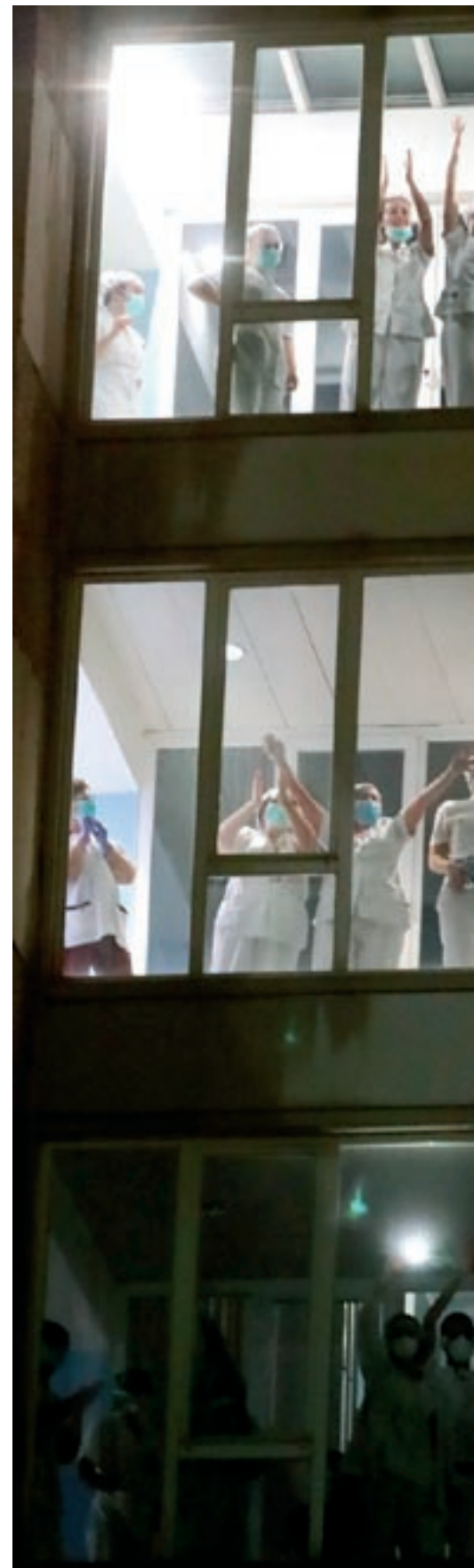
especialment alta a les residències de la gent gran, que comptabilitzen 479 defuncions des del març i fins aquest dijous. Això representa el 56% de totes les defuncions que s'han registrat per la Covid-19.

**La xifra màxima de positius en un sol dia va donar-se a finals d'octubre: 365**

Durant el primer any de la pandèmia, la mitjana d'edat de les persones que han donat positiu al Vallès Oriental s'ha situat en 43,78 anys. És una xifra lleugerament més alta que la mitjana catalana (43,18 anys). La malaltia ha afectat més dones que homes, amb el 52,92% dels positius. També està una mica per damunt de la mitjana catalana, que està en el 52,45%.

### UN ANY DE LIMITACIONS I DE SOLIDARITAT

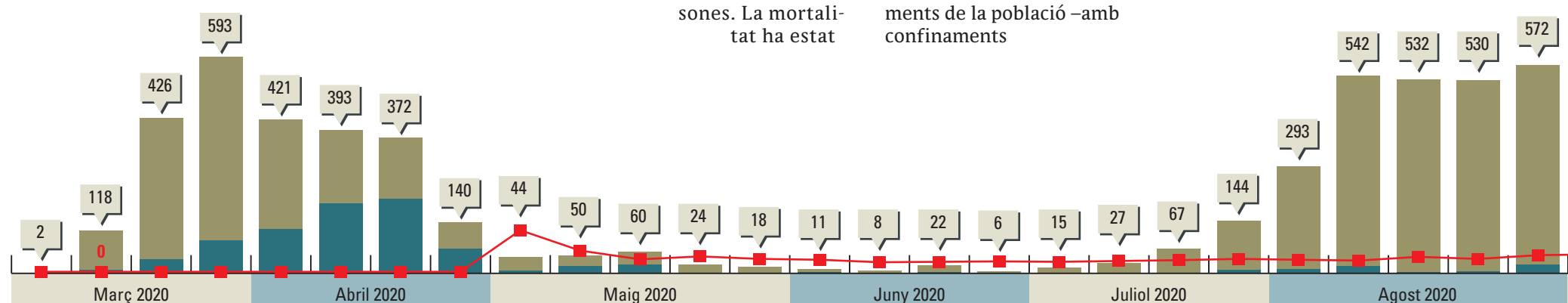
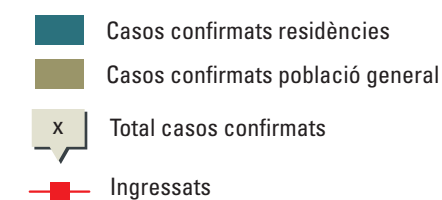
La pandèmia de la Covid-19 també ha representat un any sencer de limitacions, especialment durant els tres primers mesos amb l'estat d'alarma decretat pel govern de l'Estat i el confinament domiciliari que va deixar imatges insòlites a la comarca amb els principals eixos viaris i carrers de les poblacions buits de gent i de vehicles. També amb tot el comerç no essencial tancat. Restriccions que, amb major o menor mesura, s'han anat allargant en els darrers mesos i han limitat els moviments de la població –amb confinaments



Personal de l'Hospital General de Granollers agraint el

municipals o comarcals, el confinament nocturn o les limitacions del nombre de persones en les trobades familiars– o a les activitats econòmiques amb especial impacte en els sectors de la restauració, dels hotels, de l'oci nocturn, de l'esport i del comerç. També ha estat un any de

### Evolució setmanal dels casos confirmats i de les persones ingressades per la Covid-19 al Vallès Oriental



# “Teníem informació, no certeses”

Metges dels hospitals de Granollers, Mollet i Sant Celoni expliquen la seva experiència



suport a les finestres del centre en la primera onada



Cuquet, de l'Hospital de Granollers



Ormeño, de l'Hospital de Mollet



Dorca, de l'Hospital de Sant Celoni

## Granollers

**F.P.** A finals de gener de l'any passat, l'Hospital General de Granollers va col·locar un cartell al servei d'urgències en català, castellà, anglès i xinès demanant que si alguna persona arribava al centre amb febre i havia viatjat a la Xina ho comunicés al taulell. “Al cap de pocs dies, el vam haver de treure”, explica el doctor Jordi Cuquet, cap del procés d'infeccions del centre. La Covid-19 ja havia arribat: a principis de març ja van entrar els primers malalts “i en unes setmanes, l'hospital gairebé només atenia persones amb

la Covid-19”, recorda aquest facultatiu que explica que va caldre una “adaptació constant”. “Als protocols, els posàvem dia i hora perquè, unes hores després, ja s'estaven modificant.” També els espais perquè l'Hospital de Granollers i també els de Mollet i Sant Celoni van haver d'improvisar àrees amb llits d'hospitalització o unitats per atendre els malalts més crítics. “A la primera onada, el neguit era no poder arribar a atendre tothom que ho necessités”, admet Cuquet, que explica que es va viure un “moment crític” a finals de març.

“La Xina ens sonava molt lluny i, fins i tot, Itàlia també. I va arribar aquí més aviat del que esperàvem”, admet Giancarlo Ormeño. “Ho vam viure amb molta incertesa perquè era una cosa nova i desconeguda per tots. Hi havia la incertesa del que passaria”, apunta el metge, que recorda que la primera onada va ser “molt dura” a la zona de Mollet. “Mai no ens havíem vist tan desbordats per quantitat i per complexitat.”

“No ens va agafar per sorpresa perquè era una situació anunciada. Vam anar veient com arribava a Barcelona i als voltants.

Aquí va arribar uns dies més tard i vam poder veure com s'organitzaven els altres hospitals”, comenta Ester Dorca, metge internista de l'Hospital de Sant Celoni. “Inquietava que els malalts empitjoraven molt ràpid”, admet la doctora.

“D'informació, en teníem molta. El que no teníem eren certeses i estudis que validessin la utilitat o no dels tractaments” que es donaven als pacients, explica Cuquet. Venien determinats pels criteris marcats per l'Organització Mundial de la Salut, les autoritats sanitàries del país i els professionals que tractaven la malaltia. “Eren tractaments i protocols molt consensuats”, recorda Dorca.

Tots tres metges valoren el treball conjunt fet pel conjunt de professionals dels hospitals. “Cadascú aportava dins de les seves capacitats”, valora Ormeño, que destaca la creació d'equips amb professionals de diversos àmbits. També hi va haver molta col·laboració entre centres sanitaris. “L'experiència personal

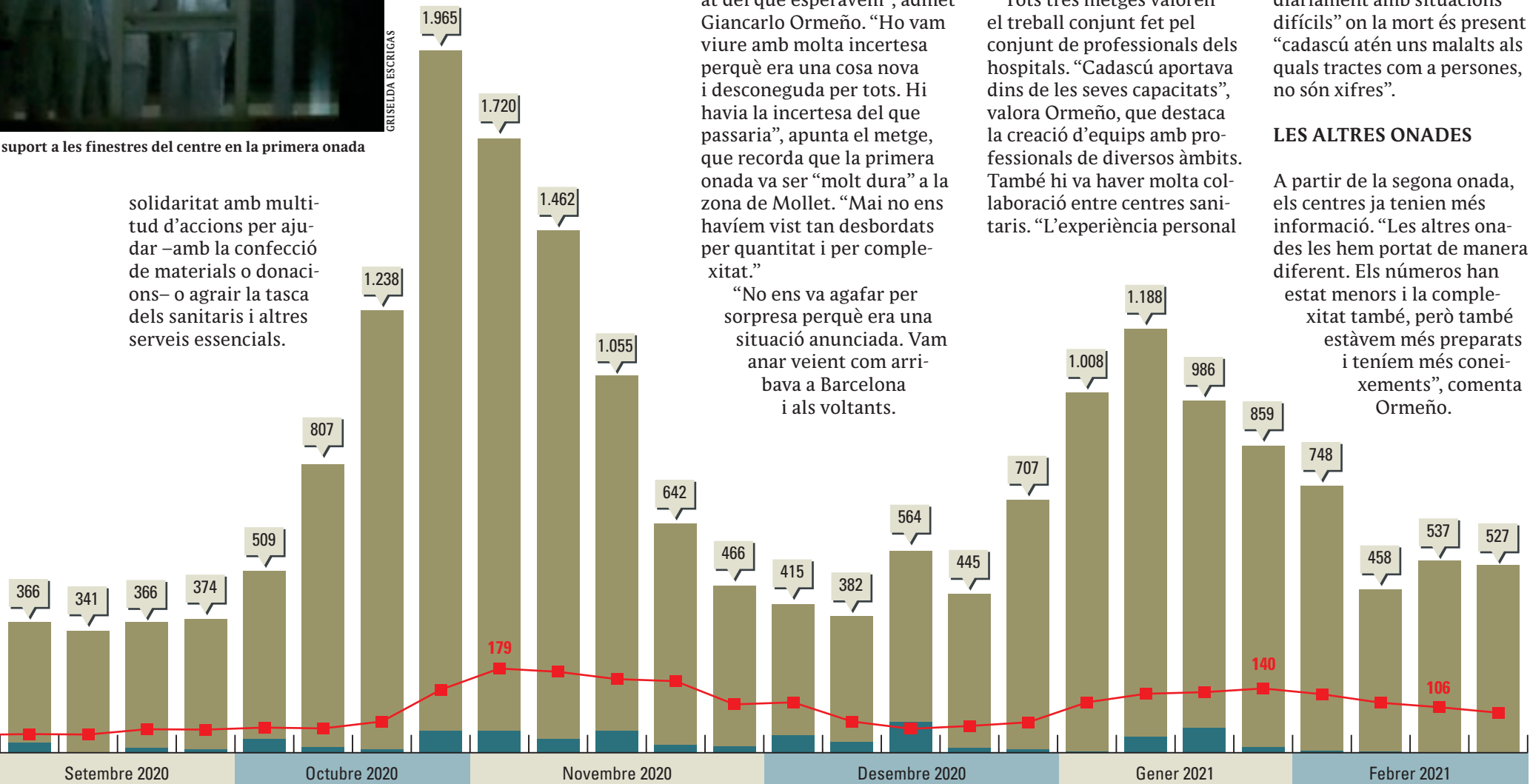
## Metge i pacient al mateix temps

**Mollet del Vallès**  
Giancarlo Ormeño va agafar la Covid-19 durant la segona quinzena de març i va haver d'estar ingressat tota una setmana al mateix Hospital de Mollet on treballa. Durant un dia va arribar a estar a la unitat de semicrítics del centre. “També vaig viure la incertesa que genera la Covid-19 com a pacient. Quan l'agafes, no saps si anirà bé o no i quines seqüeles pots tenir.” Es va reincorporar a finals d'abril. “No estava recuperat del tot però ho vaig fer per l'esperit de companyonia perquè els meus companys eren aquí donant-ho tot.”

és haver viscut una situació que mai havíem pensat que la gent de la nostra generació viuria amb els companys que he vist que són com la meua família”, afegeix Ormeño. “Mai no havia viscut una epidèmia amb tants malalts amb la mateixa malaltia i tant de cop”, comenta Dorca. “Ens ha unit molt com a equip”, afegeix. “Una pandèmia així no l'esperava”, diu Cuquet, que recorda que tot i que estan “acostumats a tractar diàriament amb situacions difícils” on la mort és present “cadascú atén uns malalts als quals tractes com a persones, no són xifres”.

## LES ALTRES ONADES

A partir de la segona onada, els centres ja tenien més informació. “Les altres onades les hem portat de manera diferent. Els números han estat menors i la complexitat també, però també estàvem més preparats i teníem més coneixements”, comenta Ormeño.



solidaritat amb multitud d'accions per ajudar –amb la confecció de materials o donacions– o agrair la tasca dels sanitaris i altres serveis essencials.

GRASELDA ESCRIGAS





Carmen Molina, aquest dijous venent cupons de l'ONCE al mercat de Granollers i el doctor Rayden Iglesias i la infermera Carme Segarra, dijous a l'Hospital



GRISelda ESCRIGAS

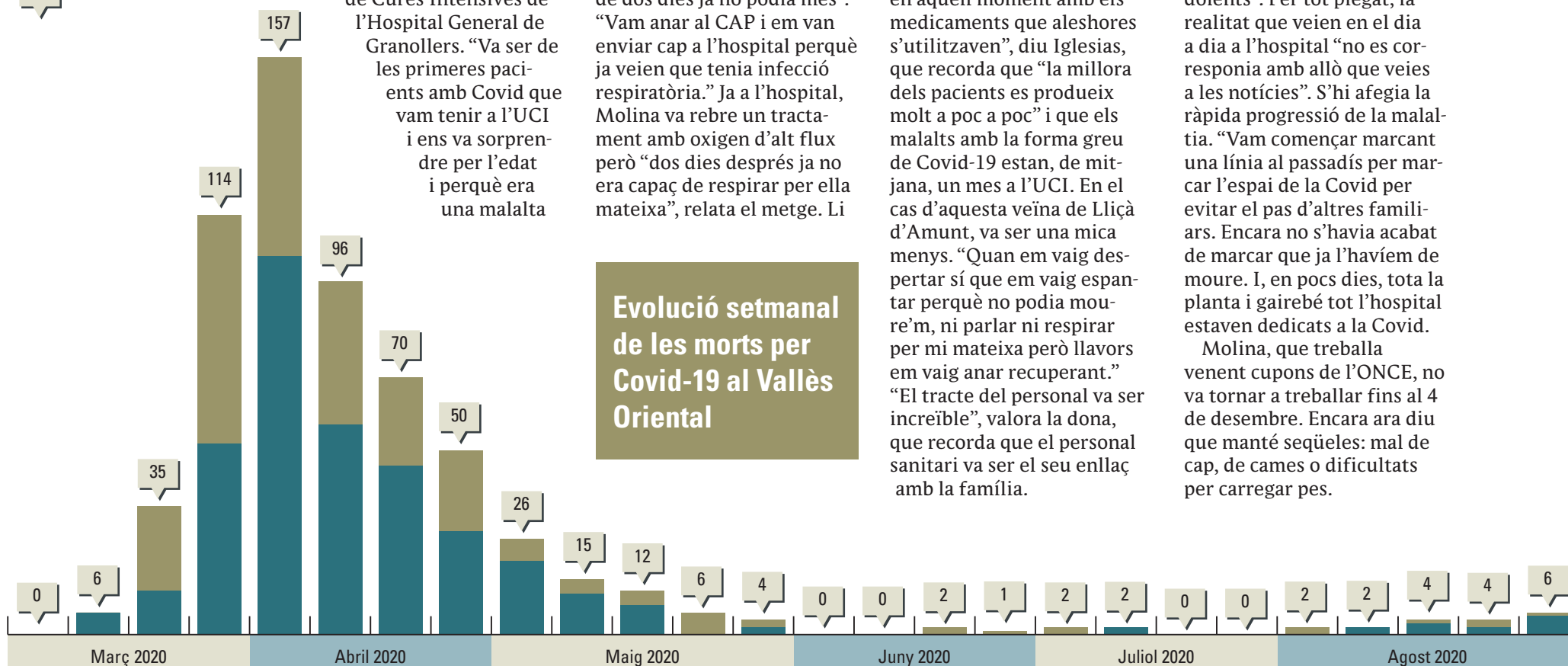
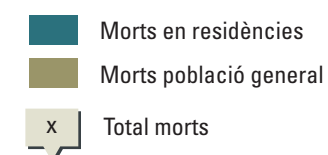
Després de l'UCI, la recuperació de Molina va seguir a la planta. Allà, entre d'altres, la va atendre Carme Segarra, infermera de la unitat d'hospitalització de medicina interna i que ha estat treballant amb pacients de Covid-19 des de l'inici de la pandèmia. "La Carmen era com una heroïna perquè se n'havia sortit!", explica Segarra, que afegeix que el seu cas no va ser una excepció. Recorda, per exemple, el d'una dona d'uns 40 anys embarassada que va ingressar amb el seu marit. "De seguida, vam començar a veure gent jove i sana i això és el que ens impactava més perquè, fins ara, no era habitual amb malalts respiratoris."

## “No m'adonava de res”

Carmen Molina va ser de les primeres pacients ingressades a l'UCI de Granollers

### Granollers

**F.P.** Carmen Molina, de Lliçà d'Amunt, va trencar a les pri-



**Evolució setmanal de les morts per Covid-19 al Vallès Oriental**

meres de canvi amb el retrat robot que el personal sanitari esperava dels pacients amb afectacions més greus per la Covid-19: persones d'edat avançada i amb patologies prèvies. Ella tenia 42 anys i no tenia cap altra malaltia. Amb tot, va haver d'estar ingressada a la Unitat de Cures Intensives de l'Hospital General de Granollers. "Va ser de les primeres pacients amb Covid que vam tenir a l'UCI i ens va sorprendre per l'edat i perquè era una malalta

molt sana", apunta Rayden Iglesias, metge intensivista del centre.

"Vaig anar de vacances a Mèrida per veure el meu pare. I ja vaig arribar allà amb mal de cap i, després, de tot el cos i tot em feia olor d'amoníac." Va tornar cap aquí un diumenge "i al cap de dos dies ja no podia més". "Vam anar al CAP i em van enviar cap a l'hospital perquè ja veien que tenia infecció respiratòria." Ja a l'hospital, Molina va rebre un tractament amb oxigen d'alt flux però "dos dies després ja no era capaç de respirar per ella mateixa", relata el metge. Li

van haver de posar respiració assistida i d'adormir-la fins que es va anar recuperant. "Se'm van presentar dues noies que em van dir que serien les meves infermeres i que estarien amb mi. Vaig estar uns dies que no m'adonava de res." "Li vam fer el protocols que existien en aquell moment amb els medicaments que aleshores s'utilitzaven", diu Iglesias, que recorda que "la millora dels pacients es produeix molt a poc a poc" i que els malalts amb la forma greu de Covid-19 estan, de mitjana, un mes a l'UCI. En el cas d'aquesta veïna de Lliçà d'Amunt, va ser una mica menys. "Quan em vaig despertar sí que em vaig espantar perquè no podia moure'm, ni parlar ni respirar per mi mateixa però llavors em vaig anar recuperant." "El tracte del personal va ser increïble", valora la dona, que recorda que el personal sanitari va ser el seu enllaç amb la família.

### UNA REALITAT DIFERENT

A més, hi havia pacients que "es posaven molt malament en poc temps", explica la infermera, que també recorda com la gent "no notava que s'ofegava" però les dades de l'aparell que mostra la saturació d'oxigen a la sang donava "uns números molt dolents". Per tot plegat, la realitat que veien en el dia a dia a l'hospital "no es corresponia amb allò que veies a les notícies". S'hi afegia la ràpida progressió de la malaltia. "Vam començar marcant una línia al passadís per marcar l'espai de la Covid per evitar el pas d'altres familiars. Encara no s'havia acabat de marcar que ja l'havíem de moure. I, en pocs dies, tota la planta i gairebé tot l'hospital estaven dedicats a la Covid.

Molina, que treballa venent cupons de l'ONCE, no va tornar a treballar fins al 4 de desembre. Encara ara diu que manté seqüeles: mal de cap, de cames o dificultats per carregar pes.

## “No podia ni bufar les espelmes de l'aniversari”

Geovanna Guerra, de Sant Celoni, va ser una de les primeres pacients ingressades per la Covid-19 a l'Hospital de Sant Celoni

### Sant Celoni

**F.P.** Geovanna Guerra va fer 32 anys el 22 de març de 2020 ingressada a l'Hospital de Sant Celoni pels problemes respiratoris que li va provocar la Covid-19. Va ser

de les primeres pacients que van ingressar al centre. Treballa en una empresa d'esdeveniments per a turistes a Barcelona i els primers símptomes li van venir en forma de febre durant el cap de setmana. Dimarts es va trobar millor i va anar a

treballar però dos dies després van confirmar a una companya de feina atesa a l'Hospital Vall d'Hebron amb els mateixos símptomes que tenia la Covid-19. "Ens vam tancar a casa i els meus fills ja no van anar a l'escola." Ella, però, en lloc



Geovanna Guerra va ser de les primeres pacients que van ingressar a l'Hospital de Sant Celoni el





D'esquerra a dreta, les germanes Isabel, Antònia, Carme i Paqui Romero Guerrero miren fotos dels seus pares aquest dimarts a la tarda

GRISSELDA ESCRIGAS

vida totalment independent. El primer a ingressar a l'Hospital de Mollet va ser el José Antonio. L'hi van dur el dia 26 de gener i poc després va ingressar al sociosanitari. La Geneveva va portar malament la separació. "Nosaltres dèiem que si un dels dos faltava, l'altre no ho suportaria", diu la Isabel, "Ens deixaven fer videotrucades i la mare li feia petons al mòbil", recorda l'Antònia. Un dia de mitjan febrer, la Geneveva va tenir una actitud estranya "Es mostrava agressiva i no parava de dir una paraula que no enteníem fins que li vam ensenyar una foto del pare i el va assenyalar." Com que la seva situació empitjorava, la van traslladar també a l'Hospital. "No es va calmar fins que no va arribar l'ambulància." A partir del 18 de febrer van poder estar junts en la mateixa habitació. "Ens vam trobar amb gent molt maca a l'Hospital. I els vam dir que els meus pares s'havien de retrobar i estar junts."

Arran de l'empitjorament de la salut de tots dos, el darrer dia els responsables de l'hospital van permetre que es quedés una persona a la nit. I va ser la nit de dissabte a diumenge quan tots dos van morir. Ella a la 1 i 40 minuts de la nit de diumenge. Ell, deu minuts després. "Han estat els Romeo i Julieta de l'actualitat", va penjar a Instagram una de les infermeres de l'Hospital. Després del funeral, tota la família va anar a la Torre de Malla, on solien anar quan eren petits, i van deixar anar globus de llum en record de la Geneveva i el José Antonio.

# Units fins al final

Un matrimoni de Parets mor de Covid el mateix dia amb només 10 minuts de diferència

## Parets del Vallès

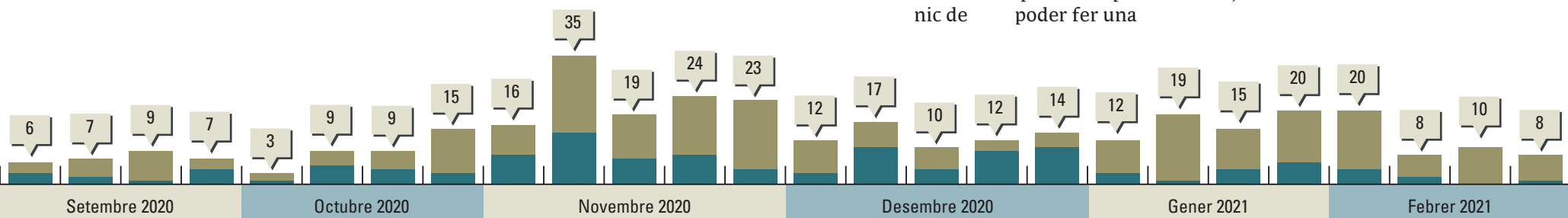
**J.V.** Geneveva Guerrero López va néixer a la capital d'Almeria fa 96 anys i José Antonio Romero Baños, a Darrical, un petit poble de la mateixa província, fa 90 anys. Vivien al barri del Carmel i es van casar el dia 8 de desembre de 1956 a l'església de Sant Francesc

Xavier, al barri del Turó de la Peira. Ell tenia 24 anys i ella 30. Poc després van anar a viure a Parets. El dia 28 de febrer, diumenge passat, van morir tots dos a la mateixa habitació de l'Hospital Sociosanitari de Mollet amb només deu minuts de diferència. El funeral es va fer dilluns a l'església de l'Ei-

xample de Parets. Les seves quatre filles, la Isabel, l'Antònia, la Carme i la Paqui, els seus sis nets, els tres besnets i els seus tres gendres han viscut moltes emocions des de mitjan gener, en què van donar positiu per coronavirus.

La història de la Geneveva i el José Antonio és la de moltes persones immigrants. Ella treballava de modista i ell era mecànic de

manteniment. Havia treballat a l'empresa Abrasivos Modesto Sánchez Estévez (Amsesa), de Parets, més coneguda al poble com *La Lija* perquè feien paper de vidre. Es van conèixer quan ell va anar a fer-se uns pantalons. L'any 1965 van comprar un terreny al carrer Sant Jaume, a l'Eixample de Parets, i s'hi van fer la casa. Les filles expliquen que, fins que es van posar malalts, van poder fer una



de millorar, empitjorava. "Em faltava l'aire." Va trucar als serveis sanitaris fins a tres vegades i van descartar portar-la a l'hospital. "Com que era jove, al principi no em feien cas. Vaig patir molt abans no em van ingressar" a l'Hospital de Sant Celoni. Ho va fer amb una pneumònia bilateral. "Em van haver de posar oxigen perquè no podia respirar per mi mateixa. Els primers dies a l'hospital van ser complicats." Va fer els 32 anys ingressada al centre. "No vaig poder ni bufar les espelmes. No tenia aire." De l'estada a l'hospital, també li va impactar la mort

d'una dona gran que tenia de companya a l'habitació. "Aquell dia ho vaig passar fatal", admet. També patia per la seva família i recorda que els seus familiars a l'Equador també ho van passar malament: "El desconeixement de la malaltia allà encara era més gran." Guerra va estar ingressada una setmana però el procés de recuperació va ser força llarg. "Fins al juny, no em van donar l'alta perquè no estava recuperada." De la Covid-19, ha après a cuidar-se. "Abans, no pensava tant en mi. Ara vaig amb més calma i em cuido més."

Per anunciar-vos a **EL 9 NOU** truqueu al **93 860 30 20**

**FORN PASTISSERIA**  
AMB DEGUSTACIÓ  
ES TRASPASSA PER JUBILACIÓ  
Interessats: **666 95 62 64**  
Emili

**OUTLET ELECTRO PALAU**

C. Maria Palau, 23 - 08403 Granollers  
Tel. 631 10 34 26/93 140 88 42 - cheikdiagne@hotmail.com





## Evolució de la Covid-19 per zones del Vallès Oriental (dades de les proves PCR i tests d'antígens)

Des del 22/02/2021 al 28/02/2021	Casos confirmats PCR i TA	Taxa confirmats PCR i TA	Incidència a 14 dies (IA14)	Risc de rebrot	Rt	PCR fetes	TA fetes	% PCR i TA positives	Mitjana edat	% dones	Vacunats primera dosi	Vacunats segona dosi	Ingressos	Defuncions
Vallès Oriental Central	244	95,41	210,76	187	0,88	5.493	1.659	3,92	38,59	48,36	4.905	133	60	4
Baix Montseny	136	238,57	405,22	698	1,71	1.735	502	6,58	35,93	47,79	1.128	22	12	2
Baix Vallès	191	136,28	271,14	302	1,10	3.160	996	5,05	46,77	51,83	2.557	85	37	4
<b>VALLÈS ORIENTAL</b>	<b>527</b>	<b>127,89</b>	<b>258,45</b>	<b>268</b>	<b>1,03</b>	<b>9.617</b>	<b>2.878</b>	<b>4,74</b>	<b>40,13</b>	<b>48,58</b>	<b>7.887</b>	<b>213</b>	<b>100</b>	<b>8</b>
Des de l'01/03/2020 al 03/03/2021	Casos confirmats PCR i TA	Taxa confirmats PCR i TA	Incidència a 14 dies (IA14)	Risc de rebrot	Rt	PCR fetes	TA fetes	% PCR i TA positives	Mitjana edat	% dones	Vacunats primera dosi	Vacunats segona dosi	Ingressos (*)	Defuncions
Vallès Oriental Central	15.891	6.213,78	---	---	---	208.853	48.644	6,54	43,31	52,70	16.359	5.686	-	560
Baix Montseny	3.211	5.632,74	---	---	---	41.428	11.166	6,50	45,62	52,38	3.262	1.010	-	150
Baix Vallès	8.824	6.296,07	---	---	---	104.950	35.742	6,64	43,67	53,47	8.575	2.886	-	367
<b>VALLÈS ORIENTAL</b>	<b>25.805</b>	<b>6.262,38</b>	<b>---</b>	<b>---</b>	<b>---</b>	<b>328.416</b>	<b>83.136</b>	<b>6,64</b>	<b>43,78</b>	<b>52,92</b>	<b>26.055</b>	<b>8.900</b>	<b>-</b>	<b>980</b>

Risc de rebrot: ■ BAIX (0-70) ■ MODERAT (71-100) ■ ALT (101-200) ■ MOLT ALT (+201)

(\*) Dades a partir del 29 d'abril. Les sumes per territoris poden no coincidir amb el total comarcal perquè a les àrees sanitàries hi ha municipis de fora

NEUS PÀEZ / FONT: DADES OBERTES DE CATALUNYA

# Els hospitals registren la xifra més baixa de morts des de l'octubre

En una setmana han mort tres persones, totes a l'Hospital General de Granollers

## Granollers

### EL 9 NOU

Els tres hospitals del Vallès Oriental van registrar en la darrera setmana tres morts de pacients per la Covid-19, segons les dades que van donar a conèixer aquest dimecres. És la xifra més baixa des del 14 d'octubre de l'any passat, quan s'havia registrat dues morts en una setmana. Totes les tres defuncions s'han produït entre pacients de l'Hospital General de Granollers, que la setmana anterior n'havia registrat dues. En canvi, els hospitals de Mollet i Sant Celoni no han tingut cap decés entre els pacients ingressats que són positius de coronavirus. No passava des del 5 de gener i des del 17 de febrer, respectivament. En total, han mort als hospitals 481 persones des de l'inici de la pandèmia. És pràcticament la meitat del total de morts registrades (980) al Vallès Oriental, segons les dades del Departament de Salut.

En canvi, la xifra de persones ingressades als tres hospitals ha patit un petit repunt a l'alça. Amb les dades d'aquest dimecres, els tres centres vallesans sumaven un total de 78 pacients ingressats amb un positiu per Covid-19. Són vuit més dels que hi havia dimecres de la setmana anterior (70), quan es va produir la xifra més baixa de pacients internats des del 16 de desembre. En aquest cas, l'Hospital de Granollers redueix el nombre de pacients ingressats: pas-

Positius per proves PCR per municipis	Setmana anterior	Última setmana	Darrers tres dies	Diferència darrera setmana	Casos per cada 100.000 habitants	Risc de rebrot
	Del 15 al 21/2	Del 22 al 28/2	1, 2 i 3/3			
Aiguafreda	1	1	0	0	39,9	80
L'Ametlla del Vallès	15	1	2	-14	11,8	13
Bigues i Riells	6	3	0	-3	33	50
Caldes de Montbui	12	27	27	+15	153,8	500
Campins	0	0	0	0	0	-
Canovelles	31	37	30	+6	222,5	488
Cardedeu	22	16	5	-6	87,2	151
Cànoves i Samalús	3	5	0	+2	160,4	428
Figaró-Montmany	0	3	0	+3	269,3	-
Fogars de Montclús	2	0	0	-2	0	0
Les Franqueses del Vallès	30	13	10	-17	64,7	93
La Garriga	8	13	4	+5	78,7	207
Granollers	97	49	9	-48	80	120
Gualba	1	0	0	-1	0	0
La Llagosta	22	24	1	+2	178	372
La Roca del Vallès	4	9	2	+5	84,5	275
Llinars del Vallès	6	27	3	+19	271,7	1.494
Lliçà d'Amunt	18	16	7	-2	104,9	198
Lliçà de Vall	11	13	3	+2	198,7	434
Martorelles	8	5	1	-3	104,1	169
Mollet del Vallès	64	85	30	+21	165,6	386
Montmeló	1	9	1	+8	102,8	1.028
Montornès del Vallès	9	6	3	-3	36,6	61
Montseny	0	0	1	0	0	-
Parets del Vallès	38	25	8	-13	131	217
Sant Antoni de Vilamajor	4	8	4	+4	130,4	391
Sant Celoni	29	51	12	+32	284,9	786
Sant Esteve de Palautordera	18	9	1	-9	319,1	479
Sant Feliu de Codines	8	7	7	-1	111,8	210
Sant Fost de Campsentelles	15	7	2	-8	80,1	252
Sant Pere de Vilamajor	5	5	2	0	111,8	224
Santa Eulàlia de Ronçana	8	4	1	-4	54,9	82
Santa Maria de Martorelles	1	1	0	0	122	224
Santa Maria de Palautordera	22	31	8	+9	329	793
Tagamanent	0	0	0	0	0	-
Vallgorguina	4	5	3	+1	173	389
Vallromanes	0	2	0	+2	77,5	-
Vilalba Sasserra	4	0	0	-4	0	0
Vilanova del Vallès	11	10	2	-1	184,1	352
<b>VALLÈS ORIENTAL</b>	<b>538</b>	<b>527</b>	<b>189</b>	<b>-11</b>	<b>127,89</b>	<b>268</b>

CEGI RAFAEL / FONT: GERARD GIMÉNEZ ADSUAR A PARTIR DE DADES OBERTES DE CATALUNYA

sa de 48 a 46 (-2). En canvi, creixen en vuit persones a l'Hospital de Mollet (de 17 a 25) i en dues a l'Hospital de Sant Celoni (de 5 a 7). A l'Hospital de Granollers, hi havia dimecres 20 pacients a cures intensives entre la UCI i la unitat específica per a malalts amb problemes respiratoris. A l'UCI de l'Hospital de Mollet, hi havia dos pacients.

## Es torna a permetre l'accés a familiars a part de l'hospital de Sant Celoni

### Sant Celoni

L'Hospital de Sant Celoni torna a permetre l'accés d'un familiar o acompanyant als pacients ingressats a la planta 1 en un horari fixat i, com a màxim, d'una hora de durada. A la planta 2, l'accés segueix limitat només a situacions de final de vida, menors d'edat o situacions especials. També hi ha limitacions en l'accés a urgències o altres serveis.

En la darrera setmana, s'havien donat 41 altes: 15 a l'hospital de Granollers (s'arriba a 1.351); 19 al de Mollet (fins a 1.111); i 7 a l'hospital de Sant Celoni (fins a 282).

Les xifres sobre l'impacte de la pandèmia es mantenen força estables. Entre les dies 22 i 28 de febrer, es van diagnosticar 527 casos positius. Això representa una taxa de 127,89 casos per cada 100.000 habitants. El risc de rebrot baixa una mica i se situa en 268 punts i encara és molt alt. La taxa de positivitat també millora i torna a col·locar-se per sota del 5% que recomana l'OMS (4,74%). La taxa de transmissió cau però segueix una mica per damunt l'1. Està en 1,03.



## L'ambulatori de la Torreta torna a obrir, però només els dimecres i divendres al matí

La Roca del Vallès

Eudald Clascà

L'ambulatori de la Torreta, que es va tancar durant l'estat d'alarma per manca d'espai i seguretat, ha tornat a obrir aquest dimecres, gairebé un any després del seu tancament provisional. De moment, obrirà dos dies a la setmana. Els dimecres ho farà de 8 a 10 del matí i els divendres de 9 del matí a 12 del migdia, i sempre amb cita prèvia. Està previst que el personal disponible sigui l'indispensable. Un doctor, una infermera i un treballador d'administració estaran a disposició dels veïns per aplicar les cures bàsiques, fer les analítiques i les proves del sintrom. Al marge de la situació del CAP, el servei a domicili seguirà vigent per aquells veïns als quals els sigui impossible poder-se desplaçar fins al consultori, segons fonts del Departament de Salut.

Malgrat les dificultats originades per la pandèmia, la reivindicacions del barri de la Torreta perquè tornés a obrir el centre han estat constants. L'Associació de Veïns i la plataforma Todos

### Les entitats veïnals han anunciat l'aturada de les mobilitzacions

por la Torreta, han encapçalat les diverses mobilitzacions dels darrers mesos per expressar el seu descontentament amb la situació actual del barri i, de fet, en les últimes mobilitzacions, la reobertura del centre mèdic ha estat una de les peticions més recurrents. Els veïns de la Torreta, d'ençà que es va tancar el consultori del barri, han d'anar al de la Roca centre.

Des d'ambdues entitats s'assegura que, de moment, s'aturaran les manifestacions, ja que en les darreres setmanes alguns veïns es trobaven els divendres davant del CAP de la Roca per expressar el seu mal-estar. Reconeixen que ha estat un pas endavant en la situació del poble i esperen que amb la mesura que el virus ho permeti, es puguin anar ampliant les hores de



Les entitats veïnals han posat pancartes reclamant la reobertura de l'ambulatori de la Torreta

consulta.

L'Àrea Bàsica de Salut de la Roca, el Departament de Salut i l'Ajuntament han

acordat reobrir el consultori de la Torreta en un moment en el qual la incidència del virus és menor al poble. De

fet, en l'última setmana només s'han detectat set casos diagnosticats en tot el municipi de la Roca.

## Comerciants del centre de Granollers reclamen la reobertura de les botigues els dissabtes

Granollers

EL 9 NOU

Les associacions de botiguers Del Rec al Roc i Més que comerç, que reuneixen establiments comercials i de serveis del centre de Granollers, reclamen al govern de la Generalitat que es permeti l'obertura del petit comerç els dissabtes. També defensen la necessitat que bars i restaurants puguin ampliar el seu horari actual de servei als establiments.

En un manifest que van fer públic dilluns d'aquesta setmana, també demanen al govern de la Generalitat "que defensi clarament el comerç i les activitats econòmiques de proximitat" i que les mesures que apliquin "siguin coherents amb aquesta sensibilitat".

"Estem preocupats per l'afectació comercial que el

tancament dels dissabtes genera en els comerços i els horaris restringits als restaurants i bars de proximitat. La clausura dels establiments des de principis d'any està dificultant, i molt, la continuïtat del moltes activitats", adverteixen en el mateix comunicat.

Les dues associacions de comerciants també recorden el compromís dels establiments amb la seguretat dels seus clients i les mesures de prevenció i protecció que adopten. "No hi ha cap motiu que faci que els dissabte haguem de romandre tancats i que la restauració no pugui ampliar el seu horari", sostenen. I remarquen que les mesures de seguretat i prevenció que es prenen són les mateixes cada dia de la setmana. "Cal trobar un equilibri entre la salut i l'economia", afegeixen.

**Promo Doble Estalvi**

**#fibricitat**  
**El doble de bon rotllo per pagar menys per la fibra i l'electricitat!**

Amb **estabanell energia**  
*i emagina*

Estalvia't  
**108€ l'any en Fibra**  
**i un 10% al mes**  
**en el teu consum de llum\***

\*El descompte s'aplica sobre el terme d'energia, que està sempre referenciat en la factura, i en tarifes 2.0DHA i 2.1DHA. Consulta condicions entrant al web.

Informa-te'n a  
**estabanellenergia.cat**

**emagina.cat**



# Les seqüeles de la Covid-19

Professionals i responsables de negocis expliquen com han viscut la pandèmia

## Granollers

J.V./R.S./F.P.

La Covid-19 ha tingut impacte en moltes persones de molts sectors diversos que han vist com la pandèmia condicionava la seva feina i el seu dia a dia. N'hi ha de relacionats amb l'atenció a les persones però també de molts sectors econòmics com la restauració, el comerç o l'oci. Aquests en són alguns exemples:

**“El gran repte ha estat atendre els pacients i els professionals alhora”**

**1. MIREIA GIBRAT, directora d'equip d'Atenció Primària Granollers Oest-Canovelles**

La directora del CAP Canovelles explica el gir bruscat que va imposar la Covid-19 en el funcionament habitual. “Va ser un canvi radical en l'atenció a les persones i de mica en mica anar-ho adaptant per poder atendre les que ens necessitaven perquè estaven afectades pel coronavirus i també la resta de la població amb els problemes habituals.” Gibrat explica que el moment més crític va ser a l'inici, “quan no es disposava de PCR i els equips de protecció individual eren escassos”, i té clar quin ha estat el gran repte d'aquests 12 mesos: “Atendre les persones al CAP o al domicili i alhora estar al costat dels professionals, acompanyant-los també amb les seves pors.” Gibrat assegura que ara es viuen moments més tranquils. “Gràcies a l'experiència d'aquest darrer any hem après molt i estem organitzats per administrar totes les vacunes que ens van arribant.”

**“El més important ha estat aprendre a viure amb aquest virus”**

**2. ASSUMPCIÓ ROS, directora de la Fundació Santa Susanna de Caldes** Assumpció Ros qualifica els primers mesos de pandèmia de “dramàtics”. “Va ser una situació sobtada i traumàtica

que ens va descol·locar molt. Les primeres setmanes van ser terribles, amb molta por, molta necessitat d'atenció mèdica, desconcert. Després del primer mes i mig vam començar a millorar, l'atenció primària ens va poder fer el suport sanitari que necessitàvem, vam aprendre sobre els EPI, els circuits bruts i nets, inspeccions, PCR, comparticions, grups bombolla... ha estat un intensiu per aprendre a contenir aquesta pandèmia”, explica. Gràcies a aquest aprenentatge la residència Santa Susanna no ha registrat cap positiu des del mes de maig. “El més important ha estat aprendre a viure amb aquest virus, aprendre a avançar-nos: des del moment que identifiquem com es comporta, qui està contagiada i qui no, deixem d'estar en una situació de desemparament.” Ros creu que la pandèmia ha permès preparar molt millor les residències per a aquestes situacions.

**“Vaig dormir al sofà fins al juliol per no contagiar la parella”**

**3. LLUÍS VILLEGAS, zelador de l'Hospital de Sant Celoni**

“Quan va arribar la Covid vam veure que no seria per poc temps perquè els pacients es complicaven molt ràpid”, diu Lluís Villegas, zelador de l'Hospital de Sant Celoni. La ràpida progressió de la malaltia va fer que es veiessin “desbordadíssims”. “Vas anar veient que arribaven els primers casos però es va començar a estendre i la pilota es va fer gran de cop.” Això va implicar un esforç per adaptar les instal·lacions. A Sant Celoni, per exemple, per reconvertir quiròfons en espais per atendre malalts crítics. “Ens va tocar arremangar-nos tots molt.” Villegas també comparteix el neguit que van passar els professionals quan tornaven a casa. “El 19 de març vaig començar a dormir al sofà i m'hi vaig estar fins al juliol” per minimitzar el risc de contagi a la seva parella. “Tenies por pels pacients però també per tu i per la família per-



què no sabies què portaves a casa”, recorda Villegas, que va passar la Covid al novembre i va haver d'estar un parell de mesos de baixa. A partir de la segona onada, però, els professionals ja sentien que controlaven més la situació. “Hi havia més informació i podies agafar-t'ho d'una altra manera.”

**“Amb els EPI, els pacients ens acabaven coneixent per la veu”**

**4. IMMA FUENTES, infermera de l'Hospital de Mollet**

Imma Fuentes ha estat treballant a la unitat d'hospitalització de Covid de l'Hospital de Mollet. Després dels primers casos, “d'una setmana per l'altra, teníem plena tota la unitat amb pacient de Covid i, a la següent, ja ho estava tot l'hospital. No ens esperàvem el que venia”. Va caldre repensar els espais adequant llits d'hospitalització als espais de consultes externes. “Hi havia com un hospital de campanya dins de l'hospital.” També “vam veure que els pacients es complícaven molt ràpid.” La feina amb els equips de protecció individual (EPI), els va obli-

gar a adaptar la manera de treballar. “El tracte amb els pacients ens va canviar molt pels EPI perquè feia que els pacients no ens coneguessin. Ens veien a tots iguals. Molts t'acabaven coneixent per la veu.” Tot plegat feia la “impressió d'estar dins d'una pel·lícula”. “Quan a la universitat t'expliquen una pandèmia creus que mai no ho viuràs.”

**“El pas a l'educació telemàtica va costar menys del que ens pensàvem”**

**5. JAUME BALART, director de l'institut Manolo Hugué de Caldes** Jaume Balart assegura que ha estat un any molt difícil per als alumnes i els professors. “Al principi del confinament els alumnes estaven contents perquè semblaven unes vacances, però ningú s'esperava que aquells pocs dies es convertissin en tota la resta de curs”, explica. Segons Balart, el pas necessari a l'ensenyament telemàtic va anar millor del previst. “Va costar menys del que ens pensàvem. El professorat es va esforçar molt perquè el curs pogués continuar amb el màxim de normalitat possible”, diu, i

assenyala la frustració que va suposar no poder avaluar els alumnes en tot el període telemàtic. “Hi havia la bretxa digital i per això no ens van permetre avaluar en negatiu i hi va haver alumnes que van aprovar quan, en condicions normals, potser no ho haurien fet.” Amb un curs ja encarrilat i un funcionament molt establert, Jaume Balart té la sensació que la situació està controlada. “Ens n'hem sortit molt millor del que ens pensàvem i les mesures sanitàries han tingut resultats positius.”

**“Vam fer una aposta pel menjar per emportar perquè era l'única opció”**

**6. DANI VALL-LLOSERÀ, del restaurant Montagú, de Granollers (a la foto, amb Montse Calvo [esquerra] i Sònia Vall-Illósera)**

“Vam tancar tres mesos i durant aquest temps ens vam preparar per fer menjar per emportar perquè vèiem que era l'única opció possible. Vam preparar una plataforma web pròpia i els vehicles per fer el servei el primer dia que vam tornar a obrir al juny”, explica Dani





Vall-llosera del restaurant Montagú, al carrer Joan Prim, a Granollers. Abans, obrien tot el dia i han acabat adaptant els horaris per fer servei només al vespre. “S’adapta més al tipus de producte que fem.” Aquests darrers mesos, però, s’han trobat, amb el problema de la restricció horària que no els permet servir al mateix local i, en paral·lel, mantenir el servei a domicili que, a més, pel confinament nocturn queda molt comprimit. “Has de concentrar el servei en una hora menys.” Lamenta la manca d’ajudes. “L’únic suport real ha estat el del propietari del local a l’hora de renegociar el lloguer.” I reclama que es programi un procés de sortida. “Ens aniria bé tenir una planificació.”

**“Els mesos que has hagut de tancar no els recuperes”**

**7. JAUME MAYMÓ, de la botiga Àfrica de Granollers**

La crisi del coronavirus, amb el tancament de l’activitat durant tres mesos, va enxampar les botigues de moda amb les compres

fetes per a la temporada de primavera-estiu que tot just començava i, en molts casos, també per a la de tardor-hivern. “Tenies les compres fetes amb el negoci tancat i uns compromisos

per complir”, recorda Jaume Maymó, de la botiga Àfrica. “Els mesos tancats no els recuperes i el problema l’arrossegues tot l’any.” Més recentment, els ha condicionat el tancament forçós dels

dissabtes. “Perdem un client que vol venir a comprar relaxadament amb la família o amb els amics. Ara ha de venir divendres quan plega o algun migdia i no és el mateix.” A més, la pandèmia, ha provocat un canvi “en les il·lusions dels consumidors”. “Han canviat perquè hi ha coses que no es poden fer.” Creu que la crisi sanitària accelerarà l’entrada del comerç en línia i noves fórmules de venda “que es preveia que anaven venint” en el petit comerç. Tot i això, creu que les botigues a peu de carrer no desapareixeran. “El comerç tindrà una transformació.” Maymó creu que el 2021 serà millor: “No tindrem dos mesos tancat.” A més, han pogut gestionar les compres coneixent la situació que hi havia.

**“Hem tingut la sort de disposar d’un espai exterior molt gran”**

**8. FRANCESCO TADDEI, coordinador de ‘fitness’ i activitats dirigides del gimnàs Crack Sports de Granollers (a la foto, un usuari de la instal·lació)**  
 “Al mes de març, quan es va decretar el confinament per quinze dies ens pensàvem que potser tot s’acabaria aviat, però de seguida vam veure que la cosa aniria per llarg i vam començar a tenir baixes entre els socis. Ha estat un any molt dur, però encara hauria pogut anar pitjor”, explica Francesco Taddei, coordinador de fitness i activitats dirigides del gimnàs Crack Sports,

de Granollers. El negoci ha viscut etapes diferents, amb alts i baixos, al llarg dels darrers mesos, en funció del grau de les restriccions, però Taddei remarca que un dels elements que els ha ajudat més és disposar d’un gran espai exterior on fer les activitats. En el primer període de l’estat d’alarma, fins al mes de juny, quan els socis no podien anar al gimnàs, els tècnics del club van produir vídeos per tal que els usuaris poguessin seguir sessions a través de les xarxes. “Això ens va permetre mantenir el contacte amb el soci i que ens afectés al menys possible. Hem perdut molta menys gent de la que podríem haver perdut”, reconeix Taddei.

A partir del juny i durant l’estiu, quan es va permetre la reobertura, es van impulsar les activitats a l’exterior. “Hem tingut la sort de disposar d’un espai exterior molt gran.” Amb la represa del curs, als mesos de setembre i octubre, la situació es va mantenir. “Vam poder mantenir una graella d’activitat àmplia als espais exteriors.” Amb l’empitjorament de les dades, al novembre, la situació va tornar a complicar-se. “Els mesos de novembre i, especialment el desembre, solen ser fluixos. Hi havia la incertesa de si la situació es perllongaria en el temps. Malgrat les limitacions, l’espai exterior va tornar a ser clau per tornar a créixer a partir del gener. “Hem tingut una bona resposta i hem tornat a créixer. Hem pres totes les mesures de seguretat i la gent s’hi ha anat acostumant.”

**VACUNA'T CONTRA EL MASCLISME!**





# Salut confirma que no hi ha cap contagi a les residències del Vallès Oriental

El Departament assegura que ja s'ha vacunat el 95% dels residents

## Granollers

**J.V.** Els casos de contagis per Covid-19 a les residències de gent gran del Vallès Oriental s'han reduït a zero i, per tant, totes es consideren verdes. Es va posar de relleu aquest dimecres durant una trobada entre representants de Salut amb els alcaldes i alcaldesses de la comarca reunits en el Consell d'Alcaldies. "És important transmetre que no estem en una situació de normalitat, encara que hi estiguem cada vegada més a prop", va dir, després de la reunió, el delegat del govern a Barcelona, Juli Fernández. Destacava que, entre primeres i segones dosis, ja s'han administrat 33.535 vacunes i que hi ha capacitat per complir els objectius. "Estem preparats i l'únic factor limitant és la disponibilitat de les dosis. El que ens cal és que arribin. Com més vacunes tinguem, més ràpid podrem sortir d'aquesta situació", va dir Fernández.

El director del Sector Sanitari Vallès Oriental del CatSalut, Joan Parellada, explicava l'estratègia de prioritització dels diferents



GRISelda ESCRIGAS

## Vacunacions al Teatre Auditori de Llinars

**Llinars del Vallès** Joan Parellada, deia que caldrien recintes grans per vacunar molta gent alhora quan augmenti el ritme d'arribada de les vacunes i feia una crida als ajuntaments per trobar aquests espais. Afegia que alguns pobles ja els han fet arribar propos-

tes i que serà important que les empreses també disposin d'espais per fer-ho. La vacunació s'està fent als CAP de Plana Lledó, de Mollet i de Corró d'Avall, a les Franqueses i aquest dijous ha començat a fer-se al Teatre Auditori de Llinars. En la imatge, Anna Veiga, treballadora de l'escola bressol de Llinars, rep la vacuna.

col·lectius en la vacunació, que el 95% dels residents ja han rebut la primera dosi i que també l'ha rebut el 97% del col·lectiu de persones

amb diversitat funcional. En les residències, treballadors sanitaris i persones vulnerables s'administra la vacuna de Pfizer i a la resta de pobla-

ció, la d'Astra Zeneca. Pel que fa al personal sanitari, s'ha arribat a una cobertura del 60% i ara s'avança en l'administració de vacunes

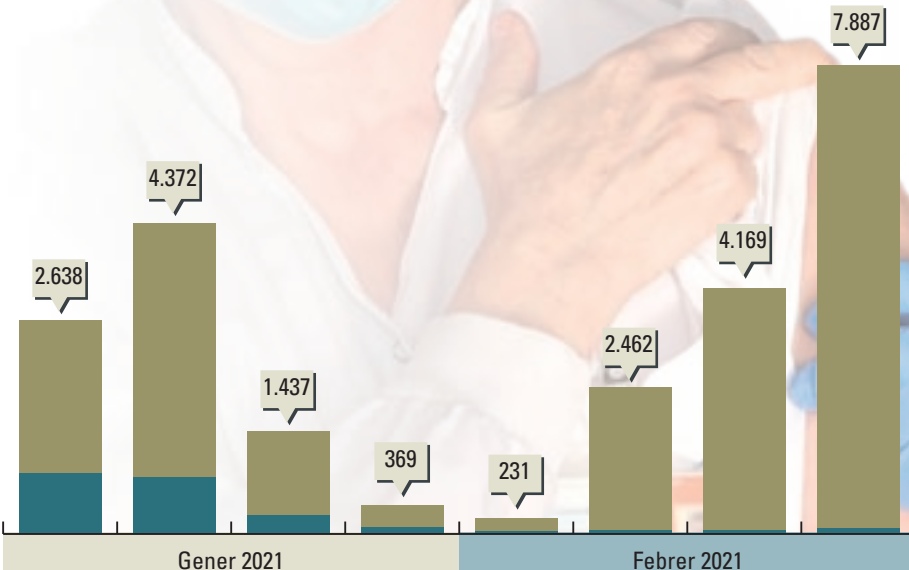
a majors de 80 anys, grans dependents i població sana com mestres, policies o personal de presons. Parellada deia que al Baix Vallès, sense comptar Caldes, que també s'inclou en l'àrea d'influència de l'Hospital de Mollet, s'han administrat prop d'11.000 vacunes, de les quals més de 8.000 de primera dosi; al Vallès Central més Caldes, més de 21.000, de les quals unes 15.000 primeres dosis i al Baix Montseny, poc més de 4.000, de les quals unes 3.000 primeres dosis.

La gerent de la Regió Sanitària Metropolitana Nord, Anna Aran, va transmetre al Consell d'Alcaldies un missatge de confiança sobre de les vacunes. "Que tothom tingui confiança. Sabem que són molt efectives i segures pel que està passant a les residències." Deia que per aconseguir la immunitat de grup cal arribar al 70% de població vacunada, però advertia que "l'ocupació dels llits de crítics encara és elevada i més gran que durant la davallada de la segona onada".

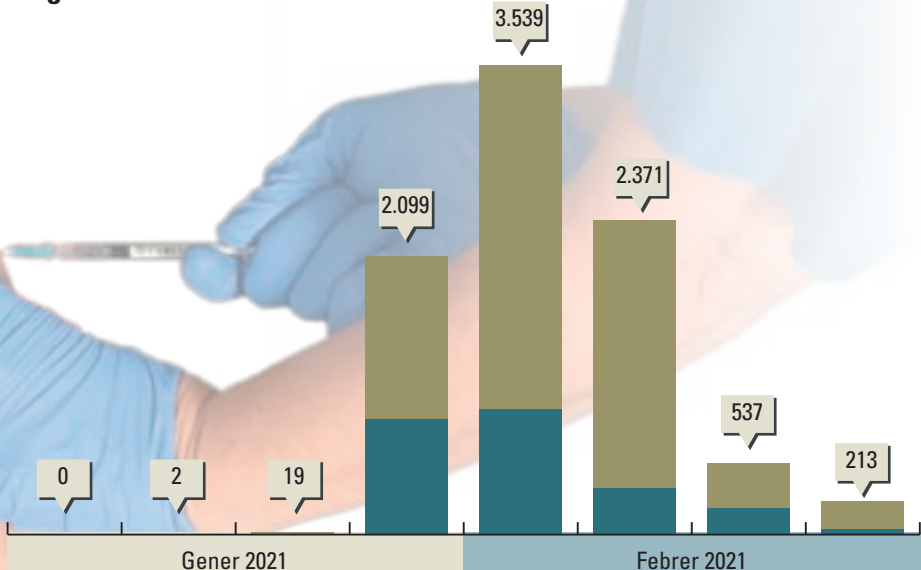
I l'alcalde de les Franqueses i president del Consell Comarcal, Francesc Colomé, afirmava que de la reunió amb els responsables sanitaris havia extret tres conclusions: "La primera és que cal prudència en la desescalada, tot esperant la vacunació, que les vacunes no contenen virus i que, per tant, no poden produir la malaltia i que els pacients crítics per Covid-19 al Vallès Oriental són un 50% del total i, pel que fa al total d'ingressats en llits convencionals, representen el 15% del total."

## Vacunació Vallès Oriental

### Primera dosi



### Segona dosi



## Prop de 9.000 vallesans ja han rebut les dues dosis de la vacuna

**Granollers** Un total de 8.900 persones del Vallès Oriental ja han rebut les dues dosis d'alguna de les vacunes de la Covid-19, segons les darreres dades publicades pel Departament de Salut dijous. Per tant, el percentatge de població de la comarca que ha completat el procés d'immunització és

encara molt baix, entorn al 2%. La xifra de persones que ja tenien posada la primera vacuna –i, per tant, han d'anar rebent la segona en els propers dies– és més elevada. Són 26.055 vallesans. De fet, la setmana passada es va registrar el rècord de persones vacunades amb la primera dosi des de l'inici del procés. Se'n van administrar 7.887 entre els dies 22 i 28 de febrer (vegeu gràfic adjunt). La setmana anterior, havien estat 4.169. En el cas de la

segona dosi, la xifra més alta registrada fins ara va donar-se durant la primera setmana de febrer amb 3.539 punxades fetes. En les properes setmanes, però, s'incrementarà perquè hauran de rebre-la les persones que ja tenen la primera dosi posada. El gràfic també mostra com, en les primeres setmanes de vacunació, el pes de la població de residències de la gent gran era força notable i com aquest ha anat baixant un cop s'ha anat completant.



## L'Àrea d'Al·lèrgologia de l'Hospital de Granollers assessora els sanitaris sobre les reaccions a la vacuna

Fa una sessió clínica dirigida als professionals

### Granollers

J.V.

L'Àrea d'Al·lèrgologia de l'Hospital de Granollers va fer aquest dijous una sessió clínica sobre les reaccions que es poden presentar a la vacuna de la Covid-19. Estrella Llamas, metgessa responsable de l'àrea, explica que des de l'inici de l'administració de la vacuna hi ha hagut controvèrsia perquè s'han descrit casos de reacció al·lèrgica, en ocasions greus, associades a les primeres administracions.

Llamas, explica que en els darrers mesos s'han rebut moltes consultes i trucades telefòniques, tant de pacients com de professionals sanitaris que expressen dubtes. Per això, la sessió clínica va consistir en una exposició de les diferents reaccions que hi pot haver i quina és la millor resposta per part dels professionals sanitaris.

Estrella Llamas ha explicat a EL 9 NOU que, segons les estadístiques que s'han publicat fins ara, les reaccions adverses greus que s'han produït arran de l'administració de la vacuna han estat

molt poques. Als Estats Units, la taxa de reaccions adverses greus a la vacuna de Pfizer ha estat d'11,1 per milió de dosis, i a Espanya, de 7,2 per milió. En el cas de la Moderna, als Estats Units, la taxa ha estat de 2,5.

La doctora Llamas explica que, des que es van començar a administrar les vacunes contra la Covid-19 ja s'han descrit diverses reaccions adverses com ara inflamació a la zona de la punxada, dolor, febre, dolors musculars, nàusees, malestar general o inflamació dels ganglis. Puntualitza, però que "són reaccions normals que es poden presentar després de l'administració d'aquesta i qualsevol altra vacuna" i insisteix en la necessitat de frenar qualsevol tipus d'alarmisme.

Menys habitualment, s'han donat altres reaccions al·lèrgiques com lesions cutànies, urticària i, en algunes ocasions, taquicàrdia o dispnea, però Llamas adverteix que són menys freqüents. La responsable de l'àrea afirma que hi ha alguns pacients que tenen al·lèrgies que tenen dubtes



Estrella Llamas, en primer terme, i Patricia Martínez, de l'àrea d'Al·lèrgologia de l'Hospital de Granollers

sobre la conveniència de vacunar-se, però, segons explica, la vacuna no està contraindicada en pacients al·lèrgics, tot i que s'han de tenir en compte algunes precaucions. Així, qualsevol persona ha de passar per un temps d'observació d'uns trenta minuts després de vacunar-se. Segons Llamas, alguns pacients que prèviament han experimentat reaccions al·lèrgiques a aliments o a picades d'insectes o bé que tenen asma bronquial, es poden vacunar però el temps d'observació ha de ser més llarg, d'uns 45 minuts.

La vacuna sí que estaria contraindicada en pacients que presenten al·lèrgies a alguns dels components de la vacuna. En tot cas, Llamas diu que, en aquest cas, convé

que el diagnòstic el faci un al·lèrgic.

En la sessió clínica també van participar Patricia Martínez, de la mateixa àrea d'Al·lèrgologia i Joana Guerrero, del servei de Prevenció.

Van explicar com identificar els símptomes de les reaccions adverses, com tractar-les i que, si convé, cal derivar el pacient a un servei d'al·lèrgologia per estudiar cada cas.

## Bars i restaurants podran obrir fins a les 5 de la tarda des de dilluns

També es permetrà reobrir els vestidors dels centres esportius

### Granollers

EL 9 NOU

Els bars i restaurants podran obrir des de 2/4 de 8 del matí fins a les 5 de la tarda i ja no hauran de tancar de 2/4 d'11 del matí a la 1 del migdia, com fins ara. És la principal mesura que va aprovar aquest dijous el Procicat. Fora d'aquesta franja horària, els clients no podran romandre a l'interior.

Una altra de les novetats que es van anunciar afecten l'àmbit esportiu, on el Procicat manté les limitacions en els aforaments i la necessitat de cita prèvia, si bé ara permetrà la reobertura dels vestidors, tot demanant a les entitats i als usuaris que fomentin un ús responsable. En aquest sentit, la resolució assenyalava que el seu ús

és, fonamentalment, per a les persones usuàries de la de piscina i per a les que no tinguin possibilitat de canviar-se en un altre espai abans o després de l'activitat esportiva. Es continuen permetent les competicions oficials d'àmbit estatal, internacionals i professionals, així com les que donen accés a aquestes categories. Ara, a més, es reprendran les lligues federatives regulars a partir dels 16 anys. Totes aquestes competicions s'hauran de fer sense públic.

En l'àmbit universitari, la presencialitat continuarà fonamentalment reservada a les pràctiques i les avaluacions, si bé, pel que fa a les activitats teòriques, es permetrà la presencialitat simultània de fins a un màxim del 30% dels universitaris

de cada centre. Respecte de les activitats extraescolars, el Procicat ha aprovat que a partir de dilluns es podran fer, però en grups màxims de sis persones per aula en Infantil, Primària i ara també en Secundària, al Batxillerat i als cicles formatius.

El Procicat també ha actualitzat el protocol d'actuació a les residències recuperant activitats lúdiques i terapèutiques tant a l'interior com l'exterior dels centres i flexibilitzant encara més la possibilitat de visites i sortides. A més, les persones que hi viuen que hagin tingut un contacte amb un cas, no es consideraran contactes estrets i per tant no es faran cribatges. Només proves diagnòstiques si presenten símptomes compatibles amb infecció per coronavirus.

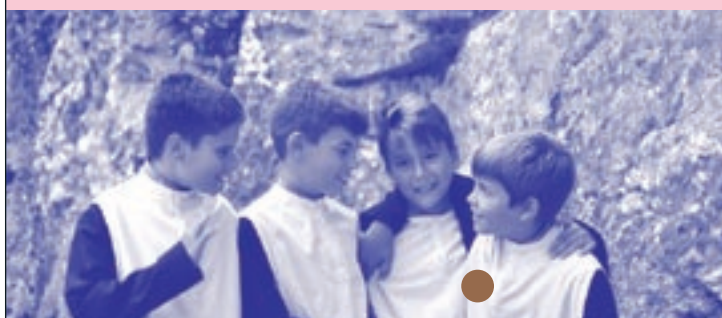
Escolania de Montserrat

## JORNADA DE PORTES OBERTES VIRTUAL



Per a connectar-t'hi envia'ns un correu a: [escolania@escolania.cat](mailto:escolania@escolania.cat)

T'OBREM LES PORTES



8 DE MARÇ / 18:30 h



ESTEVE

Agbar

FUNDACIÓ FLUIDRA

Escolania de Montserrat

REPVE



# Mor a 84 anys Marcel Molins, prestigiós advocat granollerí resident a Chicago

Molins va ser alt directiu de Baker McKenzie, un dels bufets més grans del món

## Granollers

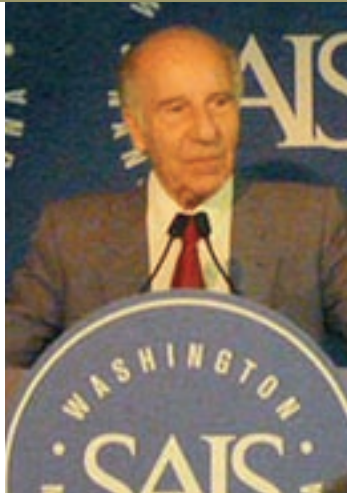
### EL 9 NOU

L'advocat Marcel Molins Viaplana, fill de Granollers i establert als EUA, ha mort aquest dilluns a Chicago a 84 anys. Molins va fer tota la seva carrera professional a la firma Baker Mackenzie, una de les més prestigioses del món, de la qual va arribar a ser un dels socis principals. Marcel Molins estava casat amb l'alemanya –i també advocada– Martina Gruyters i tenia dos fills, Tom i Nicole, quatre nets i una germana, Marina Molins, que viu a Granollers.

L'advocat va estudiar la carrera de Dret a la Universitat de Barcelona i durant la seva joventut va formar

part d'entitats esportives de Granollers com la Penya Joventut o l'Agrupació Olímpica, i va jugar al CB Granollers. Molins es va especialitzar en Dret Comparat i va ser en un curs d'aquesta especialitat a Luxemburg que va conèixer la que més tard es va convertir en la seva esposa.

Quan va acabar els estudis, el setembre de 1963 es va traslladar a Chicago mitjançant una beca Fullbright i va començar a treballar a Baker Mackenzie, "com aquell qui diu, portant els entrepans", recorda la seva germana Marina Molins. Les grans diferències entre el dret espanyol i el nord-americà el van obligar a tornar a estudiar la carrera al seu



Marcel Molins, al 2011

país d'adopció per poder exercir. "En aquella època es van començar a obrir les relacions amb Espanya i com que ell coneixia el dret als dos països, això li va facilitar les coses." D'aquesta manera

va començar una llarga però consistent progressió a Baker Mackenzie que, amb els anys, el va portar a la cúpula de l'empresa.

## ELS VINCLES AMB GRANOLLERS

Durant la seva expansió arreu del món, el bufet nord-americà va obrir oficines a Madrid i Barcelona, i Marcel Molins tenia un despatx reservat a la capital catalana. "Venia sovint, per feina. I cada vegada s'estava amb la família a Granollers. Quan venia per Europa –a Londres, per exemple– sempre deia: 'Amb un cop d'avió us vinc a veure.' Com que estava acostumat als viatges interns amb avió pels EUA, aquests

trajectes per Europa li semblaven molt curts", explica Marina Molins. D'altra banda, l'advocat enviava cada any els seus fills a passar l'estiu amb la família de Granollers. L'última vegada que Marcel Molins va trepitjar la seva ciutat natal va ser l'estiu de 2019.

## Com el doctor Vallbona, Molins va fer carrera als EUA a partir dels anys 60

Marcel Molins va continuar anant a les oficines de Baker MacKenzie a Chicago fins fa un any. "De mica en mica va anar passant la cartera de clients als altres advocats més joves. Li va costar retirar-se", apunta la seva germana. Al 2019 el bufet de Molins va situar-se el tercer del món pel que fa a facturació (més de 2.900 milions de dòlars), amb una vuitantena d'oficines a prop de 50 països d'Amèrica, Àfrica, Àsia i Europa. Hi treballen unes 13.000 persones, de les quals uns 4.700 són advocats.

## L'Associació de Veïns de la Bolera de Caldes anuncia noves mobilitzacions

### Caldes de Montbui

### EL 9 NOU

L'Associació de Veïns del barri de la Bolera, de Caldes, anuncia una nova mobilització contra el projecte de fer habitatges dotacionals per a joves en un solar de l'avinguda Fontcuberta. Ha convocat una nova concentració per al diumenge 14 de març a les 12 del migdia a la cantonada de l'avinguda Fontcuberta i el carrer Granollers. Els responsables de l'entitat també anunciaren que explicaran la darrera reunió amb l'Ajuntament i la desaparició de la pancarta que s'havia posat.

En un comunicat, l'associació insisteix que està a favor del projecte d'habitatge dotacional, però no creu que el lloc escollit sigui el més adient perquè representa la pèrdua d'una zona enjardinada per la qual es va lluitar fa més de vint anys. I apunta que l'antic col·legi del Carme, al carrer Bellit, que l'Ajuntament acaba d'adquirir a través d'una permuta, podria ser una bona alternativa.



La reunió dels veïns del carrer Sant Josep Oriol es va fer el dissabte 27 de febrer

## Veïns de Cardedeu rebutgen un pla que reduirà aparcament per donar prioritat a la bici

L'Ajuntament afirma que està obert a escoltar totes les propostes

### Cardedeu

### EL 9 NOU

Veïns del carrer de Sant Josep Oriol i zones properes, de Cardedeu, s'han mostrat contraris al projecte de creació de carrers bici en què les bicicletes podrien circular en tots dos sentits i tindrien prioritat per sobre dels cotxes. No hi estan d'acord perquè consideren que significarà la

pèrdua d'un nombre important de places d'aparcament.

El projecte s'inscriu dins d'un pla més ampli de l'Ajuntament que preveu implantar la mateixa mesura en diversos carrers del nucli urbà, anomenat Estudi Zones 30, per definir una xarxa viària per on les bicicletes puguin circular amb seguretat entre diversos barris i en direcció a llocs com l'estació de tren. El

projecte està en informació pública i es poden presentar al·legacions fins al dia 15 de març.

Els veïns, que van fer una assemblea dissabte passat, expliquen que el projecte preveu habilitar uns espais d'espera per tal que els cotxes deixin passar les bicicletes i això representaria suprimir algunes places d'aparcament. En un

comunicat, una comissió del veïnat del carrer de Sant Josep Oriol diu que les dades que presenta l'estudi no són correctes perquè "diu que s'eliminen 15 places i en realitat se n'eliminen 25, tal com han comprovat els veïns". Afegeixen que aquest carrer i altres propers suporten una alta ocupació de les places d'aparcament "atès que en els darrers anys s'han eliminat les del centre de la vila i han desplaçat cap al nord la pressió per aparcar". I creuen que la densitat de trànsit al carrer és molt baixa i seria factible una convivència entre bicicletes i cotxes. Tot i això, consideren que la millor opció seria que s'allargui el carril bici de l'avinguda Vilamajor fins a la zona dels parcs, "on hi ha prou amplada i no s'ha d'eliminar cap aparcament". Remarquen que estan a favor de l'ús de la bicicleta, però diuen que altres ciutats europees només tenen carrils segregats en vies d'alta velocitat.

Fonts municipals han indicat aquesta setmana que ja es va fer una presentació de l'Estudi Zones 30 als veïns en una sessió en què hi va haver algunes veus contràries, però remarquen que el període d'exposició pública està obert fins al 15 de març i que el govern municipal ja ha expressat la seva posició oberta a estudiar totes les al·legacions i les propostes que es presentin.



## Un operari ferit per l'explosió d'una canonada en una empresa de la Roca

### La Roca del Vallès

Un operari d'uns 30 anys va quedar ferit menys greu la matinada de dimecres en un incendi en una empresa de fabricació de productes de PVC al carrer Aribau, al polígon Can Font de la Parera, a la Roca. Els fets van passar poc després de la mitjanit, quan hi va haver una explosió d'una canonada amb oli hidràulic que va provocar un incendi posterior de material plàstic en un fossar de l'empresa. El treballador va patir cremades en diverses parts del cos i traumatismes perquè va caure des d'una altura de tres metres. Va ser traslladat en ambulància a l'Hospital General de Granollers. A l'empresa, hi havia deu treballadors més que van ser evacuats. Els Bombers van apagar el foc amb escuma. Cap a 3/4 de 3 de la matinal, ja estava extingit.

## Un foc provoca una explosió d'una bombona de gas a Sant Feliu

### Sant Feliu de Codines

Dues dotacions dels Bombers van treballar dimecres al migdia en un incendi de restes vegetals en una parcel·la del carrer Sant Sebastià, de Sant Feliu. El foc va provocar l'explosió d'una petita bombona de gas de les que hi havia a prop; una trentena de càmper gas i nou de butà. No hi va haver ferits. Al lloc, també hi van actuar la Policia Local i els Mossos.

## Crema un sofà en una casa de Bigues

### Bigues i Riells

Un foc va cremar dilluns a la tarda un sofà en una casa de la urbanització Castell de Montbui, a Bigues. Les altes temperatures van afectar el menjador i el fum es va escampar per tot l'habitatge. Una persona que era a la casa va patir una intoxicació lleu per la inhalació de fum. Amb tot, va declinar ser traslladat a un centre sanitari.

## Xoc entre un bus i dos turismes a Mollet

### Mollet del Vallès

Dues persones van patir ferides lleus dimarts cap a les 8 del vespre en un accident de trànsit l'AP-7 a Mollet en sentit Girona. S'hi van veure implicats un autobús i dos turismes. Els ferits, de 22 i 47 anys, van ser traslladats a l'Hospital de Mollet.

# Els Mossos detenen un menor a Sant Esteve per l'agressió a un altre jove

Els fets van passar dilluns al vespre. El noi arrestat per la policia està a disposició de la fiscalia de menors

### Sant Esteve de P.

#### EL 9 NOU

Els Mossos d'Esquadra van detenir aquest dijous a primera hora del matí un noi menor d'edat per la seva presumpta relació amb l'agressió a un altre jove que es va produir aquest dilluns al vespre a Sant Esteve de Palautordera. Aquest mateix dijous, l'arrestat va passar a disposició de la fiscalia de menors com es fa amb les detencions de persones que encara no han complert la majoria d'edat. Ho han con-

firmat a EL 9 NOU fonts de la policia catalana.

Els fets van passar a la via pública. L'agredit va patir lesions greus i va haver de ser ingressat a un centre sanitari després de rebre una primera atenció sanitària al mateix lloc dels fets. Dijous continuava ingressat i pendent de ser intervingut quirúrgicament.

#### QÜESTIÓ SENTIMENTAL

L'agressió estaria relacionada amb una disputa per un tema sentimental relacionat amb

una tercera persona coneguda per tots dos joves implicats, segons ha pogut saber EL 9 NOU.

Els fets han provocat una forta consternació a Sant Esteve de Palautordera –també al municipi veí de Santa Maria– perquè tots dos joves i les seves famílies són força coneguts a la zona. La unitat d'investigació de la comissaria de Granollers es va fer càrrec del cas després de tenir-ne coneixement. A partir de la recerca feta, es va arribar aquest dijous a la detenció del menor.

## Un veí de Parets és condemnat a pagar una càmera que va trencar

### Parets del Vallès

Un veí de Parets ha estat condemnat a pagar el cost d'una càmera de la plaça Mirador de Gallecs que va trencar l'estiu de 2019. Una sentència judicial el condemna, com a responsable d'un delictes de danys amb la circumstància atenuant de reconeixement dels fets, a la pena de quinze dies de multa amb una quota diària de 4 euros. També se'l condemna al pagament de 1.045 euros a l'Ajuntament de Parets en concepte de responsabilitat civil i a fer-se càrrec de les despeses del procediment judicial. El fet l'han donat a conèixer fonts del Grup Municipal d'Ara Parets ERC, que considera que "aquesta línia més dura de castigar el vandalisme encetada pel Govern Plural" va començar a donar els resultats esperats en zones conflictives.



## Topa amb un plataner de la carretera a l'Ametlla i el parteix

**L'Ametlla del Vallès** Un turisme que conduïa un jove de 23 anys i veí de Lliçà d'Amunt va patir una sortida de via i va topar contra un dels plataners del costat de la carretera de Sant Feliu, al nucli urbà de l'Ametlla, diumenge a la tarda. Els fets van passar cap a 2/4 de 7 de la tarda a l'altura del número 31. A causa de l'impacte, l'arbre, que ja estava malalt, es va trencar. El conductor va patir ferides lleus. Va ser sancionat per donar positiu al control d'alcoholèmia.

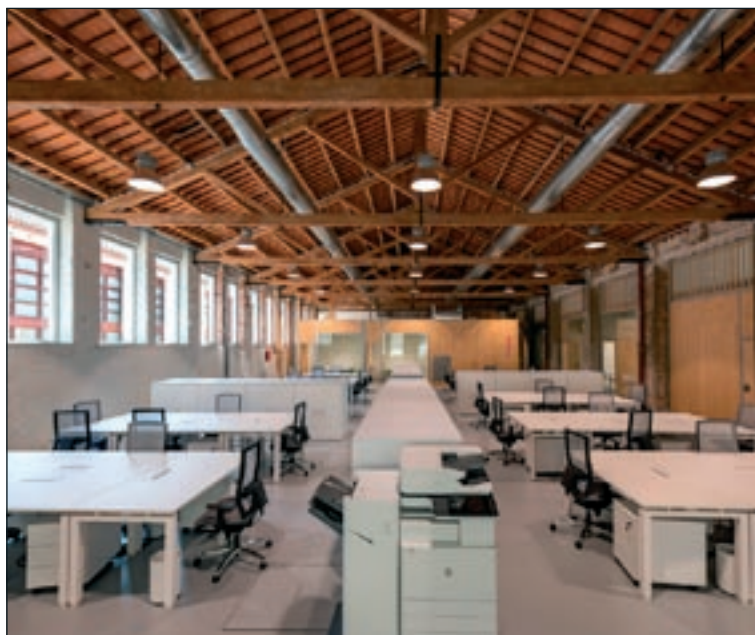
POLICIA LOCAL DE L'AMETLLA



BOMBERS DE LA GENERALITAT

## Una furgoneta queda atrapada sota un pont de l'R3 a Corró d'Avall

**Les Franqueses del Vallès** Una furgoneta amb una caixa de càrrega va quedar atrapada dimarts al migdia al pas sota les vies del tren de la línia R3 situat entre la carretera de Ribes i el carrer Anna Maria Mogas, a Corró d'Avall. L'accident va passar cap a les 12 del migdia. Els Bombers van treballar per alliberar el vehicle. A causa dels danys que va patir, van haver d'acabar de desmuntar l'estructura perquè el trasllat fos segur. També hi va actuar la Policia Local.



**Busques un espai on treballar? Tens un negoci o ets un freelance del sector de la indústria cultural creativa? Al Centre Audiovisual de Roca Umbert hi tens el teu lloc!**

Obrim convocatòria de residències i viviers d'empreses audiovisuals, culturals i creatives  
**Consulta les bases a [www.rocaumbert.cat](http://www.rocaumbert.cat)**  
**Fins al 31 de març!**





Diverses dones que van viure l'intent de cop d'estat del 23-F, fa 40 anys, expliquen a EL 9 NOU com van viure aquells moments i qui-

nes sensacions van tenir. Algunes ho van fer des de càrrecs institucionals. Totes recorden moments d'angoixa i preocupació.

## “La meva filla, que tenia 8 anys, em va preguntar si ens tornaria a veure”

Tretze vallesanes recorden l'experiència vital del 23-F



**“Alguns volien cremar els papers dels partits i fugir”**

**MONTSERRAT PONSÀ,**  
periodista

“Érem a la consulta del meu marit Oriol Muntanya a Granollers quan va saltar la notícia. Vam acomiadar les visites recomanant-los d'anar a casa, en lloc segur”, recorda la periodista Montserrat Ponsa. La parella tenia nou fills i van decidir “anar-los a buscar i portar-los a casa”. “Ningú podia preveure què passaria.” La mateixa tarda “va ser interessant veure i escoltar la reacció dels amics dels diferents partits de Granollers quan ens vam trobar per intentar esbrinar què passava i decidir què fer. Alguns volien cremar tots els papers que tenien dels partits i fugir. Els estic sentint encara... Ens va demanar que ens hi suméssim. Vam dir que el nostre lloc era a casa.” També relata el contacte amb els responsables de Policia Nacional i Guàrdia Civil presents a la ciutat: “Amoïnats, no sabien ni tenien clar com actuar, si posar-se al costat de la ciutadania o a les ordres dels tirans. Vam ajudar a decidir. Gràcies, amics, per la vostra lleialtat!”



**“El que més em va impressionar va ser el silenci dels carrers”**

**ISABEL RUIZ,**  
sindicalista de la UGT

“Estava planxant a casa i tenia la ràdio posada. Quan vaig sentir el que passava em vaig posar l'abric i vaig anar corrents a l'ajuntament de Granollers. Allà ja hi havia gent com en Martí Torres i l'alcalde, Rafael Ballús, i la Rosa Viñallonga. Vam estar parlant i algú em va dir que jo m'hauria d'amagar també perquè m'havia significat en el sindicalisme. Vaig tornar cap a casa i van venir la dona del meu germà, en Román, que era regidor del PSC a Montmeló, i el seu fill, el meu nebot. Vaig agafar el cotxe i vaig anar a Montmeló. Quan vaig arribar vaig veure que hi havia tres Jeeps de la Guàrdia Civil a la porta de l'ajuntament, però vaig entrar sense problemes. Hi havia tots els regidors. A més del Román, també hi havia un altre germà meu, en Patricio, que també era regidor. Vaig tornar cap a casa. El meu germà va venir molt després de la mitjanit. El que més em va impressionar va ser el silenci que hi havia als carrers.”



**“Estaven més preocupats els avis de casa que nosaltres”**

**ROSA PRUNA,**  
ramadera de Llerona

Rosa Pruna recorda que el cop d'estat del 23 de febrer de 1981 la va sorprendre a casa mentre preparava les disfresses per als seus quatre fills –aleshores tenien entre 3 i 8 anys– per al carnaval que s'havia de fer als Gorcs aquell dissabte. “El primer que els vaig dir va ser que no hi hauria carnestoltes aquell any”, relata Pruna, que aleshores també treballava a l'explotació de vaques que portava amb el seu marit. “Estàvem mirant la televisió i vam quedar que no sabíem què dir”, continua Pruna, que assegura que, sobretot, patia la seva sogra. “Estaven més preocupats els avis que havien viscut la Guerra Civil que no pas nosaltres, que, sobretot, ens vam quedar parats. Veies amb il·lusió que estaves recuperant la democràcia i llavors et quedaves aixafat”, diu Pruna, que, aleshores, tenia 36 anys. Per sort, “l'endemà no havia passat res”. “Dissabte vam poder anar de carnaval” amb les disfresses que estava preparant la tarda del 23-F.



Rosa Martí, exalcaldessa de Parets

**“No vaig tenir por, però potser vaig ser una mica inconscient”**

**ROSA MARTÍ,**

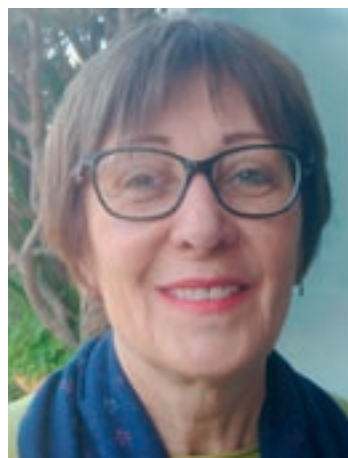
alcaldessa de Parets del Vallès entre 1979 i 1990

“Era a l'ajuntament, però no me'n vaig assabentar fins que no va venir un regidor i m'ho va dir. Vam baixar al bar de la plaça per seguir-ho per televisió. Tot els agents de la Policia Local van venir a l'ajuntament disposats a lliurar les armes perquè volien demostrar que no estaven contra el poder establert. Els vaig dir que no calia, que les podien conservar i que mantinguessin tots els torns. Però el cap del cos, un tal Robles, que havia estat Guàrdia Civil, no va venir. Cap a les 10 de la nit el vaig trucar a casa i

li vaig dir: ‘Senyor Robles, suposo que, per les notícies s'ha assabentat del que està passant.’ I em va respondre: ‘Sí, y bajaré cuando tenga que bajar.’ I va penjar. Aquest va ser un dels dos únics casos d'insubordinació de baixa intensitat que hi va haver a Catalunya.

No vaig tenir por, però reconec que potser vaig ser una mica inconscient quedant-me a l'ajuntament. Vaig passar tota la nit allà amb dos regidors més. L'endemà, cap a les 8, quan vaig sortir, vaig veure que un policia s'havia quedat tota la nit fent guàrdia a la porta. Va dir que ho havia fet per protegir-me.”

**“Teníem clar que havíem de defensar les institucions democràtiques”**



**CARME COLL,** regidora del PSUC de Mollet

“Era a casa i ho vaig veure en directe perquè estava seguint per la tele el debat d'investidura. Amb el meu marit, que també era del PSUC, vam portar la meva filla, que tenia 8 anys, a dormir a casa d'uns amics que coneixia molt perquè no era la primera vegada que s'hi quedava i recordo que, tot i que era

petita, per les nostres cares devia pensar que alguna cosa no anava bé perquè em va preguntar: ‘Mama, us tornareu a veure?’ i aquesta frase em va quedar gravada.

Cap a 2/4 de 8 del vespre ja érem molts regidors a l'ajuntament. Seguint la crida de l'Anna Bosch, ens vam constituir en ple permanent fins que allò es resolgués perquè teníem clar que havíem de defensar les institucions democràtiques. Teníem la Policia Local i la Guàrdia Civil custodiant l'entrada, però ens preguntàvem si en algun moment es girarien contra nosaltres. Van venir, sobretot, regidors del PSUC i també hi havia en Jordi Guiu, el secretari polític del PSUC. Alguns d'altres partits van venir més tard. I així vam estar fins a 2/4 de 2 de la matinada a base de te i cafè i pendents contínuament de la ràdio.”





Albó, escriptora i exalcaldessa de la Garriga, al pregó de Sant Jordi de 2013

## “Em van dir que era millor que no dormís a casa aquella nit”

**NÚRIA ALBÓ, alcaldessa de la Garriga entre 1979 i 1987**

La nit del 23 de febrer de 1981 Núria Albó, aleshores alcaldessa de la Garriga per una candidatura d'esqueres, no la va passar a casa seva. “Vaig trucar al Partit Socialista i em van dir que millor que no dormís aquella nit a casa. Me'n vaig anar a casa de la meua filla a Vic”, recorda Albó. “Vaig tornar l'endemà amb el primer tren”, afegeix.

Quan hi va haver el cop d'estat era a l'ajuntament. “Va venir un treballador i em va dir que passava alguna cosa forta a Madrid. Tenia un petit transistor

al despatx i el vam engegar. Era tan gros que ens semblava impossible. Vam començar a fer trucades i ho vam confirmar. Vam quedar glaçats. Feia quatre dies que havíem sortit de la dictadura i ens la tornàvem a trobar al damunt”, indica. Temien que hi hagués persones nostàlgiques del franquisme al poble que poguessin fer algun moviment. “Sé de gent que es va anar a oferir a la caserna de la Guàrdia Civil per al que fes falta.” “Sort que no van passar a l'acció.” Amb els guàrdies destinats a la Garriga hi va parlar l'endemà. “Els tampoc no sabien gaires del que passava.”



## “Vam llençar a la llar de foc papers que ens poguessin comprometre”

**CARME BALLÚS, escriptora** “Estava fent classe a l'institut Antoni Cumella i, tot d'una, entra l'Eusebi Coromina, se'm posa al costat i em diu, fluixet: ‘Hi ha hagut un cop d'estat.’ Vam estar parlant amb els alumnes, vam deixar que els qui volguessin se'n anessin cap a casa, i els professors vam estar una estona a la sala d'actes al voltant d'una ràdio i també vam marxar. En aquella època el meu marit estava implicat en iniciatives polítiques i vam començar a llençar a la llar de foc papers que ell guardava i que ens poguessin comprometre: de la CNT, de manifestacions, etc. Allò no feia cap gràcia i durant unes hores ens vam témer que tornava la dictadura, quan els tancs anaven per València i tot allò. Al final, quan va sortir el rei ens el vam creure i vam començar a respirar tranquils.”



## “Era en un moment vital pletòric que es va capgirar de cop”

**ROSA PERMANYER, artista** “El 1981 va ser un any molt important de la meua vida, perquè quan va passar el cop d'estat feia un mes i mig que havia nascut la meua filla, la Marta. Estava en un moment vital pletòric que es va capgirar de cop. Recordo perfectament que estava estenent roba al terrat i va venir en Joan, el meu marit, explicant-me que havien plegat tots de la feina i tothom estava molt esverat. A banda de la por de perdre la democràcia que feia pocs anys que s'havia aconseguit, vaig recordar que tenia una amiga que treballava de secretària amb el Miquel Roca i Junyent i que en aquell mateix moment era a l'edifici del Congrés de Madrid. Quan vaig poder parlar amb ella em va explicar la por que van passar, la gent amagada sota les taules... veies que ens podien passar a nosaltres coses que passaven en altres països.”



## “La primera reacció va ser anar a comprar per omplir el rebost”

**TERESA LLOBET, gerent de l'Associació Cultural de Granollers** “La primera reacció va ser anar a comprar per omplir el rebost. Tancar-nos a casa i quedar-nos-hi protegits i amb menjar al frigorífic. Teníem molta por de tornar enrere. De seguida vam començar a trucar als amics que estaven més compromesos políticament per oferir acollir-los, amagar-los a casa, el que calgués. Afortunadament, no vam arribar a fer-ho. Però durant unes hores vam tenir molta por de tornar enrere i vam estar tot el dia enganxats a la televisió i la ràdio. D'altra banda, havíem de calmar els pares, perquè ells sí que havien patit en primera persona el pitjor de la dictadura i sabien bé de què estàvem parlant. Van patir molt amb tot allò perquè veien que es podia repetir la història que havien viscut.”

## “Hi ha versions maquillades, però jo ho recordo molt greu, angoixant i tristíssim”



**JO MAJORAL, professora jubilada, viu a Llinars**

“Jo era a casa, a Barcelona, preparant unes classes. Em va telefonar una companya dient: ‘Posa la ràdio, un grup de guàrdies civils ha entrat amb les armes desenfundades al Congrés dels Diputats.’ A partir d'aquell instant, tot van ser trucades i estar pendent de les notícies, interpretacions... Recordo la

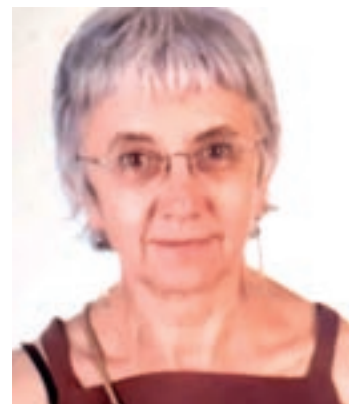
valentia del tinent general Gutiérrez Mellado, enfrontant-se a Tejero, i Adolfo Suárez, que va intentar socórrer-lo. També Santiago Carrillo, sense ajupir-se. La impressió d'escoltar Ràdio Nacional emetent contínuament música militar, el missatge a mitja nit del rei... Va ser una nit amb moltes emocions. Ira i ràbia perquè els salvapàtries volguessin, una altra vegada, fastiguejar la democràcia. L'endemà, a l'institut, vàrem estar contínuament pendents del que passava; procurant mantenir la calma. Recordo com, a mig matí, els diputats sortien del Congrés i buscaven una cabina de telèfon per trucar a les famílies. Ara circulen versions maquillades per Google i per l'oportunisme de jutjar el passat amb prejudicis del present. Però jo ho recordo realment molt greu, angoixant i tristíssim.” **J.B.M.**



## “No es podia pensar que passaria una cosa així”

**DOLORS PORREDÓN, fotògrafa**

“Estava treballant al meu estudi, va entrar una persona i en va dir que poséssim la ràdio. No m'ho podia creure: no es podia pensar que passaria una cosa així. Vaig trucar als meus pares i el meu pare va dir que aquell cop no seria com abans, que era impossible i que segur que s'arreglaria. Allò em va deixar més tranquil·la, tot i que posteriorment vaig descobrir que estava més preocupat del que semblava. Va ser un dia de molta, molta angoixa.”



## “Hi havia gent que tenia la maleta preparada”

**ENRIQUETA AMADÓ, impulsora del Ball de Gitanes de Sant Celoni**

“Aquell dia assajàvem Gitanes. Faltava poc per la ballada, que va ser l'1 de març. Era l'any que les recuperàvem, després de molt temps sense fer-les. Aquella època assajàvem a l'Ateneu i fèiem un cafè abans de ballar. Hi havia gent de la colla que tenia la maleta preparada per si havia de marxar. També sabíem que les Gitanes se'n podien anar en orris: alguns membres de la colla veníem d'altres entitats i ja havíem patit la censura als 70.” **P.P.**



## “Tenies una sensació de desconcert i de no saber què fer”

**PRUDEN PANADÈS, gestora cultural (Corró d'Amunt)**

“Vivíem a Sant Celoni i recordo que me'n vaig assabentar a la farmàcia. Et quedava amb una sensació de desconcert i de no saber què fer. Vam intentar parlar amb la família i els amics. Recordo uns amics de Tordera que ens van trucar perquè allà només sentien una ràdio de València i només posaven que marxés militars. A Sant Celoni, hi havia aleshores força parelles joves de l'Argentina. Vam veure com compartíem amb ells el rebuig a l'autoritarisme dels llocs d'origen.”



# Un treball sobre la llúdriga guanya un premi de la Fundació Rivus

L'autor és Jordi Granero, de Cardedeu, alumne de l'institut Carles Vallbona de Granollers

Granollers

R.S.

La llúdriga ha tornat!, del cardedeuenc Jordi Granero, ha guanyat un dels Premis de Treballs Acadèmics que atorga la Fundació Rivus. L'objectiu dels guardons és promoure i reconèixer els estudiants de cicles formatius i Batxillerat que fan recerca i anàlisi d'aspectes relacionats amb l'aigua i els entorns fluvials, preferentment de les conques del Besòs o de la Tordera. Granero, de 18 anys i fins l'any passat alumne de l'institut Carles Vallbona de Granollers, va indagar sobre les causes de la desaparició i posterior reaparició de la llúdriga per prevenir que es repeteixi, en tant en quant és un símptoma de la salut ecològica dels rius.

Granero, que actualment s'està recuperant favorablement d'una leucèmia, explica què el va motivar a triar aquest tema. "En el seu moment, la llúdriga es va extingir a Catalunya i pràcticament a tot Europa. En els darrers anys se'n tornaven a veure exemplars i ho volia donar a conèixer i descobrir el perquè. La llúdriga ha tornat gràcies al fet que les institucions han anat controlant la contaminació en el seu territori: havia arribat un



Jordi Granero, l'estiu de 2019 al Congost, mentre analitzava el riu

moment en què aquest animal no trobava prou aliments perquè el riu estava contaminat pels residus químics que s'hi abocaven." El treball es divideix en diversos estudis que van començar per l'anàlisi ambiental del riu Congost. "Miràvem la salut del riu a través dels microinvertebrats, el PH de l'aigua, si hi havia gaire brossa, les espècies de la fauna, els usos del sòl, etc. Vam analitzar diverses zones a Centelles, la Garriga i Montmeló." Un segon estudi va servir a Jordi Granero per conèixer bé l'animal protagonista. "Vaig entrar en el programa de recerca del

zoo de Barcelona, em van proporcionar una tutora. L'objectiu era familiaritzar-me amb l'espècie, veure com és i com es comporta." Vaig passar-me força hores al zoo registrant el seu comportament durant el dia i veure si en captivitat complia el mateix patró de vida que en llibertat; i sí que ho feia, tret de caçar."

## EL FACTOR HUMÀ

El tercer estudi va ser sociològic, per comprovar el coneixement general de la població sobre la llúdriga i l'estat dels rius. "El vaig fer a través d'una aplicació d'enquestes

de Google i vaig comprovar que hi ha força gent conscienciada", apunta Granero, que va dedicar un darrer estudi a l'ocupació humana

## Els premis impulsen els treballs sobre l'aigua i els entorns fluvials

del territori de la llúdriga al llarg dels anys. "Amb l'ajut de l'Institut Cartogràfic de Catalunya, vaig mirar mapes de 1956, 1986 i 2004, comparant carreteres, territori de llera, habitatges, indústria, camps, etc. Es veia molt clar com la indústria, les carreteres i els habitatges havien crescut molt, mentre que els camps, la llera i el riu havien disminuït notòriament.

Jordi Granero té clares les conclusions del seu treball. "No podem permetre que la llúdriga es torni a extingir. Anem pel bon camí i les institucions s'estan posant les piles però sobretot cal conscienciar la població que cal mantenir els rius nets i cuidar els espais naturals: la llúdriga permet explicar molt bé la història dels rius i el mal que fa la mà de l'home."

## Llinars diu que la resolució que obliga a restituir el servei a Sorea no és ferma

Llinars del Vallès

J.B.M.

L'Ajuntament de Llinars ha emès un comunicat en què qualifica d'esbiaixada la informació apareguda sobre el conflicte judicial que l'enfronta amb Sorea per la gestió del servei de subministrament d'aigua potable al municipi i afirma que les resolucions judicials encara no són fermes.

El consistori explica que el contracte que vinculava l'Ajuntament amb Sorea, des de feia més de 30 anys, està extingit pel transcurs del seu termini de vigència des del 10 de juliol de 2015, i en tot cas, Sorea va continuar prestant el servei a precari per donar continuïtat al subministrament i no perjudicar els usuaris, fins a l'adopció dels corresponents acords tant de canvi de gestió com d'adjudicació d'alguns dels serveis per prestar-lo de forma directa. Insisteix que quan Sorea va interposar el recurs judicial no va sol·licitar cap mesura cautelar. "Ho va fer amb posterioritat, un cop dictada la sentència de 5 de desembre de 2019, recorreguda davant del TSJC i que anul·lava els acords municipals i quan l'Ajuntament ja havia adjudicat els contractes de serveis complementaris per prestar el servei de forma directa."

El comunicat de l'Ajuntament continua dient que el jutjat va estimar l'adopció de la mesura cautelar, restituint Sorea en la prestació del servei, però aquesta resolució encara no és ferma, atès que l'Ajuntament ha interposat recurs d'apel·lació davant del TSJC i està pendent de sentència. El consistori afirma que tant la interlocutòria d'execució provisional de la sentència del 4 de gener de 2021, com la del 5 de gener, de mesura cautelar de suspensió d'executivitat, per les quals el jutjat estima les peticions de Sorea, no són decisions judicials fermes que no es puguin recórrer. "L'Ajuntament va formular peticions d'aclariment respecte de cadascuna de les interlocutòries, que van ser desestimades, i per tant, aquests aclariments sol·licitats, no són susceptibles de recurs; però sí que ho són les interlocutòries contra les quals es pot interposar recurs d'apel·lació", conclou el comunicat de l'Ajuntament.



Ajuntament de Cànoves i Samalús

### ANUNCI sobre aprovació inicial de l'annex al Projecte d'urbanització del Pla Parcial SAU-4 al terme municipal de Cànoves i Samalús.

Mitjançant acord de la Junta de Govern Local de 24 de febrer de 2021, s'ha aprovat inicialment l'annex al Projecte d'urbanització del Pla Parcial SAU-4 al terme municipal de Cànoves i Samalús.

De conformitat amb allò que disposa l'article d'acord amb l'article 85.4 de la Llei d'Urbanisme, se sotmet a informació pública pel termini d'un mes a comptar des de l'endemà de l'última publicació d'aquest anunci al DOGC o al BOPB, per tal que es puguin presentar les al·legacions que considerin adients.

Transcorregut aquest termini sense que es formulin al·legacions, el projecte s'entendrà aprovat definitivament. El projecte i l'expedient administratiu poden examinar-se qualsevol dia hàbil d'exposició, de 9 a 14 hores, a l'Àrea de Territori d'aquest Ajuntament.

L'anunci i el projecte es poden consultar a les oficines municipals en horari d'atenció a la ciutadania així com al web municipal [www.canovesisamalus.cat](http://www.canovesisamalus.cat).

Cànoves i Samalús, 1 de març de 2021  
Josep Cuch i Codina, alcalde

## Propostes culturals i caminades enceten els actes del 8-M a la comarca

Granollers

EL 9 NOU

Caminades i actes culturals donen el tret de sortida, aquest cap de setmana, als actes del Dia Internacional de les Dones a la comarca. Ajuntaments, entitats i formacions polítiques de diversos municipis han programat activitats presencials i en línia durant tota la setmana vinent.

Les caminades es faran a la Garriga i Mollet. En el primer cas, serà aquest diumenge amb sortida a 2/4 d'11 del matí a la plaça de l'Església i l'organitza Feministes la Garriga. Pel que fa a Mollet, la passejada la munta ERC i començarà a la mateixa hora a la plaça Prat de la Riba i

s'acabarà al mateix lloc a les 12, quan es llegirà el manifest.

D'altra banda, a Canovelles el programa començarà aquest divendres a les 6 de la tarda a El Local, on hi haurà el taller "Visca les bruixes", sobre aquestes dones i per què van ser perseguides. Diumenge hi haurà la jornada central a les 18.00h al teatre auditori Can Palots: es llegirà el manifest, el grup de teatre de dones gitanes presentarà els muntatges *Ellas i Tengo alas para volar*, i hi haurà el concert *Un tribut a les dones*. En darrer terme, a Caldes, el dissabte a les 11 del matí es farà un tast de música, poesia, escriptura, dansa i art efímer a càrrec d'entitats i artistes locals.





Els terrenys del Pla de Can Morató on hi ha un projecte d'instal·lació de parc solar fotovoltaic

## Cardedeu, contrari a un parc solar al Pla de Can Morató

L'Ajuntament alerta de l'impacte ambiental i arqueològic

### Cardedeu

#### EL 9 NOU

L'Ajuntament de Cardedeu ha emès un informe desfavorable a la consulta feta per la subdirecció general d'Avaluació Ambiental de la Generalitat sobre el projecte d'implantació d'un parc solar fotovoltaic de 20 hectàrees i 10Mw de potència entre el Pla de Can Morató, el Pla Marcell i el Viver, que també afectaria els termes de Llinars i Sant Antoni de Vilamajor. El Pla de Can Morató, on hi havia l'antic camp d'aviació durant la Guerra Civil, està entre el barri de Bellavista i la urbanització d'Alfou.

L'Ajuntament considera inapropiada la instal·lació de la planta solar perquè no preserva els valors paisatgístics, arqueològics, històrics

i culturals. "Una instal·lació d'aquesta magnitud alteraria la connexió natural i ecològica de la zona, a més de les més que probables afectacions que suposarien pel jaciment arqueològic del Pla de les Parets, també anomenat Pla de Rifanyes i Pla de Palou, d'època romana, datat entre mitjan segle I i durant tot el segle II dC, ja que les restes es troben molt superficials", diu l'Ajuntament en un comunicat emès aquesta setmana.

El mateix comunicat afegeix que el govern municipal mai no ha rebut cap informació o consulta prèvia per part dels promotors d'aquest projecte i considera que aquest tipus d'instal·lacions tenen un alt impacte mediambiental i són perjudicials per al territori. Textualment, diu que són "inversions que

el volen colonitzar sota l'aparença d'iniciatives a favor del canvi climàtic i encaminades a una ràpida transició energètica". El consistori de Cardedeu considera que permetre aquest parc solar fotovoltaic seria "un error històric" i que difícilment la ciutadania "sempre defensora dels valors naturals i de l'entorn" entendria una instal·lació d'aquestes característiques al municipi. I afegeix que continuarà atentament la tramitació d'aquest projecte i dels intents d'autorització per part de la Generalitat.

La Ponència d'Energies Renovables, un òrgan col·legiat que analitza la viabilitat dels projectes de parcs fotovoltaics a Catalunya té en estudi altres projectes presentats a Marata, Samalús, l'Ametlla i la Garriga, amb un total de 50 hectàrees.

## Creixen un 77% els tràmits en línia a la OAC de Granollers

### Granollers

Les tramitacions en línia a l'Oficina d'Atenció a la Ciutadania (OAC) de Granollers van augmentar un 77% l'any passat respecte del 2019. Van passar de 39.813 a 70.817. L'oficina compleix 20 anys i treballa en noves eines per facilitar la comunicació amb els ciutadans com un servei d'informació i interacció amb Telegram, establir relacions a través de videoconferència i un sistema d'autoservei per obtenir certificats d'empadronament.

## Mor Josep Maria Mauri, Medalla de la Vila de Parets

### Parets del Vallès

Josep Maria Mauri, que va ser Medalla de la Vila de Parets 2018, va morir aquest dimecres amb 80 anys. Va rebre la distinció per la seva trajectòria professional com a docent a l'escola Pau Vila, on, entre altres iniciatives, va muntar laboratoris de ciències naturals, física, química i fotografia. I també per la seva tasca de divulgació científica a través de l'Escola de la Natura de Parets, on va ser impulsor del seu grup d'astronomia l'any 2005.



Treballador incansable en la docència i en els estudis de la ciutat.

## Marcel Molins Viaplana

Advocat  
Ha mort a Chicago (EUA) el dia 1 de març, a l'edat de 84 anys.

A.C.S.

La seva esposa, Martina Gruyters; fills, Tom i Elizabeth, Nicole i Arnold; nets, Emily, Sophie, Chloe Molins, Marcel i Arnie Nash; germana, Marina i Antoni Mestre, nebots i tota la família us ho fan saber i us demanen tenir-lo present en el record.

Granollers, març de 2021

## Josep Maria Mauri i Terrado

Ciudadà il·lustre de Parets del Vallès

3 de març de 2021

L'Ajuntament de Parets del Vallès expressa el més sentit condol per la seva pèrdua i trasllada la més sincera mostra d'afecte i estimació a la família.



Ajuntament de  
Parets del Vallès

Parets del Vallès, març de 2021



## Francina Ferri i Gil

(1933 - 2021)

Els seus fills, nets i família  
agraïm les mostres de condol i afecte  
rebudes per part d'amics i coneguts.

Granollers, març de 2021

## Josep Homs i Corominas

- Professor i geògraf -

Ens va deixar el 6 de març de 1997, als 42 anys.

La família i tots els que t'estimàvem  
et recordarem sempre.

Granollers, març de 2021



# La revolució dels patis

Una prova pilot revisa els usos de les zones de lleure de l'escola La Tordera

Santa M. de Palautordera

P.P.

L'institut escola La Tordera, a Santa Maria de Palautordera, ha estat un dels nou centres seleccionats per participar en el projecte "Pati (R)evolució + natura", que coordina l'ONG SEO Bird Life i està subvencionat per la Generalitat. Es tracta d'una prova pilot que servirà per repensar els usos dels patis, fer-los més educatius i enriquir-ne la biodiversitat. També s'han acollit a aquesta iniciativa les escoles Els Vinyals, a Lliçà de Vall, i Puiggraciós, a la Garriga. El projecte té un any de durada i consta de tres fases: la diagnosi, el disseny i la transformació del pati d'acord amb les fases anteriors.

En el cas de La Tordera, el pati és un dels eixos fonamentals per a la vida dels alumnes al centre. Està dividit per diferents espais, amb una pista d'esports, una zona de picnic i un jardinet. "Estem envoltats de pati", explica, Teresa Bruguera, professora del centre. Ella,



Alumnes d'ESO de La Tordera han estudiat els ocells i la vegetació que hi ha al pati

juntament, amb la directora, Pilar Òdena, i dos professors més, Gemma Clapés i Albert March, formen part del pinyol del projecte a l'institut escola, que també implica l'Associació de Familiars d'Alumnes (AFA) i el

conjunt dels escolars. Per la directora, aquesta "revolució" és una bona oportunitat per repensar els espais de lleure i convertir el pati en un lloc "més educatiu". "Ens agradaria poder-hi fer classes", diu.

Els estudiants tindran una implicació important en el nou disseny dels espais. "De moment, encara no sabem en què es transformarà el pati. Ara estem en fase de diagnosi, que durarà fins la Setmana Santa", diu Gem-

ma Clapés. Ara per ara, els alumnes d'ESO ja han sortit al pati a catalogar els ocells que s'estan per la zona i els de Primària han fet el mateix amb l'arbrat. "És la manera de saber què tenim al pati", diu una alumna de quart d'ESO, Carla Martínez. De la mateixa manera, el professorat està preguntant als alumnes quins són els espais on se senten més a gust.

L'AFA forma part de la comissió del projecte, que integren amb l'equip docent. La seva presidenta, Laura Navarro, diu que el projecte servirà per "dinamitzar" el pati. "A la zona on hi ha la pista hi ha molt de ciment, s'hi tendeix a jugar futbol i la resta d'activitats queden al marge", admet Navarro. Per a ella, una de les claus d'aquesta iniciativa és que tots els actors del centre que hi participen van a la una.

Júlia Moya, col·laboradora de SEO Bird Life i una de les responsables del projecte "Pati (R)evolució + natura", diu que les zones de lleure de les escoles, en realitat, són un espai d'"aprenentatge social". A més, per a ella, La Tordera és un centre estratègic, perquè permet provar el projecte en totes les edats, des d'Infantil fins a ESO passant per Primària.

## Retiren pancartes contràries a un pla urbanístic a Corró d'Amunt

Corró d'Amunt

EL 9 NOU

L'Ajuntament de les Franqueses ha fet retirar unes pancartes que havia posat la plataforma Salvem Corró d'Amunt per mostrar el seu rebuig al pla urbanístic del sector C que preveu la

construcció de 31 habitatges plurifamiliars i unifamiliars a tocar de la carretera BV-5151.

La regidora de Seguretat Ciutadana, Civisme i Convivència, Montse Vila, ha explicat que les pancartes, que s'havien posat dilluns, es van retirar dimecres perquè

contravenien l'Ordenança de Civisme i Convivència Ciutadana que es va aprovar l'abril del 2019 i que prohibeix la col·locació de símbols, pancartes, rètols, cartells o adhesius en suports públics i privats i en elements del mobiliari urbà, sigui quin sigui el seu contingut.



Una de les pancartes que han estat retirades

PUBLICITAT Serveis i professionals de proximitat

**ROAM Vallès**  
ASSESSORS

- ▶ COMPTABLE
- ▶ FISCAL
- ▶ LABORAL
- ▶ ASSEGURANCES
- ▶ JURÍDIC
- ▶ TRÀNSIT



Passeig Dels Til·lers, 15 - 08520 Les Franqueses del Vallès  
T. 93 161 80 15 - info@roamvalles.com - www.roamvalles.com



**R. Galbany, SL**  
Fusteria  
Ebenisteria

**EL TALLER  
DE LA FUSTA**

C. Sancho Marraco, 21 - LA GARRIGA

Tel. 93 871 49 79 - info@rgalbanysl.com





## Empitjora el 70% de les persones amb dolor crònic

En el 70% dels pacients amb dolor crònic ha empitjorat la intensitat del seu dolor, la freqüència dels episodis i la interferència del dolor en la seva vida diària durant la pandèmia. Així ho revela un estudi fet per un grup de recerca de la UOC, en el qual han participat 502 persones. La inseguretat laboral, les preocupacions respecte al futur, el nombre de persones amb què es viu a casa i la por de contraure la Covid-19 poden estar relacionats amb l'empitjorament del dolor.

## Recuperats els retards en diagnòstics de malalties rares

La pandèmia va comportar retards en diagnòstics de malalties minoritàries. Ho recorda Mireia del Toro, coordinadora de Malalties Minoritàries a la Vall d'Hebron: "Hi pot haver repercutit que alguns pacients es diagnosticuin una mica més tard, però l'activitat al centre s'ha quasi normalitzat", ha explicat a l'ACN. El retard prové sobretot de la primera onada. Diumenge passat, 28 de febrer, va ser el Dia Mundial de les Malalties Minoritàries.

# Els diagnòstics de càncer van caure el 38% a la primera onada

La detecció de la malaltia en fases inicials es relaciona amb un millor pronòstic

El 2020 es van diagnosticar a Catalunya un 12% menys de casos de càncer respecte al 2019. Durant la primera onada, quan els centres estaven ocupats per pacients amb coronavirus, la xifra va caure fins al 38%. Des de llavors, els centres sanitaris i Salut han fet esforços per preservar l'activitat tot i la covid-19 i per recuperar la que no van poder fer, tot i que el nombre de diagnòstics ha estat el 10,5% inferior i, en el global de l'any, un 12%.

En declaracions a l'ACN, Josep Taberner, cap del Servei d'Oncologia Mèdica de Vall d'Hebron, explica que el que més els preocupa són els nous diagnòstics. "Els pacients ja diagnosticats, els tenen en el radar i s'han reorganitzat per atendre'ls." El metge explica que el mateix que ha passat amb el càncer ha passat amb altres malalties, com les psiquiàtriques i que això també està passant en altres països.



Els cribratges són claus per a la detecció precoç del càncer de mama

"Per molt que anem obrint nous dispositius, els recursos sanitaris són finits i els professionals, també, no n'hi ha més." "No es tracta només de més llits. També calen més TAC, més endoscòpies, més de tot. Si fas un TAC per diagnosticar complicacions de la Covid-19, no en pots fer per diagnosticar càncers de pulmó. Has d'hipertrofiar recursos, mentre que la composició d'un hospital es

basa en la proporció. Si magnifiques una àrea, la resta queden disminuïdes."

Durant la primera onada també es van haver d'aturar els programes de cribratge, i alguns hospitals no podien fer ni colonoscòpies ni mamografies. L'objectiu d'aquests cribratges és detectar la malaltia en els estadis més inicials i això permet un molt millor pronòstic. Els més estesos són el càncer de

mama i el de còlon. Aquest darrer, a més de detectar de forma precoç la malaltia, també permet prevenir-la, ja que es poden extirpar els pòlips, que són lesions pre-malignes.

Segons l'oncòleg, la població també ha tingut por d'anar als centres sanitaris, i recorda la importància de consultar davant d'una sospita i davant un símptoma nou, com dolor, pèrdues de sang o una tos que no se'n va.

Excepte en les dues o tres primeres setmanes de la pandèmia, els hospitals han pogut mantenir en general les visites, les proves de seguiment i els tractaments als pacients amb càncer. D'altra banda, Salut va reprendre els programes de detecció precoç de càncer de mama i de càncer colorectal a partir del juny de forma gradual, i a finals de l'any passat ja s'havia pogut invitar el 60% de les persones que estava previst invitar durant l'any.



## Gaudeix d'una assegurança DE SALUT COMPLETA



### INCLOU:

- Visites a especialistes i reconeixements mèdics
- Exploracions i proves diagnòstiques
- Serveis complementaris
- Urgències 24 hores
- Hospitalització mèdica i quirúrgica
- Assistència en viatge

DEMANA  
INFORMACIÓ:  
938 600 156

DES DE  
32,60\*€

\*Per noves incorporacions.

Plaça Pau Casals, s/n  
08402 · Granollers · comercial@mutua.org

WWW.MUTUA.ORG

f t y t in MÚTUA DE GRANOLLERS



# Quan cal allargar el braç per llegir...

La presbícia és un procés fisiològic normal que sol aparèixer cap a 40 anys



GRISelda ESCRIGAS

La correcció òptica és la primera opció quan es comencen a tenir símptomes de vista cansada

És habitual que el que abans es podia llegir sense esforç, amb els anys s'hagi de fer apartant l'objecte a certa distància de la vista. Això es coneix popularment com a vista cansada, o presbícia en termes mèdics. En la pèrdua de la capacitat d'enfocar els objectes de prop inter-

vé el cristal·lí, que canvia la seva forma i s'adapta en enfocar els objectes que són més a prop i més lluny. Amb l'edat el cristal·lí va perdent l'elasticitat i es torna menys flexible i més rígid. Això és el que provoca la pèrdua progressiva de la capacitat d'acomodació.

En si no és una malaltia, sinó un procés fisiològic normal que generalment acostuma a manifestar els primers símptomes al voltant de 40 anys. Amb tot, no afecta a tothom de la mateixa manera. A les persones que pateixen miopia, per exemple, els hi succeeix més tard, ja que tenen

un mecanisme refractiu que compensa la presbícia. Al contrari, les persones amb hipermetropia poden notar l'efecte abans. Per corregir la presbícia existeixen dues opcions: la correcció òptica, amb les ulleres, o canviar les condicions òptiques del cristal·lí amb cirurgia.

## Quins símptomes té?

- 1 Necessitat de situar els objectes més lluny per veure'ls de manera correcta.
- 2 Dificultat per enfocar els objectes.
- 3 Dificultat per llegir.
- 4 Mal de cap quan s'ha de forçar la vista durant molta estona.
- 5 Envermelliment dels ulls i sensació de picor quan es força la visió de prop.

## Opcions de tractament

La solució més ràpida i menys invasiva passa per les ulleres. Tot i això, la presbícia es pot operar. Sobretot s'aprofita per fer l'operació quan s'han de corregir altres defectes refractius com la miopia o l'astigmatisme. Amb tot, es recomana esperar a 50 o 55 anys. La tècnica més efectiva tant per a la vista cansada com per a les cataractes, consisteix en la substitució del cristal·lí per una lent intraocular. Es tracta d'una de les intervencions més practicades, amb prop de 30.000 operacions anuals només a Catalunya. També hi ha l'opció d'aplicar cirurgia làser, amb la qual es corregeix la curvatura de la còrnia que produeix els problemes de visió.

**Farmàcia  
Bretcha**

**20 ANYS AL VOSTRE COSTAT**

Joan Prim, 29 - 08401 Granollers

93 840 39 00

619 62 07 36

farmaciabretcha@cofb.net

## Les pantalles, enemigues de la vista

Cada vegada hi ha més gent que ha de consultar l'especialista per problemes derivats de l'ús de pantalles. De manera natural l'ull està enfocat per veure-hi de lluny i a una distància mitjana. El fet de mantenir l'enfocament a una distància curta –com quan s'utilitzen pantalles de dispositius– suposa un esforç afegit per a la vista. La repetició d'aquest gest fa que es parpellegi menys i això produeix diversos símptomes

com sequedat ocular, irritació i fatiga visual, coneguda com la síndrome de l'ull sec. Per evitar-ho, el més convenient és reduir l'ús de pantalles, i si no es pot, realitzar alguns exercicis com descansar la vista cada 20 minuts, parpellejar sovint i deixar de mirar la pantalla per descansar la vista en un punt llunyà. També és recomanable utilitzar llàgrimes artificials i abaixar la brillantor de les pantalles.

Ahora es el mejor momento para arreglar

[TU SONRISA]

Expertos en Ortodoncia e Implantes

93 625 43 84

www.clinicadentalpifarre.com

Carrer Sant Ponç 8 (Les Franqueses del Valles)





# Un estudi demostra que no tot el colesterol bo és prou saludable

S'ha detectat que partícules de colesterol bo grans poden provocar un infart segons la genètica

El professor de la Facultat de Medicina de la Universitat de Vic – Universitat Central de Catalunya Roberto Elosua ha liderat un treball de l'Institut Hospital del Mar d'Investigacions Mèdiques, on s'analitzen totes les partícules de l'anomenat colesterol HDL o bo, a causa de la qüestionada relació amb el risc cardiovascular. Per altra banda, el colesterol dolent o LDL provoca l'acumulació del colesterol a les artèries i augmenta el risc cardiovascular. El treball s'ha publicat a la revista *Metabolism Clinical and Experimental*, i hi han participat investigadors del CIBER de Malalties Cardiovasculars, del CIBER d'Obesitat i Nutrició i del CIBER d'Epidemiologia i Salut Pública, així com l'Hospital Clínic IDIBAPS, de l'IDIBELL, l'Institut de Recerca de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau i l'Hospital Clínic Universitario de Saragossa.



El Dr. Roberto Elosua és un dels que ha liderat el treball des de l'Institut Hospital del Mar d'Investigacions Mèdiques

Els investigadors han analitzat característiques genètiques que determinen la grandària de les partícules del colesterol bo, i la seva relació amb el risc de presentar un infart de miocardi.

Han arribat a la conclusió que les característiques genètiques associades a les partícules de colesterol bo grans tenen un major risc de patir un infart, a diferència de les partícules de coleste-

rol bo petites, que presenten un menor risc. "Hi ha una relació causal positiva entre la grandària de les partícules de l'HDL colesterol i el risc d'infart. Hem d'aconseguir incrementar els nivells de

colesterol bo en sang, però sempre en partícules petites", diu Elosua.

**L'estudi obre la porta a dissenyar fàrmacs que actuïn sobre determinats gens**

Per la seva banda, el Dr. Álvaro Hernáez, investigador de l'IDIBAPS i CIBEROBN explica: "Si hem de fer alguna cosa amb l'HDL és incrementar el nombre de partícules petites, que són les que realitzen de forma adequada l'eliminació del colesterol, les que realment el traslladen al fetge per a la seva eliminació i no permeten que s'acumuli a les artèries i provoqui malalties cardiovasculars". Avui dia no hi ha fàrmacs per incrementar els nivells de colesterol bo i reduir el risc de malalties cardiovasculars. Per ara no hi ha fàrmacs que incrementin els nivells de colesterol bo però amb l'estudi s'obre la porta a dissenyar fàrmacs que actuïn sobre determinats gens involucrats a permetre el creixement de les partícules petites de colesterol HDL.



**Estil Nou**  
Centre de Reconeixement Mèdic

## RENOVACIONS DE PERMÍS DE CONDUIR

C/ Indústria n. 36 - Canovelles  
Tel. 93 849 87 79  
[www.estilnou.com](http://www.estilnou.com)



Aconseguir el teu certificat mèdic del carnet de conduir

Permisos d'armes  
Gossos perillosos  
Barcos  
Seguretat privada  
Grues  
Certificats mèdics oficials



**Oftalmologia**  
Optometria  
Cirurgia  
Làser  
Urgències  
Unitat de Glaucoma  
Retina mèdica i quirúrgica  
Oculoplàstia  
Oftalmologia Pediàtrica  
Cirurgia Refractiva

Concert amb les principals mútues



**Institut Oftalmològic + Dermatològic**  
Carrer de Josep Torras i Bages 12-14  
08401 Granollers, Barcelona  
Tel. 93 840 50 59 - 606 14 81 10  
[www.iomesde.cat](http://www.iomesde.cat)  
De dilluns a divendres:  
de 9 a 14 i de 15.30 a 20 h.



**Dermatologia**  
General i pediàtrica  
Estètica i làser  
Tricologia



Subscriu-te a  
**EL 9 NOU**  
**DIGITAL**

Per només

**65€**

l'any o

**29€**

el trimestre

Promoció vàlida només per a nous subscriptors



[el9nou.cat/subscriute](https://el9nou.cat/subscriute) | 93 889 49 49



## EL 9 NOU

Ara fa 14 mesos que es va ordenar el tancament del mercat d'animals vius de Wuhan, un dels focus primaris de la propagació de la Covid. La pandèmia continua demostrant-nos la fragilitat dels fonaments de la societat en què vivim. Ben hiperconnectats, amb importants desigualtats entre països i on cada dia els rics són més rics i els pobres més pobres, el SARS-CoV-2 no ha fet més que eixamplar les clivelles. És paradoxal i costa fer-se la idea que un element tan petit i aparentment insignificant –si reuníem tots els virus que acumulen les persones

## Un Dia de la Dona en plena pandèmia

que estan infectades a tot el món cabrien en una llauna de refresc– hagi estat capaç de sacsejar les nostres vides d'aquesta manera. El filòsof eslovè Slavoj Žižek el qualifica d'estúpid mecanisme d'autoreplicació. Però no és només això.

L'endemà de comparèixer per restar importància al virus, el viceministre de Salut de l'Iran, Iraj Harirchi, va

sortir per dir que s'havia contagi i va dir una frase que ha fet fortuna: "Aquest virus és democràtic i no distingeix entre pobres i rics o entre un estadista o un ciutadà comú." La realitat demostra tot el contrari, com s'ha vist amb els estralls que ha causat als barris amb rendes més baixes, les dificultats per complir les quarantenes en les persones amb menys recursos, qui són

els principals perjudicats dels ERTO, o en les notícies que ens arriben com algú pot pagar-se un viatge als Emirats Àrabs per posar-se la vacuna quan aquí les persones de risc encara no l'han rebut. Ni democràtic ni igualitari.

Aquest estúpid mecanisme d'autoreplicació també ha agreujat les diferències entre homes i dones. A les portes del 8-M cal denunciar

en veu alta el risc de retrocés en molta de la feina aconseguida els últims anys. Com a víctimes d'un treball més precari, temporal i a temps parcial, la crisi econòmica a conseqüència del coronavirus s'ha acarnissat amb les dones. També ha suposat un retrocés social pel pes en les cures familiars que encara massa sovint recauen exclusivament en les dones. Vivim un temps convuls per l'emergència de salvar vides, però això no ens ha de fer oblidar la lluita pels drets. I aquest 8-M és especial per posar a l'agenda política la necessitat de no oblidar la lluita contra una de les desigualtats més estúpides, ara sí, de la societat actual.



ANNA OSTOYA (1978) / BORTOLAMI GALLERY (ART BASEL)

## 8 de març



**Mònica Llorente**

Secretària de polítiques feministes  
PSC - Vallès Oriental  
@MonicaLlorente

De nou, el 8 de març commemorarem el Dia internacional dels Drets de les Dones. Una data d'homenatge al moviment feminista i també de reivindicació: hem de continuar denunciant les discriminacions estructurals que patim les dones només pel fet de ser dones.

És necessari reivindicar la política com l'eina vital per transformar la realitat i assolir una societat de ciutadanes i ciutadans lliures, que neixin i creixin en igualtat d'oportunitats, en plena fraternitat i respecte. Això només serà possible amb governs feministes.

Una societat que aspira a ser realment democràtica i socialment justa no es pot permetre que la meitat de la població, les dones, siguin discriminades en cap àmbit (educació, ocupació, política, mitjans de comunicació, cultura...). I de cap manera, cap, podem permetre que una sola dona pateixi violència masclista.

Les dades són esfereïdores: des que es comptabilitzen (any 2003) han estat assassinades 1.081 dones a Espanya, 169 a Catalunya. Aquests assassinats han deixat més de 800 menors orfes per violència masclista des de 2002. A més, des de 2013, els pares maltractadors han assassinat 37 menors (4 a Catalunya). I recordem que les dades oficials són

només la punta de l'iceberg. La nostra comarca no és aliena a aquesta violència. La situació de pandèmia que vivim ha agreujat, en molts casos, la situació de desesperació que viuen les víctimes de la violència masclista, i les ha obligat, en molts casos, a conuiu amb el seu agressor. Això s'ha reflectit en el nombre de denúncies presentades als jutjats de Granollers i Mollet. L'any 2020 se'n presentaren 493 i 273 respectivament vers les 833 i 386 de l'any 2019. No ha millorat la xifra per les inexistents polítiques de prevenció o la manca de recursos destinats per part de la Generalitat de Catalunya –evidentment és ironia–, senzillament ha estat la dificultat per plantejar una denúncia en moltes situacions.

Necessitem governs feministes amb voluntat de lluita contra la feminització de la pobresa i el sostre de vidre que ja és de formigó armat: a Catalunya, les dones titulades són majoria en qualsevol dels tipus d'estudis universitaris en el 57,2 % dels casos, però l'any 2020 teníem només 1.579.300 de dones ocupades (182.000 menys que homes) i cobrant amb una mitjana del 23% menys que ells, això és el que anomenem *bretxa salarial* i no disminueix gens amb els anys. A més, la crisi de la Covid-19 també ha causat un fort impacte, i ha agreujat la situació de les dones, ocupades sistemàticament en un mercat laboral desigual, segregat, feminitzat i més precaritzat que en el cas dels homes. Les

**Denúncies presentades per violència masclista als jutjats de Granollers i Mollet al 2020: 493 i 273 respectivament vers les 833 i 386 del 2019**

xifres del mes de febrer ens mostren un 57% d'atur femení que corre el risc de convertir-se en estructural sense l'aplicació de polítiques específiques d'incorporació al mercat laboral.

Necessitem governs feministes que treballin realment per a la conciliació, la corresponsabilitat i els nous models de masculinitat. Les dones dediquen gairebé el doble de temps a tasques domèstiques i un 85% de les persones que demanen excedència per tenir cura de filles, fills o d'altres familiars són dones. I el teletreball, que ha vingut per quedar-se, no ha constituït l'eina somiada que millori aquesta corresponsabilitat, ans el contrari, suposa una càrrega afegida en les espatlles de les dones treballadores.

En ple segle XXI encara hi ha homes que es creuen amb dret a comprar o llogar el cos de les dones. Prostitució, ventes de lloguer... És senzillament inacceptable. En canvi, no hi ha res més transgressor que lluitar contra el patriarcat i el neoliberalisme que treballen conjuntament per transformar les dones en objectes de mercat sense drets.

Tenim molts reptes al davant i cal no fer cap pas enrere en la defensa dels drets de les dones, encara més ara que al Parlament escoltarem alguns discursos enervants amb l'entrada a escena d'un partit, Vox, que té el masclisme i el negacionisme de la violència masclista a la base ideològica del seu discurs.

Són moltes encara les discriminacions, prejudicis i obstacles a superar, els objectius per assolir. Les dones necessiten governs feministes que prioritzin la defensa dels seus drets. I en el marc del 8 de març, cal reivindicar la necessitat d'unir forces i apel·lar la gran aliança de totes les dones progressistes i del moviment feminista. Unides som fortes i podem fer-ho tot. Perquè sense drets no hi ha igualtat. Perquè sense igualtat no hi ha llibertat.



VET AQUÍ!

# Home de reptes

EMPRESARI I CANDIDAT A LA PRESIDÈNCIA DEL FC BARCELONA



Paco Monja

Periodista  
pacomonja@gmail.com

Aquesta vegada no he pogut fer el cafè de costum amb el personatge del *Vet aquí!* Immers en plena campanya electoral a la presidència del FC Barcelona, Víctor Font Manté (Granollers, 1972) té una agenda intensa des de fa uns mesos. Malgrat la bona predisposició del seu responsable de comunicació, Albert Roura, aquest periodista s'ha quedat sense una entrevista que volia centrar, sobretot, en la vinculació del candidat amb la seva ciutat. Tot i això, la presència continuada de Font als mitjans de comunicació últimament em facilita les coses a l'hora de fer una pinzellada biogràfica sobre el germà gran dels quatre fills de l'Eloy Font i Marta Manté del Garatge Eloy, referència empresarial-familiar amb la qual molts vallesans lliguen el passat més proper de l'aspirant a presidir el Barça.

Un repàs per l'Arxiu Municipal em permet descobrir aspectes de Garatge Eloy, empresa que va posar en marxa cap allà als anys 50 del segle passat el seu avi, Pere Font Juanola. Casat amb Isabel Altimira, aquest emprenedor, originari de Ca l'Eloy de les Franqueses, va aconseguir la representació oficial de les marques Citroën, de cotxes, i Ossa, de motos. En poc temps, Font Juanola va convertir Garatge Eloy no només en un dels concessionaris més importants de Granollers sinó també del Vallès Oriental i Badalona.

Molts vallesans recorden bé l'edifici que Garatge Eloy va mantenir una pila d'anys a la cruïlla dels carrers Francesc IV amb Prat de la Riba de Granollers. El concessionari va ser rehabilitat del tot el 1966. Modest Bonet, de *Comarca Deportiva*, en parlava a la seva publicació: "A l'acte de presentació, Pere Font Juanola ha estat acompanyat de la seva dona,

Isabel,  
i els seus  
fills, Eloy i

Isabel, destacant la presència d'empresaris del ram automobilístic: els senyors Baulenas, Puig, Rabassa, Vilá, Prades i Viadé."

Garatge Eloy va ser ben present en altres activitats, ja que tant Pere Font Juanola com el seu fill Eloy eren dos entusiastes del món del motor a nivell esportiu, i tots dos van formar part de la junta directiva del Moto Club Granollers. Organitzador de curses de motos i velomotors a les Fires i Festes de l'Ascensió, el club el presidia Pere Font. També formaven part de la junta Nicolás Olivé, Andreu Basolí, Eloi Font i José Roger Dorsé. Garatge Eloy va tenir equips de competició i va destacar als anys 80 l'equip femení de ral·lis format per Carme Otín i Marta Llop. Garatge Eloy va tancar l'any 1994. Gestionada ja per Eloy Font Altimira i el seu cunyat Víctor Ballescà Molins, l'empresa va presentar concurs de creditors i va passar a mans de la casa Citroën.

Traçades les línies del passat familiar de Víctor Font, el seu present es coneix una mica més cada dia que passa. La causa? La gran transcendència social i

esportiva que té tot allò que toca l'escut del Barça i encara més si es tracta d'un candidat que disputa la presidència a Joan Laporta i Toni Freixa.

Font, doncs, ara és una persona molt coneguda.

Considerat al món econòmic com un dels empresaris catalans amb més encerts del moment, és especialista en el camp de la consultoria estratègica en els sectors de les telecomunicacions, els mitjans de comunicació i l'àmbit digital. Llicenciat en Direcció i Administració d'Empreses, el negoci que va fundar als anys 90 té oficines a Barcelona, Bogotà, Johannesburg, Nova York, San Francisco, Singapur i Dubai, ciutat on va viure abans de tornar a Granollers el 2004.

Casat amb Ester Arnan, amb qui té tres fills de 17, 12 i 7 anys, la família viu en una casa obra del despatx HARquitectes, amb la participació del granollerí David Llorente. El 2017 la casa va quedar entre les finalistes del Premi Europeu d'Arquitectura Contemporània-Premi Mies van der Rohe.

Soci número 67.790 del FC Barcelona a iniciativa del seu pare, al seu projecte de "Sí al futur" hi participen els granollerins Álvaro Ferrer, regidor d'Esports de l'Ajuntament; Toni Jané, director esportiu del CB Granollers; Juli López, exjugador del Barça, i el cardedeuenc Joan Vilà. De jove va jugar a l'EC Granollers, l'Atlètic del Vallès i el Gramix.

Segons el diari *Ara*, del qual va ser cofundador, Font s'ha gastat uns 800.000 euros en la campanya electoral i ja ha tancat el seu aval, xifrat en uns 125 milions. Durant aquests dies de campanya, el candidat de Granollers ha parlat de projecte esportiu i empresarial, de compromís d'innovació, gestió i futur... Aquest diumenge se sabrà si els socis del FC Barcelona li fan confiança.

PIULADES



MONTSERAT DAMESON

"Menys d'una setmana perquè *hòmens* carregats de bones intencions i més perduts que el procés em felicitin per ser dona. Quins *nèrvits*."

@damesonpareras

ANNA BALLBONA

"El final de Bosch a Lliçà d'Amunt és el tall de l'últim fil que quedava d'una fàbrica que es va dir Bendix. Als 80 i 90, anar canviant de noms, havia tingut molts treballadors. Entre ells, el meu pare. Quines coses, els canvis industrials, com putxinellis que algú belluga."

@Aballbona

MARC GRAS

"Si truqueu al CUAP Granollers i us tenen 22 minuts al telèfon és perquè estan sopant (dit per ells mateixos). Així que ja ho sabeu: els infants i similars tingueu-los en un altre horari, si us plau. Ok, Salut?"

@marc\_gras

ORIOL ESTIVAL

"Lloguers: el Baix Montseny compta amb diversos pobles amb realitats socioeconòmiques diferents, tot i que a alguns pobles de més poder adquisitiu com Sant Esteve, Vilamajor o Vallgorguina els lloguers són en general més assequibles que a l'Àrea Metropolitana de Barcelona."

@oriolestival98

PAU LLOBET I ROURA

"Últimament veig això a algunes places de Granollers. La canalla dibuixa el terra amb guixos de colors! Fantàstic. Imaginació al poder per passar l'estona a l'aire lliure en moments de pandèmia. Potser l'Ajuntament de Granollers podria habilitar espais per fer-ho possible arreu?"

@Pau\_Llobet



FE D'ERRORS

\* A la fotografia de la pàgina 9 d'EL 9 NOU del dilluns 1 de març, la dona que apareix amb el nen Bernat Benito no és la seva mare, com diu erròniament el peu de foto, sinó Jasmina Dou, mestra de suport de l'escola.

LA SANTA ESPINA

## Sota sospita





## TRES UNCES D'EDUCACIÓ

## Ja sap llegir?



**Agnès Boixader**  
Mestra jubilada  
aboixad1@xtec.cat

Sovint s'ha qualificat les escoles valorant com i quan aprenen a llegir els infants que s'hi formen. Darrerament, però, es fa més èmfasi en els projectes que l'escola és capaç d'impulsar. Es vol saber si ha apostat per metodologies innovadores, si disposa d'un ecosistema educatiu propi, si té una direcció pedagògica cohesionada, compromesa i potent. Fins i tot es valoren qüestions que fa poc no entraven en els criteris a l'hora de triar escola, com ara els nivells de contaminació dels carrers adjacents, l'arquitectura de l'edifici, els patis inclusius i amables, etc. Totes són qüestions de rellevància, però no es pot perdre de vista que si els infants no aprenen a llegir no disposaran de la que, segurament, és l'eina més potent per a un bon aprenentatge i porta d'accés al coneixement.

**Si els infants no aprenen a llegir no disposaran de la que és l'eina més potent per a un bon aprenentatge**

Joan-Carles Mèlich diu que tots som hereus d'una biblioteca; Irene Vallejo: "Todos llevamos dentro íntimas bibliotecas clandestinas de palabras que nos han dejado huella" (*El infinito en un junco*, Siruela, 2020) i Emilio Lledó: "La lectura, los libros, son el más asombroso principio de libertad y fraternidad. [...] En el silencio de la escritura cuyas líneas nos hablan, suena otra voz distinta y renovadora" (*Sobre la educación*, Taurus, 2018). Giorgio Agamben afirma que la gramàtica que s'ensenya als nens és la base del coneixement. Podria anar citant autors actuals o clàssics per reforçar com n'és d'essencial saber llegir.

Llegir és molt més que descodificar un text i més que cercar informació a Google, entenent el que es llegeix, perquè s'ha de presentar una feina. Hom sap llegir quan sap estudiar. I estudiar és sorprendre's, quedar extasiat o esporuguit pel que s'acaba de saber. Saber llegir és pensar, perdre's en la lectura o trobar-hi sortides. És aprendre a ser inconformista amb les paraules, amb el text construït, sentir-se lliure per interpretar-lo subjectivament o per triar obeir i encasellar-se en la fidelitat literal del text. Llegint aprenem coses, però sobretot ens construïm una manera de ser, una identitat i una manera d'existir.

Al ritme del dibuix de cada paraula es pensa, se sent, s'imagina, es projecta, es recorda, es plora, es riu... Per tot, continua essent rellevant pensar com i quan ensenyem a llegir. Quin testimoni donem com a lectors? Ja sap llegir qui fa una lectura veloç i irreflexiva, que no li suggereix cap dilema, cap pregunta o que no li deixa cap buit?



## El 23-F



**Joan Volart i Bellavista**  
Diplomat en Magisteri  
j.volart58@gmail.com

Confesso que vaig ser testimoni d'aquells esdeveniments del dia 23 de febrer de 1981. En aquella data jo estava fent el soldat al regiment d'artilleria antiaeri de Villanubla (Valladolid) de la Setena Regió Militar espanyola. Ja feia més de 13 mesos que feia el servei militar obligatori i aquella mateixa setmana ens tocava llicenciar-nos, atès que ja havíem prestat el servei obligatori d'armes. En aquell moment jo era el responsable de la secció de carburant de la caserna.

Com solíem fer cada dia a 2/4 de 7 de la tarda, sortíem de passeig amb alguns companys; formàvem davant del Cos de Guàrdia de la caserna i l'oficial de guàrdia (tinent) o en el seu defecte el sotsoficial (brigada o bé un sergent) passava revista d'indumentària, tallada de cabell, afaitat, etc. Mentre esperàvem que sortís l'oficial o sotsoficial, un company i amic, Enric Rull, de Granollers, em va fer saber les recents notícies del que passava en el Congrés dels Diputats. Un tinent coronel de la Guàrdia Civil, Antonio Tejero Molina, juntament amb 288 guàrdies de la Benemèrita havien assaltat l'hemicicle de l'edifici del màxim òrgan representatiu de la sobirania espanyola, la Cambra Baixa o anomenada també *las Cortes españolas*. En aquell moment s'estava investint en segona votació el nou president del govern espanyol, Leopoldo Calvo Sotelo, de la formació en el govern Unió de Centro Democràtic (UCD), partit que havia estat format en la transició democràtica des del poder pel propi Adolfo Suárez i altres membres, molts d'ells provinents de les files de la Falange i del propi *Movimiento*, però havien estat legitimats per les urnes en les eleccions de juny de 1977 i després d'aprovar-se la Constitució l'any 1978 i posteriorment la convocatòria d'eleccions de l'any 1979. Adolfo Suárez va fer canvis importants en les estructures de l'Estat, així com la legalització de tots els partits polítics, una llei d'amnistia i moltes reformes polítiques que varen caure molt malament als poders oligàrquics i provinents de l'antic règim que ell hi havia participat anteriorment. A causa de les pressions d'aquests poders es va veure obligat a presentar la dimissió.

Tot just sortir de la caserna, vàrem anar a l'aeroport civil de Valladolid (Villanubla), a uns centenars de metres de la base antiaèria, i mentre preniem un refrigeri, ens anàvem fent a la idea de la gravetat de la situació. Vàrem pujar al cotxe i vàrem anar al poble a prendre unes cerveses al bar

La Amistad, que freqüentàvem. Ens trobàrem amb altres companys del regiment i vàrem optar per tornar a la caserna amb la màxima celeritat, atès que les notícies informaven que el tinent general de la Tercera Regió Militar, Jaime Milans del Bosch, havia redactat un bàndol en el qual decretava l'estat d'excepció i els tancs i carros de combat circulaven pels carrers de València i apuntaven edificis com l'ajuntament, la delegació del govern, la comandància de la policia. Just abans d'arribar al cos de guàrdia vàrem veure un camió que s'aturava amb els llums de posició encesos i vàrem suposar que es tractava de carregament de material militar, tot i que no ho podíem afirmar. Hom podia veure entre el cortinatge la plana major del regiment reunida amb tots els caps (tinent coronel, comandant, oficials i sotsoficials), cosa inèdita i més en aquelles hores.

**El tinent general Jaime Milans del Bosch havia redactat un bàndol en el qual decretava l'estat d'excepció i els tancs circulaven pels carrers de València**

El corneta en aquell moment feia el toc de *llamada*, que volia dir que tots els soldats havien d'anar davant la seva bateria per formar i rebre les ordres dels seus superiors. A tots els de la quarta bateria, la de serveis –de la qual jo formava part–, el capità ens va reunir en posició de *firmes* i ens va donar les ordres. Tothom havia de posar-se les corretges i quatre carregadors amb el fusell d'assalt i sortir a formar una altra vegada. El que més em va impressionar va ser que l'oficial va preguntar: "Si algú té alguna cosa a objectar que ho digui ara o si no més tard potser serà massa tard!" Tothom es va quedar en silenci i va ordenar que el sotsoficial comandés la tropa cap el pati d'armes. Un servidor era el responsable de repostar els vehicles militars, camions i jeeps i el brigada em va ordenar que omplís els dipòsits a la màxima capacitat, cosa que no havia passat mai. La tropa armada fins a les dents va pujar als camions a punt de sortir si rebien l'ordre.

Nosaltres, pel fet de ser una bateria de serveis i manteniment, la majoria vàrem restar a dins, amb els carregadors i el fusell a punt per sortir si ens ho demanaven. Quan ja era ben entrada la nit i després del discurs del rei Joan Carles I, en què donava per fracassat el cop d'estat, ens varen dir que podíem estirar-nos a les lletres. Més tard, els companys que havien estat als camions també tornaven a la bateria i es posaven a descansar, una mica més alleugerits!

Realment va ser una nit de molta por i fins i tot hom pensava que aquest fets podrien esdevenir el pitjor.

## EL MÉS VIST DE LA SETMANA A EL9NOU.CAT

**1** Mobilització davant de la Policia Local de **Granollers** per denunciar els "abusos policials"

**2** Desarticulat un grup criminal dedicat al tràfic de cocaïna a **Granollers** i **Bellavista**

**3** Escorcolls a **Granollers** en una operació dels Mossos contra el tràfic de marihuana

**4** Mor un treballador de **Mollet** en caure des de sis metres a l'edifici de la brigada municipal

**5** La multinacional Bosch comunica el tancament de la planta de **Lliçà d'Amunt**, amb 336 treballadors



DIETARI DE L'OKUPA DE L'ALTELL

## Per emocionar i remoure sentiments has de ser sincer



**Teresa Sagrera**

Escriptora  
@SagreraT

**Dilluns 22 de febrer de 2021**

Nit

Plou. M'he demanat una setmana d'assumptes propis. Tinc molta feina d'escriptura i necessito uns dies. Al migdia encara vaig amb pijama. Em dutxo, dino i continuo treballant a l'ordinador. Aquesta nit estrena la segona temporada de *Crim*s de Carles Porta a TV3. Una història molt colpidora de com la set de venjança pot arribar a transformar les persones.

Han fet pública la gravació que demostra que Mikel Zabalza va morir torturat a la caserna de la Guàrdia Civil d'Intxaurren, la mateixa setmana que s'estrenarà el documental *¿Dónde está Mikel?*, que narra la desaparició d'aquest jove navarrès que va ser confós amb un militant d'ETA l'any 1985.

Setena nit de mobilitzacions.

**Dimarts 23 de febrer de 2021**

Nit

Llegeixo un tuit de Jordi Turull dient que l'última vegada que li va fer un petó a la seva filla pel seu aniversari en feia 16. Avui en fa 20 i podrà ser al seu costat. Emoció i vergonya d'estat que empresona la gent per venjança.

L'Institut del Teatre aparta Joan Ollé de la docència davant les acusacions d'assetjament sexual i abús de poder. És dolorós pensar en les seves víctimes i en gent que ha estat còmplice d'aquesta situació.

El record del cop d'estat és bastant confús a la meua memòria. Feia primer de BUP a Cardedeu. L'institut era on ara hi ha l'escola Granés. Jo portava a tothora unes vambes fins al turmell, *tipus Converse* –que no eren Converse– vermelles. Recordo confusió i por dels adults i la mare enganxada a la ràdio. Aquella nena que vaig ser mirava el món amb sorpresa, sense entendre'l. Quaranta anys des-



HANNAH NÖCH (1899-1978) / MOMA

prés, continuen havent-hi papers classificats. Sento que he canviat d'equip, jugo al bàndol dels pares i segueixo amb neguit les protestes de cada vespre, entenc als joves i pateixo pel seu futur.

Treballo a l'ordinador fins al vespre. Vuitena nit de mobilitzacions

**Dimecres 24 de febrer de 2021**

Nit

Camino una horeta de bon matí i m'estic a l'altell escrivint la resta de dia. El jutjat de Vigilància Penitenciària manté el tercer grau per als presos independentistes. Me n'alegro per ells!

Investigadors del Museu Nacional noruec han revelat que la inscripció: "Només ho pot haver pintat un boig!", que hi ha en el quadre del *Crit* de Munch, va ser escrita pel pintor. Va concebre aquesta obra després que tanquessin la seva germana per un intent de suïcidi. Aquest quadre és el reflex

de l'angoixa i el patiment. L'art perquè emoció i remogui els sentiments ha de ser sincer. Quan ets sincer en la teua obra, quedes despulpat davant dels altres i això et fa terriblement vulnerable.

Novena nit de mobilitzacions.

**Dijous 25 de febrer de 2021**

Nit

Caminem. Escric tot el dia. Desena nit de mobilitzacions.

**Divendres 26 de febrer de 2021**

Nit

Caminem. Llegeixo l'article de la Tina Vallès *He sigut la noia*, publicat a Vilaweb. La majoria de dones, en algun moment, ens hem sentit *la noia* que ha hagut de suportar "comentaris sobre les mitges o la faldilla o el vestit que duia", "insinuacions que no tocaven, que hem hagut d'encaixar", "admiracions paternalistes" i fer-nos "valer el doble que un company noi exactament en la mateixa situació". Per sort, a mesura que deixes de ser *la noia* vas guanyant seguretat.

Tinc ganes de plorar i no en sé. Vaig a casa la mare i em convida a un xopet de licor d'arròs i uns dàtils, se'n diu llegir-te l'ànima.

Onzena nit de mobilitzacions.

**Dissabte 27 de febrer de 2021**

Nit

Torno de caminar i em poso a treballar a l'ordinador. Ahir van segrestar 300 nenes en una escola de Nigèria. Llegeixo que van desnonar una dona de 97 anys per error. I tant que va ser un error! Imagino la Rosario fent tentines enmig d'un pis profanat: sense electrodomèstics, sense llit, sense la seva roba... Cercant desesperada el dietari de les seves memòries. Buscant la bossa de roba de quadrets on el guardava curiosament. No pot ser que no el trobi. Feia set anys que l'escrivia. Aquest manuscrit per a ella no té preu. M'he sentit la Rosario. Hi ha actuacions i lleis que fan fàstic. Ha dimitit tot l'equip directiu de l'Institut del Teatre. Dotzena nit de mobilitzacions.

**Diumenge 28 de febrer de 2021**

Nit

Caminem. Al matí treballo. He acabat la feina que m'havia proposat per a la setmana. A la tarda, em deixo caure al sofà. No tinc ganes de pensar, ni de fer res. Deixo que vagin passant els capítols de sèrie *Outlander*.

Tretzena nit de mobilitzacions.

## La vida segueix, fem-la a l'abast de tothom



**Montserrat Ponsa Tarrés**

Periodista, escriptora i activista social i cultural  
@montserratponsa

Doncs sí, la vida segueix ens agradi o no. La pandèmia ens hauria d'haver fet madurar, temps per pensar l'hem tingut, el tenim. Serà culpa nostra, doncs, si no hem sabut aprofitar, imaginar i construir un futur diferent, sense ostentació, sense abusos de cap mena. Començant per les famílies, la majoria de les quals haurien d'aprendre a viure a partir del que tenen, sense emmirallar-se en allò que fan d'altres, i no poden ser menys. Si sé el que puc, fins on arribo, per què obro amb tanta inconsciència? Hem de treure'ns del cap aquella sovintejada frase: "Què pensaran si em veuen sempre amb la mateixa roba, si no tinc un cotxe del moment, si no puc viatjar...."

Amics, sé que soc incòmoda, però aprofitem aquesta obligada avinentesa per aprendre a ser i actuar diferent *tots*. Prou prebendes polítiques per als amics, prou llocs de treball que són només per satisfer l'orgull del que els atorga i per debilitar aquells que els reben, que es converteixen en els seus esclaus. Sí, esclaus dels que els rep, és l'escla-

vitut del segle XXI. Sabem que ara, rere la Covid-19, el treball serà escàs, tothom s'haurà d'espavilar i enginyar nous sistemes de vida senzilla. Han d'acabar els tractes de favor per als que envolten i afalaguen a molts. La vida i els béns comuns són de tothom per a tothom, han d'estar a l'abast de tothom. Ningú sense un plat a taula, ningú sense un llit i un sostre. I no per amiat, sinó perquè les lleis s'han de modificar a favor dels senzills.

No pretenc fer una proclama, però sí instar els que tenen molt, que siguin solidaris amb els que no tenen res i amb família a mantenir. Iniciem una nova etapa d'aquest estrany món que s'ha rebel·lat i ha dit *prou* d'injustícies i insolidaritats. Tots per tots, com deien els mosqueters i bé que se'n sortien. Si el confinament no ens ha fet rumiar i decidir que hem de prendre un nou rumb, plegats, no mereixem ser anomenats gent de bé. No serveix

**Si el confinament no ens ha fet rumiar i decidir que hem de prendre un nou rumb, plegats, no mereixem ser anomenats gent de bé**

allò que respiren alguns: "No té res perquè no li agrada treballar." Segur que ben estructurat, amb la vida planificada, tots serem capaços de continuar endavant –si no amb sabates de luxe, amb espardeñyes–, però units i amb ganes de seguir prop dels que estimem, ajudant els que ens necessitin,

Tot això ha d'anar acompanyat de mesures a totes les institucions: regular el nombre d'empleats; prescindir d'aquells que cobren però ningú els ha vist mai, aquells que els qui tenen poder volen tenir lligats per quan els necessitin. És moment de pensar i trobar com espavilar-se, com fèiem abans de la dita democràcia, que mai no ha sigut igual per a tothom. Tornar a la vida de quan érem més civilitzats, d'ajudar-se en tot i per a tot, i no per ostentació, com solen fer ara. La teua mà dreta no ha de voler saber què fa l'esquerra. Recordo temps de postguerra, tots sabíem qui no tenia un plat a taula i l'hi portàvem. No cal anar tan justos.

Ajuntaments, diputacions, governs, no cal que sigueu tants en aquests ramats d'adulació i no fer res més. Polítics, construïu noves estructures de país, de pobles i ciutats; no dupliqueu càrrecs, hauríeu de dimitir els que us trobeu en aquestes situacions. Us festejaríem públicament. Si no ho feu, us anirem nomenant igual que als que estan al front d'alcaldis i càrrecs públics des que es va iniciar la dita democràcia, que no ho és.



LA REBEL

# On són les dones?



**Marina Martori**  
 Escriptora i gestora cultural  
 @marina\_martori

M'explica el director d'EL 9 NOU del Vallès Oriental que els han tocat el crostó –i amb raó– a propòsit d'un reportatge que van publicar la setmana passada i que ha estat criticat precisament amb aquesta pregunta: on són les dones entre els testimonis d'aquest treball sobre el 23-F? Perquè d'una dotzena d'entrevistats, ni una, tu. Es veu que el 23-F no hi eren. Tampoc no hi són a l'anunci d'Estrella Damm on de 42 cuiners passejant per la muntanya arran de mar que han de salvar la cuina mediterrània, només cinc en són dones. Mira, ja n'hi ha una mica més que al 23-F. Sembla, però tampoc no gaires.

Les estadístiques de la representació de la dona als mitjans de comunicació parlen elles mateixes i, ara, en dies previs i posteriors al 8 de març, les llegireu i les sentireu a tot arreu. Ens posarem pesades, les feministes. Però sabeu què? Que ja no ens hi posarem només els dies previs i posteriors al 8 de març, ens hi posarem sempre. Molt. Molt pesades. A més no poder. Perquè és que és això, companys: no podem més.



BERNARD VILLEMOT (1911-1989) / BALLY

Ai, que me n'he oblidat de la dada pura i dura: les dones fan el 27% de les opinions als mitjans de comunicació. Una de cada quatre. Una. La mirada al món i sobre el món, per tant, continua sent la dels homes. I els referents i les veus que escoltem i

llegim també ho són. Són les seves. Les d'ells. Passa el mateix a les conferències, a les llistes per presidir el Barça, a les universitats, als consells d'administració i a tot el llarg etcètera que ja sabeu. Que ja sabem.

L'altre dia parlava amb un periodista sobre el masclisme invisible i perpetu que ens acompanya arreu com a societat –encara– i em va parlar de la paraula *aliat*, aliat del feminisme i em vaig fotre a riure. Un aliat del feminisme és no-res. Sigueu feministes o no ho sigueu, però no feu comèdia. El feminisme lluita desesperadament per la igualtat entre totes les persones. Si sou capaços de veure que aquesta igualtat no es dona entre homes i dones en múltiples temes –o en un– i teniu ganes de lluitar contra aquesta injustícia ja podeu dir tranquils i tranquil·les que sou *feministes*. Si la desigualtat la veieu, però, ei, és una lluita d'elles, però tenen el meu suport, aparteu i calleu que feu més nosa que servei. No sigueu *aliats*, sigueu *feministes*. Poseu la mirada sobre les injustícies i combatu-les i comprovareu per què som tan pesades.

I no patiu que aquest article no va de feminisme perquè som en els dies previs al 8 de març. Va de feminisme com l'anterior i el següent i tots els articles que escric i que em vindrà de gust escriure sobre el tema durant tot l'any perquè sí: soc una d'aquelles pesades que no deixa mai de preguntar, amb la cella arquejada: però on c\*\*\*\*\*s són les dones?

P.S. Dotze dones que van viure el 23-F parlen de la seva experiència en aquesta edició d'EL 9 NOU.

RODA EL MÓN I TORNA EL MOT

# Anarquistes



**Pau Vidal**  
 Filòleg i escriptor  
 @pauetvidal

*Anarquia* és un mot que té alguna cosa especial. No sé si per la sonoritat o per l'imaginari que ens evoca, però és d'aquelles paraules que es pronuncien amb una consciència especial; ja sigui amb un posicionament diguem favorable (ideològic), ja sigui contrari (com els pares quan esbronquen fills adolescents que no ajuden a rentar plats: "Una cosa és la llibertat i una altra l'anarquia!").

D'entrada cal saber que l'origen del mot és grec: *ánarkhos* volia dir 'sense cap', aglutinació de *an-* i *arkhé*, 'autoritat'. El significat és clar i no ha patit variacions. La família tampoc ha crescut gaire, perquè estem parlant de poc més de mitja dotzena de membres (*anàrquicament*, *anarquitzant...*), però en canvi sí que destaca tant per la reducció (*anarco-* s'ha acabat convertint en un mot d'argot pel seu



ANGEL LESCA BOURRA SANTOS (1911-1978)

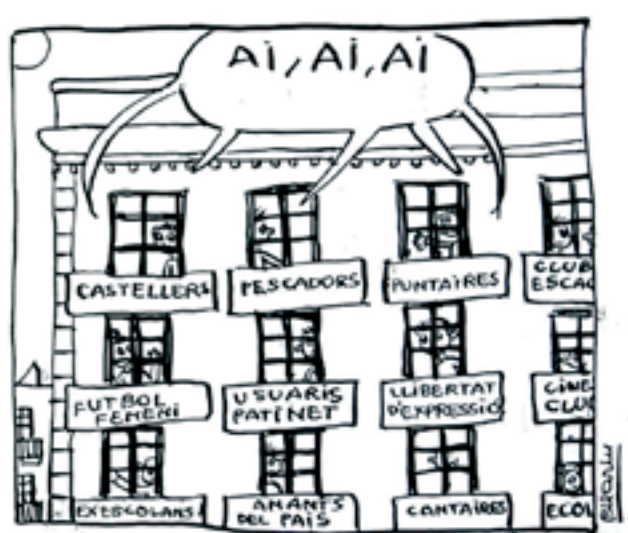
compte) com per la facilitat a l'hora de crear compostos: *anarcocomunista*, *anarcosindicalisme*, etc. I fins i tot circula algun derivat que no ha entrat al corpus normatiu però que té una vida perfectament homologable a la resta de la colla: *anarquització*, que es fa servir tant per referir-se a la "propagació de l'anarquia" com "...de l'anarquisme".

Els famosos anarquistes italians que s'esbra-

ven a les manifestacions s'han fet tan cèlebres a Catalunya que ja s'han convertit en dignes successors del seu avantpassat més cèlebre, el protagonista de la *Mort accidental d'un anarquista*, de Dario Fo. Que tant els uns com l'altre ens arribin d'Itàlia no té res d'estrany: és el país europeu on les ideologies comunistes i d'esquerra van penetrar més a fons i durant més temps, a causa de la influència de la revolució soviètica, i encara mantenen una notable vivor.

Finalment, cal considerar les relacions de l'autoritat amb el poder. O, dit en termes lingüístics i sense acudits, altres combinacions amb *-arquia*. El DIEC en recull unes quantes, com ara *autarquia* (sistema econòmic basat en el principi de l'auto-suficiència), *monarquia* o *oligarquia*. Més interessants, per pintorescos, resulten *panarquia* (govern de tots), *poliarquia* (de molts) o l'encara més curiós *triarquia*, que sí, vol dir el que sembla: "govern exercit per tres persones". Que aquestes coses arribin a entrar en un diccionari normatiu ens diu molt dels capricis de la història; per això no hem de perdre l'esperança que un dia també hi acabin sortint mots com ara *mafiarquia* o *pinxoarquia*, que sembla que són les formes de govern que cada dia s'estan imposant amb més força en aquesta república bananera que entre tots (ells) ens han encolomat.

LA PILARÍN







## Al cim de la Cuspinera

**Montmany** El fotògraf de Bigues **DAVID BOIXO** feia anys que rumiava poder fer aquesta imatge de la Via Làctia. Boixo està especialitzat en fotografia nocturna, i amb la pandèmia i el toc de queda nocturn s'estava convertint en una fita gairebé impossible. Finalment, però, la va disparar aquest 19 de febrer. Calia que fos entre febrer i principis de març, quan comença a apreciar-se el nucli de la galàxia en hora blava –just abans de la sortida del sol– i tenir temps d'arribar des de Bigues fins a la Cuspinera, a Montmany, un cop acabat el toc de queda nocturn. La foto està disparada a quarts de 7. A més, també era necessari que fos un dia amb boira “per mirar

d'esmoreir la *monstruosa* contaminació lumínica de l'àrea metropolitana”, segons detalla Boixo. “Afortunadament aquesta vegada els astres es van posar del meu costat i aquest n'ha estat el resultat”, explica satisfet. David Boixo sent passió per la llum: “Sabíeu que existeix una proteïna al nostre cos, que es diu rodopsina, que es va acumulant als nostres ulls quan estem a la foscor i que arriba al seu pic després de 30 minuts de foscor total? Doncs bé, qualsevol llum que ens distregui durant aquest període fa que l'ull hagi de tornar a començar la seva acumulació i les càmeres poden fer aquesta mateixa feina en pocs segons d'exposició.”







# 2020, la senyora Covid i jo

Vivències



**Carme Tusquellas Oto**

Exdirectora d'Infermeria de l'Hospital General de Granollers  
 @carmetusquellas

**17 DE FEBRER DE 2020** L'àvia està molt malalta. Se senten notícies inversemblants des de Wuhan, però és molt lluny. Parlen d'un nou virus. No interioritzem gaire el problema, igual que quan parlen a la tele de guerres i morts: són massa lluny. Què està passant? La iaia ha mort. Ja no hi és. Continuen arribant cada cop més notícies d'aquest virus nou. S'està acostant una epidèmia. Se'n parla d'Itàlia. Encara és prou lluny. Comencem a tenir la mosca darrere l'orella. "No patiu", diuen. "Aquesta Covid és un virus semblant al del grip, d'entrada infecta menys." Ens ho creiem i encara és prou lluny...

**5 DE MARÇ DE 2020** Inaugurem l'Edifici del Coneixement a l'Hospital de Granollers. S'hi parla del tema sense mascaretes, amb petons, encaixades de mans i abraçades. Comença haver-hi persones que ja no volen fer-ne, de petons, i que mantenen les distàncies. Ja no sembla tan lluny.

Primers casos de la Covid a l'Hospital, primera setmana de març. S'avisava el Centre Epidemiològic i els derivem a l'Hospital Clínic. Tot sota control. En un no-res, però, en venen més i ja no els podem derivar. S'inicien circuits nous a Urgències dins la incertesa i el desconeixement. Precaucions amb els equips de protecció individual (EPI)? No en tenim prou. I els espais? No n'hi ha suficients. Ja el tenim aquí. Quan ingressem els primers Covid a la sise-na planta, proposo d'acollir-los a l'últim tram de la unitat, separada de la resta amb una catenària, i que els pacients siguin atesos amb un equip d'infermeria únic, per no barrejar. No en sabem gaire, però ja és aquí. Aquesta sectorialització dura un sospir. Comença l'escalada. Ara sí, ja el tenim aquí dins! Com ens organitzem? Què hem de fer? Per on creixem? Urgències, UCI, llits... Iniciem una carrera trepidantment caòtica, angoixant i frenètica. Comitès de crisi, informacions, normatives, protocols, EPI (FFP2, FFP3, quirúrgiques, bates, ulleres, pantalles). No, no en tenim prou. Iniciem formacions, tampoc no en sabem prou: ventilació mecànica no-invasiva (VMNI), alt flux, col·locació d'EPI, etc. Si això continua augmentant, per on podem créixer? Ja és aquí, sí. A les UCI intubem, pronem... No en som prou, no en sabem prou, no tenim prou respiradors, què podem fer?

Continuen venint malalts que necessiten un llit. Cada cop n'hi ha més. On els podem posar? A totes les plantes hi ha Covid, a més de l'hospitalització a domicili. Fins i tot pensem en consultes externes. No n'hi ha prou, què podem fer? Els professionals es contaminen. Confinaments, aïllaments, quarantenes, contactes estrets, proves PCR. No en som prou. Què podem fer? Miro darrere meu i no hi ha ningú més. Estem envoltats de pors i angoixes. Separem els equips, iniciem el teletreball per qui pot, ens fan falta més professionals. No en som prou.

**13 DE MARÇ DE 2020** El país s'atura. Confinament total. L'hospital també s'atura. Tot queda tancat, aturat: les consultes externes, els hospitals de dia, els quiròfans. A hores d'ara, dins d'aquesta realitat, es tracta d'anar tots a l'una, enfocats a combatre la situació, a fer-ho al millor que puguem, a sobreviure i a *salvar vides*. Endavant! Som-hi!

Miro darrere meu i continuo sense veure ningú més. Tot es transforma en comitès de crisi, reforços, muntatges i desmuntatges de nous espais, de llits, d'aires comprimits, d'oxigen, de videocàmeres, de monitors, de respiradors, d'EPI. L'hospital

es tanca del tot. Silenci. Buidor. No hi entra ningú, ni tan sols les famílies. Els malalts resten sols, espantats, enyorats, envaïts per la por i la tristesa. Ajudem amb videotrucades emocionants i tendres, un donar la mà... Tot són plors.

Miro darrere meu i no hi veig ningú més. Vaig a veure la meva gent i què hi trobo? Ulls de pànic, de cansament, d'incertesa, però en estat d'alerta, en lluita, amb cara d'astorament, buscant en mi un final d'aquest túnel. No tinc res, però soc aquí. Què voleu? Què necessiteu? És real tot això que està passant? És cert? És un malson?

La reacció global és espectacular. Tots els professionals s'han abocat a lluitar contra la situació. La majoria s'ajuden, es reforcen, es fan costat, riuen i ploren junts. No hi ha diferències de disciplines. Els especialistes passen visita; els anestesistes, els pediatres i altres amb coneixements en pacients crítics van a les UCI, el lloc més cru, el més patètic, on la malaltia fa més estralls, on les persones malaltes de Covid poden desembocar en la desconexió de la consciència, en la pèrdua d'autonomia, on la seva vida resta a les nostres mans. Tots els sanitaris lluiten fins al desgast per poder salvar aquella vida. És en aquest tram d'incertesa, de patologia nova, de manca de coneixements terapèutics, de recursos tècnics, de protocols nous cada dia, on tots hem tingut aquella persona estimada que la Covid se l'ha emportada de forma punyent, salvatge i sense precedents. Però... endavant, som-hi.

**La vida se'ls escapa entre ofec i bufec. Sols. Sense ningú de família. Infermeria és allà les 24 hores, amb tot l'horror que això implica**

Cada *demà* surto de casa: silenci i buidor a les carreteres. Arribo a l'hospital i no hi ha cues ni hi ha moviment, tan sols Covid, res més que Covid. Més comitès de crisi. Ens trobem amb l'equip d'infermeria, tots els ulls dirigits amb ànsia cap a mi: com seguim? No és un malson? És real.

Miro darrere meu i trobo el meu equip. Cap on hem d'actuar? Cap allà? Doncs som-hi: tots a l'una. Es creen entre nosaltres grups de suport emocional i logístic. Hem d'ajudar els companys, que no els falti res, que no els falti ningú. Endavant, som-hi. No hi ha dia, no hi ha horari, tothom lluita, l'hem de vèncer. L'adrenalina ens fa avançar. Les estones amb els companys, els somriures histèrics, de pànic i descontrol. La paraula tranquil·litzadora, la decisió ferma –convinent o no–, però ferma. Hem de ser-hi, allà on ens necessiten. Ens repetim que no els falti res, que no els falti ningú. Torno cap a casa cansada, trista, i hi trobo serenor, pau, un oasi real sense Covid. Quant durarà? Ens deixarà en pau?

Tot ha canviat. La gent se sent sola, sense poder abraçar els fills ni els avis ni els amics. Amb una mica de sort, només a prop el company o companya de camí. Gaudim d'aquest oasi. Demà hi tornarem, no sabem què ens esperarà, però hi hem de ser.

Se'ns afegeixen persones voluntàries, estudiants, jubilats. Tenim professionals aïllats a casa seva. Necessitem mans i augmenten els casos. S'ha de donar resposta a les famílies, estan molt espantades i angoixades, igual que els malalts que estan completament sols. Només infermeria omple les 24 hores d'aquests buits. No som herois, som professionals. Els psicòlegs ens ajuden, no només als malalts i a les famílies per telèfon, sinó també a



nosaltres. La línia és molt fina i el control emocional es fa molt complicat. Però endavant, som-hi.

Bates, mascaretes, ulleres, pantalles i guants. Barres comunicatives que generen estrès i aïllament a nosaltres mateixos i als malalts. Alcohol a les mans, finestres obertes encara que faci fred, pulsioxímetres, oxigen. Ofec i pànic. Pacients que ara estan bé i en hores es compliquen; amb una mica de sort van a l'UCI i uns se'n sortiran i altres no tindran tanta sort. La vida se'ls escapa entre ofec i bufec. Sols. Sense ningú de família. Infermeria és allà les 24 hores, amb tot l'horror que això implica. Es trucarà a la família i vindran (o no). Trencaran tota connexió amb la vida entre un ofec i un bufec. Ni vetlla ni enterrament com cal. Solitud, buidor, pena, desconcert, ràbia. Aquest és a partir d'ara el nostre dia a dia. Això no s'atura. Fins quan?

Més comitès de crisi, simptomàtics, asimptomàtics, PCR, aïllaments, quarantenes, mascaretes, FFP2, FFP3, quirúrgiques. No n'hi ha prou. Què podem fer? Podrem aguantar? Protocols canviants, informació a les famílies, més formació d'EPI, cohorts sí/no, desabillaments sí/no, UCI, semicrítics, ventiladors –en tenim pocs–, podem ventilar tothom? La incertesa ens venç, ens angoixa i tortura. Tothom espera de nosaltres. Què podem fer més? Aguantaran? Aguantarem? Fins quan?







ARXIU CARMETUSQUELLAS

**20 DE MARÇ DE 2020** En no-res s'ha multiplicat com una pel·lícula de terror: a l'hospital només existeix Covid. Les coses urgents, no sabem ben bé per què, no arriben. Por pel confinament? Demanem prestada la segona planta, la de psiquiatria de Benito Menni. Marxen i en menys de dos dies es munta una unitat d'hospitalització d'aguts no-Covid per poder atendre totes les urgències que vagin venint, encara que siguin poques. Manteniment, neteja, magatzem, farmàcia, infermeria. Tothom fa el miracle dels canvis en un temps rècord. Agafem infermeria de qualsevol lloc, professionals fora de les seves àrees de confort i de coneixement. Es necessita ajuda i, espectacularment, amb una energia inusitada, organitzen una unitat en un tres i no-res i comencen a cuidar les persones malaltes. Som-hi. Sí, però només cal mirar-les als ulls: por, cansament. Fins quan?

De cop i volta ens apareix un hotel; espais per ubicar malalts post-Covid que no poden estar a casa seva. S'omplen tres plantes a una velocitat de vertigen portat per professionals de consultes externes i jubilats. Som-hi. Tot plegat ajuda a buidar una mica els llits de l'hospital. És un espai poc adequat per tenir-hi malalts, però tot suma i, si s'ha de fer, es fa. I amb convenciment i força. Cal cuidar les persones malaltes. Tan sols ronda pel cap: fins quan?

Necessitem material EPI urgent. La necessitat



ARXIU CARMETUSQUELLAS

supera la disposició que en tenim. La població confinada fa cap arreu de la comarca per aconseguir-ne com sigui amb el que sigui i amb el material que es pugui. Bates, mascaretes, pantalles, llits, menjars i altres coses arriben a l'hospital com un riu de generositat. El missatge cap als professionals és: "Aguanteu." "No defalliu." "Us necessitem." A nosaltres se'ns escapa: "Fins quan?"

No m'hauria imaginat mai el protagonisme que té la morgue. Viu els pitjors moments de la seva història, moments de desbordament. Els difunts no ens hi caben, els circuits amb aquesta demanda no estaven pas previstos. Tots els que podem ens hi posem: informàtica, infermeria, la funerària, magatzem i manteniment. En dos o tres dies, s'han habilitat quatre cambres frigorífiques més i una aplicació informàtica per controlar telemàticament l'activitat. És un anar i venir de bosses hermètiques mai vist. Infermeria els va baixant i ubicant a les càmeres. Sembla un malson, una pel·lícula de por. Cossos de persones que han mort soles, embolcallades en bosses hermètiques que duen una etiqueta amb un nom i uns cognoms. La situació és molt complicada. S'ha d'estar serè, tenir molt de suport i, si es pot, prendre-s'ho amb certa fredor. Darrere de cada persona difunta, hi ha una família destrossada, que no ha pogut reaccionar i entendre aquesta situació kafkiana que ningú de nosaltres, en el nostre món, no ens haguéssim pogut imaginar mai de viure-la avui i, qui ho sap, podria ser la nostra demà. Tothom s'hi posa, es crea un circuit ràpid amb la sensibilitat més gran possible. Es crea un pla d'informació i resolució dels circuits que els treballadors de la funerària fan amb molta professionalitat. Tot és molt dur, molt trist, inversemblant.

**No m'hauria imaginat mai el protagonisme que té la morgue. Viu els pitjors moments de la seva història. Els difunts no ens hi caben**

Els malalts no paren, continuen venint. Això és un no parar, això és un no viure. No ens podem detenir, hem de seguir. Traslladem mares i nadons: tots cap a la Mútua del Carme per poder ocupar les seves unitats. S'obre la segona planta de l'Àrea Ambulatoria; de moment, 13 llits. N'estem esperant més, no en tenim tants. L'adequació de consultes com habitacions és increïble. Dins de les nostres possibilitats, anem organitzant equips d'infermeria a totes les unitats reforçats per estudiants de quart d'Infermeria i de Tècniques en Cures Auxiliars d'Infermeria (TCAI). Intentem barrejar experteses, energies, coneixements i voluntats. S'observen carones de pànic, d'incredulitat que deixen entreveure la Pregunta: fins quan?

**23 DE MARÇ DE 2020** Avui ja tenim 66 professionals aïllats. Restaran a casa seva, tancats en una habitació, amb por d'haver contagiats la seva família, amb la inquietud de no poder treballar i que saben tot el que està passant a l'hospital. Seran set dies d'angoixa i nervis abans no tornin a la feina. Continuen venint, Déu meu, prou! Es comença a parlar de zones d'hospitalització de campanya: totes les plantes de l'Àrea Ambulatoria –incloent-hi els vestíbuls–, l'hospital de dia Sant Jordi, la cafeteria, el menjador laboral, l'Edifici del Coneixement, la capella, la sala d'actes... Si això és un malson, no és possible. Prou. Aguantarem? Fins quan?

Les UCI es multipliquen: a l'UCI-1, 10 pacients; a l'UCI-2, fins a 28; semicrítics a la tercera planta C, 15. Tot és Covid i deixem la Unitat de Recuperació Postanestèsica (l'URPA) amb 10 espais per als no-Covid. Això són moltes infermeres. Podrem respondre-hi? Podrem cobrir-ho? Prenem infermeres d'Urgències, dels quiròfans, del Niu i d'altres unitats. Només cal que tinguin una mica d'expertesa; unes s'ajuden a les altres. Els metges, igual. I tothom que pregunta: fins quan?

Vaig a veure les infermeres. Em col·loco els EPI que han de portar per adonar-me del que senten,

el que noten, la incomoditat, la pressió, la sufocació, la dificultat de bellugar-se i de comunicar-se. S'entelen les ulleres, no sento el que em diuen. Tan sols els veig els ulls. I són tristos. El que impressiona és el silenci relatiu en un espai completament ocupat per una activitat frenètica, en lluita per la vida. Frases colpidores: "No se n'ha sortit." "Aquest va millor." L'alta d'un pacient se celebra amb plors d'emoció i el sentiment d'haver vençut el *monstre*. Però només dura un instant: s'aturen, s'agafen de les mans i ens fem una foto. No som herois, som professionals. Em tanco al despatx i ploro. Tenim més de 300 malalts ingressats. Les mares i els nadons amb la seva UCI són a la Mútua del Carme. A *Materno* s'ha muntat una Unitat de Cures Respiratòries Intermitges (UCRI) –o sigui, *semicrítics*– i la unitat de Pediatria és plena d'adults. Tot està girat com un mitjó. Fins quan?

**25 DE MARÇ DE 2020** S'atura l'afluència frenètica i tothom volem creure en la desescalada. Déu meu, si no fa ni un mes i sembla que ha passat una eternitat. Fa l'efecte que per l'hospital ha passat un tsunami devastador i que ben aviat començarem a treure les runes, a refer els carrers i les cases per tornar a la normalitat. I ho farem amb aquella esperança d'haver fet tot el que hem pogut, amb la dificultat de tenir els recursos òptims per a la situació i, ara, amb la il·lusió de poder contestar el *fins quan*?

Comencem a intuir la llum al final del camí. Estic molt orgullosa de com ha lluitat infermeria, de com el meu equip ha estat impecable, units en pinya per donar resposta a allò que era a les nostres mans, amb l'adrenalina al nivell més alt, amb la visió de lluita conjunta que els ha donat un estat de força i de positivitat que m'ha sorprès. Soc feliç, però el meu sentiment també gira entre el pes de la responsabilitat i la impotència de no haver pogut fer res més.

**5 DE MAIG DE 2020** Es comença a veure la llum. Les plantes van fent el retorn a la seva normalitat. Els pacients que han estat confinats a casa també ens necessiten. Iniciem l'activitat no-Covid a poc a poc: quiròfans, consultes externes, tècniques especials... Comencem a buidar plantes de Covid, netejar, desinfectar, tornar a muntar –som-hi!–, amb la il·lusió d'haver vençut al *monstre* i d'haver guanyat una guerra. Però el nou escenari és massa enredat. Tots els malalts són sospitosos fins que no es demostrï el contrari. Qui és positiu i qui és negatiu? Ara tocar fer PCR a tothom.

Entre meitat i finals de maig es tanca l'hotel, retorna la pediatria i l'obstetrícia que era a la Mútua, deixem la planta de Benito Menni i el CatSalut ens paga els 10 llits d'UCI extra i volen que els mantinguem oberts. D'agraïment, també ens fan una petita paga de reconeixement. Tothom encara es troba enfocat a les urgències, que no hi hagi pacients als passadissos. A tots se'ls fa la PCR i el resultat no s'obté fins que han passat 24 hores.

Es tornen a veure somriures, somriures continguts. La *nova normalitat* és plena d'incerteses. Seguim amb les PCR per a tothom; encara tenim professionals aïllats i necessitat d'EPI; fem continuament cohorts i desabilitaments i posem i traiem reforços; traslladem d'unitats els pacients no-Covid que han sortit positius i s'obren les consultes externes amb nous procediments de prevenció; mantenim la restricció de visites, fent videoconferències amb tauletes i mòbils a les famílies; tenim necessitat d'infermeres per a la *nova UCI* i augmenta l'activitat quirúrgica; es continua amb el teletreball i la teleassistència; es posen fons de solució alcohòlica per tot arreu i es parla de dispensadors, de mascaretes FFP2 per als professionals. Endavant, som-hi.

**28 DE MAIG DE 2020** Les últimes dades: malalts, 20 (més 5 a l'UCI) i 19 sospites. Total d'èxit, 92. Professionals: 1 ingressat, 1 aïllat i 9 en autovigilància. Comencem a respirar. Entrem en aquesta *nova normalitat*, gens normal, fins que arriba l'estiu, la calor, el sol. Les vacances ens acosten un pèl a la realitat d'abans. Desconnectem, descansem, respirem, gaudim, oblidem, tornem a somriure, però ens preguntem: fins quan?

Continua a la pàgina següent



Ve de la pàgina anterior

**24 DE JULIOL DE 2020** Entra la Covid al nostre centre geriàtric Adolfo Montaña. Tota la primera onada en verd, sense cap persona contaminada, i ara, de cop i volta, comencen els positius. No pot ser. Córrer, ràpid, els hem d'aïllar, treure de l'habitació per poder desinfectar. En comitiva, comencem a buidar les cambres, una darrere l'altra mentre aïllem els positius. Sempre recordaré el dia que vaig buidar una habitació concreta. Al rètol de l'habitació hi deia: "Senyora Antònia." Endreço les seves coses en capsos i bosses de plàstic: la roba, les sabates, els dibuixos dels nets, les fotos, les espelmes... fins a deixar-la buida. I així mateix em sento jo: buida. Només de pensar que he posat tota la vida de la senyora Antònia en capsos i bosses i que restaran a la pila d'un magatzem durant dies i que es tornarà a muntar –o potser no– més endavant m'entristeix. Després de trasllats, ingressos a planta d'aguts, de PCR setmanals, desinfeccions, aïllaments a les habitacions, sense visites, solitud, tristesa... finalment tornem a una *residència verda*, que es manté a dia d'avui.

Es comença a parlar de la segona onada. No m'ho puc creure. No podré. No pot ser. Nous plans de contingència, reserves d'EPI. Ja hi tornem a ser: 10 professionals positius i 20 d'aïllats. Se'ns contaminen a fora, amb les famílies, amb els amics. No pot ser. Ens estem quedant sense cobertures, els professionals estan molt cansats, no podem anul·lar-los les vacances, molts no van fer les de Setmana Santa. Han de descansar. Déu, com ho farem? Pagant extres, guàrdies localitzades, doblant torns, reforçant amb TCAI, amb estudiants? Fem una convocatòria *exprés*: necessitem més de 50 infermeres.

**Cuidar, cuidar i cuidar.  
Aquest és el nostre objectiu.  
Aquest any ha sigut més evident.  
Hem estat al costat dels qui la Covid ha enxampat**

**31 D'AGOST DE 2020** Iniciem un altre cop l'escalada de les unitats. No m'ho puc creure. Ara s'ha de mantenir tota l'altra activitat, les persones emmalalteixen i pateixen, no només de la Covid. Aquesta convivència ens fa molt complicat el dia a dia. Els espais són insuficients, els professionals que en la primera onada havien deixat tota la seva activitat i es van dedicar a la Covid ara no poden. Ens falten professionals metges i sobretot infermeres. Al mateix temps, les àrees bàsiques i altres hospitals més grans estan oferint contractes nous –temporals, però nous– i ens marxen algunes infermeres. Des del gabinet de recursos humans d'infermeria, a tot drap s'ofereixen contractes indefinits al 100% per omplir les vacants buides. Quin estrès. Es van fent entrevistes, nous contractes, però aquesta competència ens porta a una incertesa que no permet descansar ni desconnectar. Necessitem gent. Les caps d'infermeria estan trasbalsades. Com podem cuidar els malalts?

**28 DE SETEMBRE DE 2020** Les nostres infermeres han de descansar. S'acosta el final de setembre i el tema professional és el més greu. Disset positius, 32 aïllats i 90 en autovigilància. La cobertura es fa impossible, és insostenible. Per mantenir l'activitat quirúrgica obrim un dispositiu els dissabtes, fora d'horari i pagant extres. I funciona. Hi ha molts professionals que tenen les parelles a l'atur a causa de la pandèmia.

Aquest cop hi ha coses que s'han planificat millor. Els EPI estan controlats i les PCR es fan d'una forma més generalitzada i organitzada. El meu equip continua tenint la força admirable de la lluita sense dubtes, de la lluita per la seva gent, per tornar a tirar endavant aquesta estrebada de la Covid.

**13 DE NOVEMBRE DE 2020** Hem hagut de disminuir l'activitat normal. S'ha obert Urgències Centre



ARXIU CARMÉ TUSQUELLAS

amb professionals de l'Institut Català de la Salut (ICS); tornem a tenir la unitat de Benito Menni per posar-hi malalts; dues UCI per a la Covid i una nova unitat a la planta zero que ens ajuda a buidar Urgències, però necessitem gent... Hem de traslladar malalts per manca de professionals, no per manca de llits.

Continuem amb els comitès de crisi: *morning* diari d'Urgències, que s'ha de buidar i hem de sumar els programats no-Covid, a on els posem? Tensió diària, no hi caben, necessitem altes. On els posem? PCR globals, teletreball, activitat no-Covid, visites de familiars, eficiència dels quiròfans, professionals contaminats, ja tenim 57 positius, 50 aïllats i 102 en autovigilància. Salut laboral amb una feina frenètica, resultats de PCR, aïllaments i desaïllaments dels professionals. EPI, cobertures i més cobertures. Tornen els estudiants a fer-nos reforç, videocàmeres, VMNI. Dia rere dia el mateix. Intentem introduir realitats, objectius per al 2020, projectes d'infermeria aparcats, *Nursing Now*, passis de seguretat, indicadors de cures d'infermeria, matriu d'intensitat de cures. Ho intentem, però no pot ser.

Entra la Covid a la Comunitat Vedruna de l'hospital, totes les germanes positives. Ingressa la Píluca i, al cap d'uns dies, la Covid se l'endú. No pot ser.

**14 DE DESEMBRE DE 2020** Ha tornat a baixar una mica el nombre de malalts i professionals de Covid. Pensem ja en una nova desescalada, a tornar a tancar unitats, desinfectar, a retrocedir la unitat de Benito Menni –una vegada més–. Hem d'augmentar l'activitat no-Covid, però no tenim professionals. Ja es va veure l'augment de casos pel pont de la Puríssima i ara s'han d'enfrontar les festes de Nadal. Tornaran a pujar? Aguantarem? Fins quan?

Notícies esperançadores fora de la Covid: concedits 20 llits d'UCI i arriben les vacunes al gener; Urgències Centre ja està oberta i descarrega les

nostres Urgències; l'Edifici Complementari del carrer Girona –l'antiga Policlínica– el començarem a tenir a l'estiu del 2021; els nous mòduls extra d'Urgències; un nou edifici tècnic de 4.000 metres a finals del 2021; iniciem la cirurgia bariàtrica ara mateix. Canvi de directora d'infermeria, em jubilo. No pot ser.

Doncs sí, ho ha estat. Una realitat. Ha estat un any molt dur, molt desconcertant. A voltes també ha estat molt emocionant poder tirar del carro en aquestes circumstàncies. Ens ha posat a tots a prova, ha tensionat la sanitat en global, tots els professionals independentment de la disciplina que fos. Ens ha mostrat la nostra fragilitat i li hem vist la cara a l'horror i a la por. Hem lluitat com mai no havíem pensat que podríem fer-ho i hem fet paleses les virtuts i els defectes de tothom.

Aquest any, el meu últim any professional, m'ha demostrat que es pot dirigir les persones quan hi ha objectius clars i un equip sòlid i amb prou valors humans per oblidar-se d'un mateix i avançar amb humilitat, sense haver de demostrar res a ningú. Cuidar, cuidar i cuidar. Aquest és el nostre objectiu. Aquest any ha sigut més evident amb la pandèmia. Hem estat al costat de persones que la Covid ha enxampat i nosaltres els havíem d'ajudar. Avui han estat ells, demà podem ser nosaltres o la nostra família. Endavant, som-hi.

Qui ens ho hauria dit al febrer, quan estàvem cuidant l'àvia i se sentien els primers rumors del nou virus. Ara ja ha passat un any i puc dir que ha sigut molt bèstia. Estic cansada de tirar del carro, però feliç de la feina ben feta. M'agradaria tirar endavant molts projectes de vida. És el moment de deixar pas a bones persones que tinguin l'energia per empènyer el gran projecte que és dirigir la infermeria del *nostre hospital* posant-hi molta il·lusió i, a hores d'ara, amb la valentia que es necessita fins a vèncer la pandèmia. Endavant amb força!



ARXIU CARMÉ TUSQUELLAS



# Àgora creix amb la incorporació de l'assessoria Gestió Directa

La consultora de Granollers guanya la presència al Vallès en una acció prevista en el pla estratègic

## Granollers

### J.C.A.

La consultoria empresarial Àgora fa un pas ferm en l'expansió de l'activitat amb la incorporació de l'assessoria de Granollers Gestió Directa. Aquesta operació permet a la consultora, que també opera des de Granollers, incrementar la cartera de clients i potenciar determinats serveis, en especial en les àrees de serveis laborals, legals i fiscals.

L'operació s'emmarca en els objectius marcats en el pla estratègic de la companyia, segons explica el director executiu d'Àgora, Sergi López. "Un dels objectius és l'expansió al territori", apunta. En aquest sentit, la incorporació de la



Susana Rodríguez, Manuel Tejero i Pere López van firmar l'acord d'incorporació

cartera de clients i també dels professionals de Gestió Directa aporta ingredients per a l'expansió de l'activitat d'Àgora. "Tal com buscàvem, ens potencia algunes àrees d'activitat. També compleix els objectius de créixer en volums i fer-nos més forts en el territori del Vallès", explica López. És una cartera de clients complementària i que és fruit de la trajectòria de servei de Gestió Directa, de més d'una dècada i mitja, amb especial dedicació a autònoms i petites empreses de la zona.

L'operació també comporta la incorporació dels professionals de l'assessoria a l'equip d'Àgora, que ja se situa al voltant de la cinquantena de persones. Treballaran a l'edifici en el qual opera l'assessoria des de 2019. Un ampli espai de 1.500 metres quadrats al carrer Equador la posada en marxa del qual també formava part del pla estratègic de la companyia.

El pla encara dibuixa altres vies d'expansió que s'aniran explorant en els propers mesos, segons avança Sergi López.

## La UEAC canvia l'estructura per la jubilació del secretari general, Carles Torras

## Granollers

### EL 9 NOU

La Unió d'Empresaris d'Automoció de Catalunya (UEAC) introduirà canvis en l'estructura directiva arran de la jubilació de Carles Torras, que n'ha estat el secretari general durant els últims 16 anys. Segons ha informat l'organització empresarial, Josep Villagrasa compaginarà la vicepresidència de l'associació amb la secretaria general. A més, Albert Duran passarà a ser el secretari tècnic i Joaquim Colom, que és

director general de la Unió Empresarial Intersectorial, on està integrat el Gremi d'Automoció, assumirà la responsabilitat en les relacions institucionals. Lourdes Maymó es mantindrà com a responsable de les relacions internes en l'organització.

La gestió de Torras a la UEAC ha estat marcada pel creixement en el nombre d'associats –actualment més d'un miler– i l'establiment de relacions estretes amb la Federación Española de Profesionales de la Automoción (CONEPA). La UEAC està



Carles Torras al seu despatx de la UEAC

integrada en aquesta organització estatal i té una àmplia representació en el sector dels tallers i els concessionaris d'automoció.

Per a l'organització s'obre ara una nova etapa en la qual s'hauran d'afrontar nous reptes, com la recuperació un cop passada la pandèmia, els

canvis de model cap a ciutats que tenen com a referent la sostenibilitat del planeta i la incidència que aquesta tendència té en el sector de l'automoció, abocat a noves formes de combustió de vehicles que canvien també les necessitats en la gestió empresarial i la formació dels treballadors.

Davant d'aquestes noves circumstàncies, l'entitat que presideix Domingo Comas ha pres la decisió de treballar per la modernització del sector, amb una relació estreta amb la digitalització i les noves tecnologies. Aquests seran alguns dels reptes que haurà d'afrontar el nou equip directiu de l'entitat, una de les que suma més agremiats per a la Unió Empresarial Intersectorial, amb seu a Granollers



**vivace**  
LOGISTICA

**staci**  
FLEX-MADE LOGISTICS

**NOU CENTRE DE 7.000m<sup>2</sup>  
AL SECTOR MANGO PARK  
DE LLIÇA D'AMUNT  
I UN ALTRE DE 7.000m<sup>2</sup>  
A ALCALÁ DE HENARES (MADRID)**

Seu central: Av. Sant Julià, 84-88  
Pol. Ind. Congost, Granollers  
[www.vivacelogistica.com](http://www.vivacelogistica.com)



## La plantilla de Bosch exigeix un pla industrial i la direcció apressa per l'acord de tancament

Els treballadors fan les primeres mobilitzacions

### Lliçà d'Amunt

**Joan Carles Arredondo**

Els primers contactes, encara informals, després de l'anunci de tancament de la planta de servofrens de la multinacional alemanya Bosch a Lliçà d'Amunt apunten a punts de partida irreconciliables entre la direcció i els representants de la plantilla. Mentre que aquests últims insisteixen a exigir un pla industrial que eviti la mesura traumàtica del tancament, la direcció hauria traslladat la necessitat d'un acord ràpid que porti al cessament definitiu de l'activitat per traslladar-la a la planta polonesa. Els treballadors han començat a fer sentir l'oposició radical al tancament, amb trobades amb representants polítics i concentracions de rebuig a la decisió.

El pla industrial que demana la plantilla suposaria recuperar la proposta de la mateixa direcció, que al mes de setembre havia garantit activitat per a la planta fins al 2026. Era el punt al qual havien arribat les converses, amb el punt de partida que la producció de Lliçà d'Amunt, centrada en productes de fre per a vehicles de combustió, estava en clar retrocés per les variacions que experimenta un mercat d'automoció abocat a la combustió elèctrica. Cinc anys donaven opcions de treballar en produccions

alternatives que garantissin més futur per a la planta. Ara, l'empresa fa un plantejament per a un tancament ràpid, dins d'aquest any, que estreny el marge per a aquestes alternatives.

"Hi ha hagut mala fe. Aquesta decisió no es pren d'avui per demà, i quan estàvem parlant de la càrrega de treball fins al 2026, ja estava presa", lamenta un representant del comitè d'empresa. "Tots aquests anys hem estat competitius i un referent per a la divisió de frens", recorda.

La multinacional encara no ha formalitzat els passos per al tancament. El primer tràmit és informar de la decisió al comitè d'empresa europeu, que està convocat per dimarts vinent. Posteriorment, el pas seria presentar un expedient d'acomiadament col·lectiu que afectaria els 336 treballadors. El període de consultes emmarcaria les possibles alternatives al tancament o les condicions en què es produirien aquests acomiadaments. També és el període de temps en el qual s'han de concretar en propostes les múltiples mostres de suport que els treballadors estan rebent per part de formacions polítiques, ajuntaments i, sobretot, la Generalitat. Els treballadors n'esperen el suport per "posar difícil" que Bosch completi el tancament.



Un nombrós grup de treballadors es va concentrar a l'accés de la fàbrica de Lliçà d'Amunt aquest dimecres per posar de manifest el rebuig.

### Suport de dirigents polítics a la plantilla

**Lliçà d'Amunt**

El diputat electe i cap de files del PSC, Salvador Illa, va visitar aquest dimecres la planta de Lliçà i es va posar a disposició dels treballadors per "intentar revertir" el tancament. Illa va posar al servei de la plantilla el seu grup parlamentari per emprendre actuacions que permetin evitar la mesura i poder "transformar" la fàbrica. Dijous, van ser els diputats dels Comuns Joan Carles Gallego i Aïna Vidal els que es van reunir amb el comitè, que encara té convocades més reunions.



## Els ajuntaments vallesans es posicionen contra el tancament

El Consell d'Alcaldies i diversos governs fan costat a la plantilla de Bosch

### Lliçà d'Amunt

**J.C.A.**

Els representants laborals de Bosch han rebut el suport de múltiples adhesions en les trobades que, durant tota la setmana, han mantingut amb ajuntaments de la comarca. Aquest dimecres, el Consell d'Alcaldies del Vallès Oriental es va sumar al comunicat del Consell Comarcal en el qual es manifesta la "preocupació" per

l'impacte del tancament, tant per la pèrdua de 336 llocs de treball directes i 900 d'indirectes com pel "dany" que causaria en el teixit productiu de la comarca. En aquest sentit, es demana a Bosch que obri vies de diàleg amb l'objectiu de garantir la continuïtat de la fàbrica i dels llocs de treball i a les administracions públiques que intervinguin en "una resolució favorable" a la situació.

En un sentit similar s'han posicionat ajuntaments que tenen entre els afectats residents als respectius municipis, com el de Parets o el de Mollet. Els contactes de la plantilla amb diferents ajuntaments també donaran peu a posicionaments dels diferents plens municipals, que presentaran mocions de suport als treballadors.

L'Ajuntament de Lliçà d'Amunt, municipi que acull la planta, també ha estat



Una de les trobades del comitè d'empresa amb l'alcalde i regidors de Lliçà d'Amunt





GRISelda ESCRIGAS

g a la decisió de tancament comunicada per la direcció



GRISelda ESCRIGAS



GRISelda ESCRIGAS

**“El tracte que ens han donat ha estat una gerra d'aigua freda”**

Després de 24 anys treballant a l'empresa, Manoli Quintanilla no s'esperava “el tracte” que Bosch ha donat als treballadors. “Ha estat una gerra d'aigua freda.” “Treballar a Bosch era molt bo, estava ben pagat i sempre ens deien que érem un equip competitiu, però ara ens sentim enredats: ens anuncien un tancament d'un dia per l'altre.” Quintanilla, de 49 anys, se sent “decebuda” per aquest tracte que no s'adiu amb el compromís que han tingut els treballadors, sobretot els últims anys.



JOAN CARLES ARREDONDO

**“Vaig obrir aquesta fàbrica i no vull ser el que la tanqui”**

Antonio Medina va entrar a treballar a la fàbrica de Bosch a Lliçà d'Amunt el 1987, just quan va obrir la planta procedent de Parets. “Ara no voldria ser qui la tanqués”, explica. Després de 34 anys a l'empresa, Medina es reconeix “en estat de xoc”. “Des de fa 20 anys que no entra ningú a treballar. Som una plantilla amb molta antiguitat i amb unes edats molt difícils per recol·locar-nos”, diu Medina, de 53 anys. “El moment escollit és fatal perquè per més que siguem qualificats, quina empresa busca ara personal?”



JOAN CARLES ARREDONDO

**“Ens sentim desemparats; són moltes famílies que depenen d'aquest sou”**

Carles Bleda, de 56 anys, ha passat per tres plantes de Bosch en els 32 anys que fa que treballa a l'empresa (anteriorment Bendibérica i Alliedsignal). Primer a Parets i després a Granollers, fins a arribar a Lliçà d'Amunt. Ara sent que els treballadors estan “desemparats”. “Hi ha moltes famílies que depenen d'aquest sou, i la situació és molt depriment: ens han marcat un gol per l'escaire, després d'anys d'esforços per complir amb la producció i la qualitat. Sempre ho hem fet al millor possible”, es lamenta.



GRISelda ESCRIGAS

**“Després de tants anys, els treballadors ens havíem convertit en una família”**

Gemma Martínez sent “impotència, ràbia i decepció” després que l'empresa hagi comunicat la intenció de tancar la fàbrica de Lliçà d'Amunt. Aquests sentiments provenen dels 25 anys de relació amb l'empresa i també amb els companys de feina, que s'han convertit “en una família”. Martínez, que admet que les edats dels treballadors compliquen trobar feina, també recorda les hores extres d'aquests últims mesos, en els quals el compromís de la plantilla no ha estat reconegut.

actiu en els contactes amb la plantilla i també amb la direcció de l'empresa i diferents departaments de la Generalitat. Són actuacions que, segons apunta el mateix Ajuntament, estan encaminades a aconseguir que les forces polítiques i les administracions “s'impliquin de manera activa per garantir la continuïtat de la planta al màxim temps possible i defensar els interessos dels treballadors”. L'Ajuntament de Lliçà d'Amunt té un paper rellevant en aquest procés, donada la situació urbanística de la fàbrica. Aquesta situació ja havia generat anys enrere peticions per part de la multinacional per donar continuïtat a l'activitat.

Una de les primeres ini-

ciatives públiques contra el tancament s'ha produït aquesta setmana al Parlament Europeu. L'eurodiputat socialista Javier López va preguntar aquest dimarts a la Comissió Europea si preveu mesures per reduir les conseqüències econòmiques i socials de la deslocalització de Bosch, segons informa l'agència ACN. També va plantejar si la Comissió preveu legislar contra la deslocalització, que suposa la desaparició d'empreses considerades estratègiques.

El comitè d'empresa també es va reunir aquest dilluns amb representants de la Generalitat, als quals van demanar que posin les màximes dificultats possibles a l'execució del pla de tancament.

## Dos precedents recents al sector amb resultats desiguals

Valeo va acollir nova activitat i Autoliv va tancar definitivament

**Granollers**

**EL 9 NOU** Els dos precedents més recents de tancaments de grans empreses del sector de l'automoció a la comarca es van acabar concretant, però amb resultats diferents. Va ser l'any 2015 quan les empreses Valeo, que fabricava components de climatització, i Autoliv KLE, que produïa cinturons de seguretat, van comunicar a les plantilles el tancament de les fàbriques de Martorelles

i Granollers, respectivament. Totes dues fàbriques tenien prop de 300 treballadors.

Valeo plantejava el trasllat de l'activitat a una planta de Saragossa, amb l'oferta d'alguns trasllats, i indemnitzacions a la resta de la plantilla. L'oposició va ser ferma i els treballadors van arribar a fer 101 dies de vaga i una acampada a l'accés a la fàbrica. La principal exigència era garantir una reindustrialització, que després d'un acord que va trigar mesos es va acabar concedint. Passats

uns mesos, l'empresa Class Plastics va instal·lar-se a la fàbrica i va contractar una vuitantena dels treballadors afectats pel tancament.

La història d'Autoliv va tenir un desenllaç més ràpid. La planta de la multinacional sueca a Granollers, que havia arribat a superar el miler de treballadors, havia anat perdent càrrega de feina pel progressiu desplaçament de la producció a països de l'est europeu. Amb indemnitzacions elevades, la planta va acabar tancant el 2016.

AJUNTAMENT DE LLIÇÀ D'AMUNT



# La botifarra de la Garriga es dota d'una marca identificativa

El distintiu pretén potenciar el producte i afavorir la restauració i el turisme del municipi

## La Garriga

### EL 9 NOU

La Botifarra de la Garriga té, des d'aquest dijous, una marca identificativa. El distintiu presentat aquest dijous es converteix en una eina de suport al sector cansalader local. Cinc productors (La Perla, La Moreneta, Can Torrens, Ca la María José i Can Valldoriola) ja estan adherits a aquest marca, que identifica el producte i li ofereix un mitjà de promoció més enllà del municipi.

La marca identifica la botifarra elaborada al municipi, amb uns ingredients i característiques prèviament estipulats. Es podrà comercialitzar amb el logotip que s'ha creat per a aquest distintiu. La cansaladera de La Perla, apunta que la marca "donarà valor al comerç local, que s'esforça cada dia per fer un producte millor. La regidora de Promoció Econòmica, Txell Catalán, assenyala



Autoritats i professionals van participar en la presentació de la marca, aquest dijous

que la marca "no és només un segell, sinó que la marca pretén donar suport al sector cansalader de la Garriga per donar resposta als reptes

de futur, com la formació professional, el relleu generacional o la relació amb la restauració i amb la producció local".

El distintiu es presenta com un identificador que, a més de lligar aquest producte amb el nom del municipi, també es converteixi en un

factor de desenvolupament per a sectors com la restauració, el producte de proximitat o el turisme.

La creació de la marca col·lectiva està lligada a objectius com el foment del consum d'aquest producte, la promoció de la Garriga com a destinació comercial especialitzada i el suport a accions de promoció relacionades amb la mateixa botifarra. També es preveu que es dissenyaran rutes i activitats relacionades amb el producte que contribueixin a incrementar l'oferta turística.

Durant tot l'any es programaran diferents campanyes, com la creació d'una pàgina web, campanyes publicitàries als mitjans i a les xarxes socials i un vídeo promocional. El principal esdeveniment serà una Fira de la Botifarra, que aquest any arribarà a la 10a edició si la situació sanitària ho permet.

A la presentació d'aquest dijous, hi va assistir el director general d'Alimentació, Qualitat i Indústries Alimentàries, Carmel Mòdol, i l'alcalde de la Garriga, Dolors Castellà, que remarca que la creació de la marca té com a objectiu que "quan la gent pensi en la Garriga, pensi també en aquest producte" que ha posat el municipi "al mapa gastronòmic".

## La prima de Mercadona beneficia uns 700 treballadors vallesans

### Granollers

#### EL 9 NOU

La cadena de supermercats Mercadona compartirà 409 milions d'euros en primes als seus treballadors, en concepte de l'assoliment de l'objectiu i com a reconeixement als esforços que ha fet la plantilla durant la pandèmia. Aquesta mesura beneficia uns 700 treballadors dels establiments de la cadena al Vallès Oriental, segons han

informat fonts de la companyia.

Mercadona va introduir fa 20 anys la prima per objectius, de manera que una part dels beneficis de la companyia es destinen a beneficiar els treballadors. Aquest any, hi ha hagut com a aspecte afegit el premi al compromís mostrat per la plantilla amb l'empresa i amb els clients en els períodes de confinament. L'empresa també va invertir en la protecció de la plantilla.

## Grifols guanya capacitat de captació de plasma

### Parets del Vallès

#### EL 9 NOU

El grup Grifols incrementarà la capacitat de captació de plasma arran de l'adquisició de 25 centres de donació als Estats Units. La companyia, que té a Parets el principal complex productiu a l'Estat, ha destinat 370 milions de dòlars (307 milions d'euros) a l'adquisició de 25 centres de l'empresa BPL.

Aquesta operació suposa

per a Grifols continuar reforçant la xarxa de centres de captació per garantir que es disposa de plasma per a l'elaboració dels medicaments que posteriorment produeix en les diverses plantes internacionals, incloses les de Parets. La captació de plasma s'havia reduït a causa de la pandèmia, i la companyia espera recuperar els nivells que tenia abans de la Covid, entre d'altres, amb aquests nous punts de recollida.

## El Consell Comarcal ofereix l'habilitació professional en atenció a la dependència

### Granollers

El Consell Comarcal ofereix acompanyament per obtenir habilitació professional a les persones amb experiència en l'atenció a la dependència. A través del programa QualifISAD, poden obtenir aquesta habilitació persones amb experiència laboral acreditable en aquest àmbit, però no disposen de la titulació oficial per poder ser contractades.

## PREUS AGRARIS

### Llotja de Bellpuig (1-3-21)

CONILL: 1,90 (=)  
 POLLASTRE VIU: 1,12 (=) - 1,35 (=)  
 POLLASTRE SACRIFICAT: 1,87 (=) - 2,14 (=)  
 OUS: xl: 1,20 - l: 0,80 - m: 0,75 - s: 0,55  
 GALLINA LLEUGERA: 0,06-0,08 (=)  
 GALLINA SEMIPESADA: 0,25 / 0,26 / 0,27 (=)  
 GALLINA PESADA: 0,22 (+0,02)  
 GALL: 0,03 (=)  
 ESTRUC: S/C

### Llotja de Vic (26-2-21)

PORC: 1,647 / 1,659 (+0,076)  
 GARRINS RAÇA: recollida: 26 / 28 (=)  
 PARTIDA GRAN: 74,50 / 76,00 (+4)  
 ANOLLS (des de 351 kg): 3,85/3,71/3,49/ 3,20 (+0,03)  
 VEDELLS (fins a 350 kg): 3,90 / 3,72/3,54 / 3,29 (+0,03)  
 FRISONS (+ de 211 kg): 3,33/ 3,25 / 1,99 (+0,06)

FRISONS (fins a 210 kg): 3,11 / 3,01 / 1,51 (+0,03)  
 VEDELLA (261/300 kg): 3,97/3,83/3,72/3,37/2,71 (=)  
 VEDELLA (221/260 kg): 4,03/3,87/3,76/3,46/2,70 (=)  
 VEDELLA (180/220 kg): 4,08/3,88/3,77/3,49/2,72 (=)  
 VACA: 3,05 / 2,85 / 2,65 / 2,10 / 1,55 / 1,35 (=)  
 FRISÓ: 30 / 80 (=)  
 ENCREUAT: 95 / 210 (=)  
 TÒFONA NEGRA (quilo): 100-210 (+10)

### Mercolleida (26-2-21)

PORC VIU selecte: 1,247 (+0,57)  
 LLETÓ 20 kg: 52 (+5)  
 XAI (23 a 25 kg): 3,07 (=)  
 XAI (25 a 27 kg): 2,92 (=)  
 OVELLA DE VIDA: 75 / u (=)  
 BLAT PINSO: 238 (+2)  
 BLAT PA: 246 (+2)  
 MORESC: 233 (+3)

ORDI LLEIDA: 209 (+3)  
 COLZA: 440 (-10)

### Llotja de Barcelona (2-3-21)

GARROFA: 135/t (=)  
 GARROFA FARINA: 125/t (=)  
 SOJA PAÍS: 427/t (-16)  
 MORESC UE: 241/t (+2)  
 BLAT: 243/t (+1)  
 ORDI PAÍS: 218/t (+2)  
 FARINA DE PEIX: 1.060/t (=)  
 GIRA-SOL: 319/t (-3)  
 MILL: 410/t (=)  
 COLZA: 331/t (-2)  
 SORGO: 238/t (+2)

### Grans del Lluçanès (26-2-21)

GRA DE COLZA: 387,50 (+10,50)





## El grup Indukern centrarà l'activitat en els productes de salut humana i animal

**Les Franqueses del Vallès**  
Indukern ha venut aquesta setmana l'empresa del mateix nom, que va donar origen al grup, a la multinacional d'origen belga Rovago Grup. Indukern era la companyia del grup dedicada a l'elaboració de productes químics. Amb la venda, l'activitat de la companyia quedarà centrada en els productes de sectors de salut humana i animal, amb les quals opererà amb les empreses Kern Pharma i Calier. Aquesta última companyia conserva la principal seu a les Franqueses, que ha rebut recentment inversions que han suposat també el trasllat del centre logístic a Llinars.

## CNT recollirà informació d'Inspecció sobre l'accident mortal a Ramcon de Mollet

**Mollet del Vallès**  
El sindicat CNT s'ha personat novament davant de la Inspecció de Treball per reclamar que s'esclareixin les causes de l'accident laboral que, aquest divendres, va provocar la mort d'un treballador de l'empresa adjudicatària del servei de neteja d'equipaments municipals de Mollet Ramcon. El mateix sindicat recorda que l'Ajuntament és el responsable últim de les mesures de seguretat i salut en les instal·lacions, motiu pel qual demana una atenció especial a l'actuació municipal en aquest àmbit. La formació apunta que les cadenes de subcontractació estan entre els factors determinants en l'augment de la sinistralitat laboral.

## Mollet opta a rebre suport europeu per modernitzar el polígon de Can Magarola

**Mollet del Vallès**

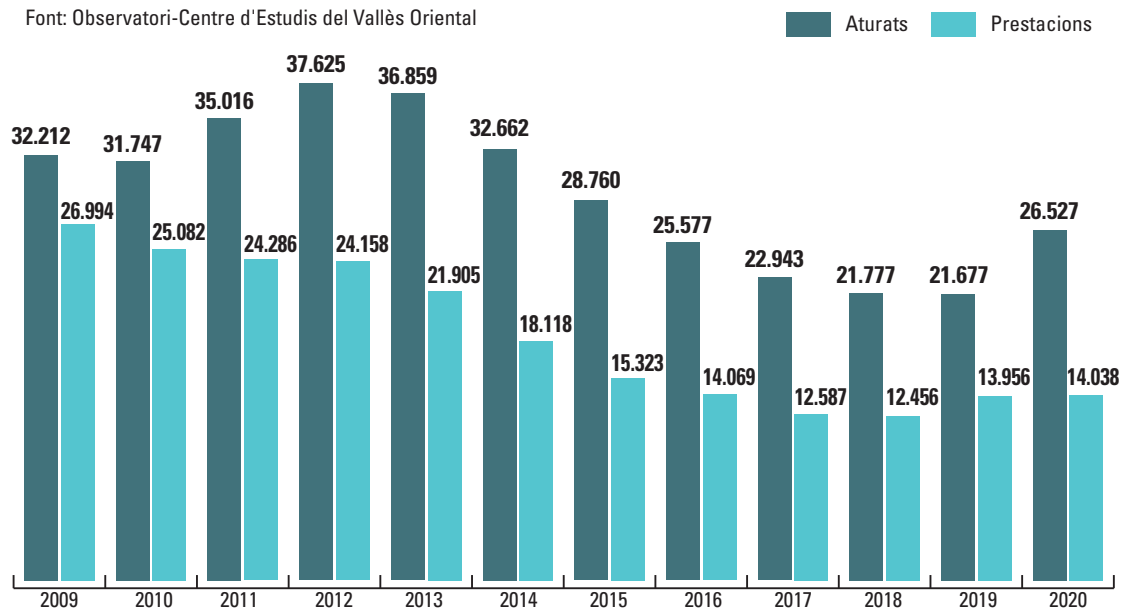
**EL 9 NOU**  
L'Ajuntament de Mollet projecta modernitzar el polígon de Can Magarola. A través del projecte Can Magarola Smart & Green Industrial Park, es preveu que aquesta àrea d'activitat econòmica es converteixi en un espai intel·ligent, innovador i 100% verd. Per fer-ho, preveu incloure l'accés i producció d'energia amb plaques fotovoltaïques, millorar el transport públic i un corredor entre les estacions de tren

# L'atur alenteix el creixement durant el febrer a la comarca

El nombre de desocupats supera en prop del 23% el que hi havia fa un any

Atur i prestacions al Vallès Oriental

Font: Observatori-Centre d'Estudis del Vallès Oriental



L'atur es va incrementar en una vintena de persones.

L'evolució de l'atur en els mesos de febrer dels últims anys ha estat desigual. Els increments de l'any passat i del mes passat contrasten amb el comportament de la desocupació en els dos exercicis precedents, quan l'atur havia baixat.

Les dades continuen mostrant que les restriccions derivades de l'evolució de la pandèmia incideixen en el mercat laboral. El sindicat UGT assenyalava que "onze mesos després de la declaració de l'estat d'alarma hi ha més atur, menys ocupació i més precarietat laboral i social". L'escut dels ERTO no evita encara que la desocupació s'incrementi.

L'increment respecte del mes anterior, del 0,2%, és inferior a la mitjana catalana, del 0,8%, en el mateix període. També són menys desfavorables les dades interanuals, amb un creixement del 29,6% a Catalunya que, al Vallès Oriental, queda limitat al 22,8%. Actualment, hi ha gairebé 5.000 aturats més a la comarca que fa un any. La xifra actual de persones desocupades és la més alta des de maig de 2016.

L'evolució per municipis és desigual. S'han produït petits descensos en poblacions com Montmeló, Sant Celoni, Sant Feliu de Codines o Cànoves i Samalús que contrasten amb els principals creixements, que s'han produït a la Llagosta i Mollet.

## La meitat de desocupats queda fora de les prestacions d'atur

**EL 9 NOU**

Un 47% de les persones en situació d'atur al Vallès Oriental no cobra cap tipus de prestació, segons dades de l'Observatori-Centre d'Estudis comarcal, corresponents al mes de desembre. El nombre de persones desocupades sense ingressos públics s'ha incrementat en més d'11 punts en un any marcat pel fort increment de l'atur vinculat amb els efectes econòmics de la pandèmia.

Aquesta evolució té relació amb la tipologia de l'atur generat en aquests mesos. Mentre que treballadors amb feina estable

han pogut mantenir el vincle amb l'empresa a través dels ERTO, els aturats des de fa més temps no han estat contractats i això ha facilitat que esgotin els períodes de prestació.

El percentatge de cobertura d'atur per a la població desocupada havia anat baixant des dels màxims de 2009, amb l'arrencada de la crisi financera, però la tendència havia tendit a corregir-se en els anys de recuperació econòmica, quan l'atur es reduïa i la taxa de prestacions es mantenia estable. El fort repunt de l'atur durant el 2020 ha accelerat el canvi de tendència.

**Granollers**

**J.C.A.**  
L'atur registrat suma el tercer mes consecutiu de

creixement al Vallès Oriental. Segons dades del Departament de Treball, el mes de febrer es va tancar amb 55 inscrits més a les llistes

de demandants d'ocupació, una xifra més baixa que la del mes precedent, però més elevada que la que s'havia produït l'any passat, quan



Representants de la Diputació i l'Ajuntament van visitar l'empresa Idneo

de la Diputació de Barcelona. Sobre aquest projecte en concret, l'alcalde, Josep Monràs, va manifestar la disposició municipal a desenvolupar-lo

arribin o no els fons europeus. La visita dels diputats Eva Menor i Òscar Sierra va passar per l'empresa Idneo, situada en aquest polígon.

Eva Menor, diputada de l'Àrea de desenvolupament Econòmic, també es va interessar pel projecte presentat per a la implantació a la ciutat de les Àrees de Promoció Econòmica Urbana (APEU). "Mollet té un projecte de planificació comercial sòlid i madur i és un bon candidat per a les proves pilot", va avançar la diputada.

Els representants de la Diputació també van visitar el mercat municipal, del qual el diputat de Comerç i alcalde de la Llagosta, Òscar Sierra, va destacar els bons resultats de la col·laboració entre l'ens de la demarcació i l'Ajuntament per desenvolupar els projectes de venda en línia (que ja han donat peu a 400 comandes en l'últim mig any) i els controls electrònics d'aforament.





Jaume Arnella, a casa seva a Santa Eulàlia de Ronçana, amb el disc 'Sota, cavall i rei', de Fetus

descarta fer més volums de *Sota, cavall i rei* en un futur.

#### CANÇONS DE TAVERNA

També el mateix Arnella es refereix a l'obra de Fetus en termes superlatius. Consultat per aquest periòdic, el romancer reconeix que fins ara desconeixia el grup empordanès però es mostra entusiasmat amb la dosi de vitalitat que aquest ha injectat al seu cançoner. "Escolto el disc i em cau la bava. És fantàstic que una gent tan jove s'emocioni amb aquestes cançons fins al punt de fer-ne les seves pròpies interpretacions. M'ha meravellat la tria que han fet, ja que no han optat per aquelles peces que *a priori* podrien semblar les més òbvies. I m'ha emocionat molt la forma com n'han sabut captar l'essència."

### Apuntant cap al Vallès

**O.S.**  
Formats a mig camí de Palafrugell i Sant Feliu de Guíxols (el Baix Empordà), la trajectòria de Fetus ha apuntat cap al Vallès Oriental des de bon principi. Els tres discos que tenen publicats –*L'epicentre del fangar* (2017), *Terra cuïta* (2019) i *Sota, cavall i rei* (2021)– compten amb el celoní Joan Colomo a les tasques de producció. Tant en directe com a l'estudi solen comptar amb la col·laboració de Guille Caballero, teclista de Chaqueta de Chándal, banda establerta a cavall de la Vall del Tenes i el Baix Montseny. I les caràctules dels seus darrers dos treballs són obra de Roger Pelàez, rostre visible de l'escena hardcore punk de la Roca al capdavant de grups com Budellam o Zombi Pujol. A tot plegat cal sumar, és clar, la seva devoció per Jaume Arnella.

*Sota, cavall i rei* va veure la llum el mes passat a través del segell Bankrobber. La presentació oficial del disc tindrà lloc el 20 de març al Centre Artesà Tradicionari de Barcelona, en el marc dels festivals Barnasants i Tradicionari, amb les actuacions en directe tant de Fetus com del propi Arnella. "La seva música és diferent de la meua, però allò que fan m'arriba molt endins. Les seves cançons transmeten una energia fortíssima. Al capdavall tant ells com jo fem cançons de taverna, i la cançó de taverna sempre acaba esdevenint un nexa d'unió", conclou el vallesà.

## “La trajectòria de Jaume Arnella és un exemple d'autenticitat”

Fetus publica 'Sota, cavall i rei', homenatge al romancer de Santa Eulàlia a ritme de punk rock

#### Santa Eulàlia de Ronçana

##### Oriol Serra

Un dels factors que solen determinar la pervivència d'una obra d'art és el seu impacte en les generacions que en succeeixen l'autor. Els components de Fetus ni tan sols havien nascut quan Jaume Arnella va compondre bona part de les peces que formen *Sota, cavall i rei*, el tercer àlbum del trio empordanès, i un sentit homenatge a l'obra i la trajectòria del romancer de Santa Eulàlia. Cançons que diverses generacions s'han fet i sentit seves al llarg de les passades cinc dècades, reinterpretades a ritme de punk rock amb accent de garatge per una de les grans revelacions dels darrers anys a l'*underground* català.

“La idea de fer versions de Jaume Arnella la vam tenir després d'escoltar *La timba de les cartes* en un dels recopilatoris de la sèrie Pop a la Catalana. Vam començar versionant en directe *Les rondes del vi*, i ja hi vam ser pel tros”, recorda Adrià Cortadellas, vocalista i guitarrista de Fetus, en declaracions a EL 9 NOU. “Després de dos discos de temes propis ens venia de gust oxigenar el projecte i obrir-lo a nous horitzons, enriquint el nostre llegat sense renunciar a la nostra essència.” Adaptar el



El trio empordanès Fetus dedica el seu tercer disc a Jaume Arnella, reinterpretant el seu cançoner

cançoner d'Arnella semblava, doncs, una bona opció.

“Al principi ens va costar una mica arrencar. Traslladar al nostre estil tot un seguit de romanços sense tornada semblava quelcom complicat, però vam anar trobant diferents fórmules i al final la cosa va anar rodada. Arnella té cabassos plens de cançons precioses, i quan la matèria és bona tota la resta s'enlaira sola”, reconeix Cortadellas. El resultat és un enèrgic repàs a peces que van d’“És ara, amics, és

**Cortadellas:  
“El llegat  
d'Arnella és una  
joia que cal posar  
en valor arreu”**

ara” a “Romanço d'en Quico Sabaté”, passant per les citades “La timba de les cartes” i “Les rondes del vi”, que Fetus interpreten gairebé com si fossin seves.

“Jaume Arnella és una bau-

la imprescindible per entendre com la cançó tradicional ha perviscut i transmutat fins als nostres dies. La seva trajectòria, sempre allunyada de la indústria i dels grans poders, és un exemple d'autenticitat i un cant a la coherència. Per nosaltres és tot un referent, un dels millors artistes que mai han donat els Països Catalans. El seu llegat és una joia que cal posar en valor arreu: s'hauria d'estudiar a totes les escoles i cantar a totes les tavernes”, sentència Cortadellas, qui no



# CULTURA



A l'esquerra, Arnella i el ballarí Joan Serra fent el Ball d'Homenatge a la Garriga el 2011 (Ramon Ferrandis). A la dreta, Agustí Corominas, autor d'un documental sobre Arnella, a la dreta de la imatge



A l'esquerra, Arnella en un concert a l'Ametlla el 1996 (Griselda Escrigas). Al mig, el romancer amb Carles Belda. A la dreta, Arnella en un concert a Marata el juliol de 2007 (Anna Padrós)

## Premi a una ferma trajectòria

'Enderrock' reconeix la seva recerca i difusió de la música d'arrel als Països Catalans

Santa Eulàlia de Ronçana

EL 9 NOU

La intensa, prolífica i llarga trajectòria de Jaume Arnella, de 77 anys, com a músic i romancer, ha deixat i continua deixant petjada, no només a Santa Eulàlia de Ronçana, sinó arreu del país. Ara, el 8 d'abril, dins els Premis de la Música Catalana, sumarà un nou reconeixement amb el Premi Enderrock a la Trajectòria per la seva recerca i difusió de la música d'arrel als Països Catalans. Així, s'afegirà a la llista de premis que, entre altres, inclou la Creu de Sant Jordi del 2001, el Premi Nacional de la Música del 1991 en la categoria de cançó tradicional que atorga la Generalitat, el Premi d'Actuació Cívica de la Fundació Carulla o el Premi Eugeni Xammar de la delegació d'Òmnium del Vallès Oriental.

Tots ells volen reconèixer una trajectòria de més de 50 anys, que es va iniciar a finals dels 60 amb la fundació del Grup de Folk, que el va convertir en home de la faràndula, fins al moment



Jaume Arnella en una imatge de fa 20 anys

actual, en què encara continua cantant romanços o pujant a escenaris, com a

finals del 2019, per exemple, amb la seva participació en el Festival Open Arms que es va

fer a Granollers.

Tota aquesta trajectòria i molts més aspectes queden

recollits, precisament, en el documental *Jaume Arnella, el joglar*, escrit i dirigit per Agustí Corominas, en què ressegueix el seu itinerari vital, cantant i fent cantar la gent. I això Arnella ho ha anat fent, tant sol com acompanyat, amb altres músics o formant part de diverses formacions. Aquí hi destaquen noms com Els Sapastres, l'Orquestra Galana, Els Tranquils, l'Orquestra Simfònica de la Canya, Rafel Sala –amb el qual ha fet nombroses actuacions–, Toni Oró, Carles Belda, Fèlix de Blas, o Joan Serra, amb el qual va crear el Ball d'Homenatge.

Aquesta trajectòria ha estat marcada també per diversos escenaris, des de la seva població, Santa Eulàlia, fins a Cornudella de Montsant, Ripoll, Beget o Granollers, i a treballs com *Les rondes del vi*, *Cançons de vi i de taverna*, *Eròtica monàstica*, *Les cançons del Pont de les Formigues*, *Les cançons de Beget*, *Les sabates d'en Jaume* o *Com t'ho diria: cançons de confinament*, un exemple del seu treball incansable i constant, que no atura ni una pandèmia mundial. "Estic content perquè he pogut fer el meu camí", deia Arnella ara farà gairebé dos anys en l'homenatge que li va fer Santa Eulàlia de Ronçana amb motiu del Sopar Literari.

RAMON FERRANDIS



# David Soler guanya el Premi Joan Trayter a millor productor musical

El guitarrista i compositor de Sant Celoni rebrà el guardó en la gala dels Premis Enderrock 2021

Sant Celoni

EL 9 NOU

El guitarrista i compositor David Soler, de Sant Celoni, rebrà el Premi Joan Trayter a millor productor musical el proper 8 d'abril dins la gala dels Premis Enderrock 2021. El músic s'afegirà així al folklorista Jaume Arnella, de Santa Eulàlia de Ronçana, que aquesta nit també rebrà el Premi Enderrock a la Trajectòria.

A més d'una carrera musical com a guitarrista extraordinari –especialista en *pedal steel*– i compositor de temes propis, Enderrock li dona el premi Joan Trayter 2021 “per la seva tasca com a productor musical de treballs d'una gran qualitat en l'àmbit de la cançó d'autor i la música d'arrel”. Entre els darrers projectes hi ha la producció d'*El fruit vermell* (RGB Suportd, 2020), del cantautor gironí David Mauricio; amb Marcel Bagès ha signat *Yo siempre sueño que sí* (U98, 2020) del barceloní Nico Roig; i amb Santi Care-

ta ha produït el disc *A Boy & a Girl* (Segell Microscopi 2020), del duet folk-jazz catalano-balear Magalí sare i Sebastià Gris. També l'any passat va treballar en la producció de l'últim disc de Maria Arnal i Marcel Bagès, *Clamor* (Fina Estampa, 2021).

Soler (Sant Celoni, 1974) va començar els seus estudis musicals quan tenia vuit anys, primer en centres locals de música i després al Conservatori Isaac Albéniz de Girona. El 1989 va començar a estudiar Música Moderna al Taller de Músics de Barcelona amb J.L. Gámez, Albert Rodríguez i Vicenç Solsona. Quan tenia 17 anys va entrar a formar part de la Banda Clowns, del pallasso Tortell Poltrona, de Sant Esteve de Palautordera, amb el qual va anar de gira al Canadà, França, Itàlia, Suïssa i l'Estat espanyol. Després van venir altres grups com The One& Only Blues Band, la Big Band de Granollers, Smoking Stones, Marc Parrot, Big Mama



El guitarrista, compositor i productor musical David Soler

Montse, Quico Pi de la Serra o Steve de Swardt, entre d'altres.

L'any 1999 va continuar

la seva formació musical a Nova York, on va estudiar amb el guitarrista Wayne Krantz, de la formació Stee-

ly Dan. Va ser aquí on Soler va començar a estudiar el pedal steel guitar, un instrument poc vist al país en aquell moment, amb John Widgren i Bob Hoffnar. Aquell mateix any va entrar a formar part de la banda del cantautor novaiorquès Jonah Smith. Amb aquesta banda va tocar a llocs emblemàtics de la ciutat i a molts indrets de la costa est dels Estats Units, i va enregistrar diferents discos. Durant aquell temps també va fer gires amb la cantant Clara Lofaro, de Toronto, pel Canadà. El 2002 va fer una minigira a l'Estat espanyol amb el seu professor Wayne Krantz.

El 2003, Soler va tornar a Catalunya i va entrar a formar part del Llibert Fortuny Electric Quintet. Aquests últims anys ha estat un dels guitarristes més versàtils, i ha format part de grups tan diversos com Marc Parrot, Quico Pi de la Serra, Big Mama Montse, Smoking Stones o Steve de Swardt.

El 2005 també va començar a col·laborar amb Kim Fanlo i Mai Meneses, en un projecte que va acabar sent Nena Daconte. A més de la seva labor com a productor i músic acompanyant, ha liderat projectes propis com David Soler's Denga, al costat de diferents músics. El seu disc *Bonaticas* va ser premiat com a Millor Disc de l'Any per l'AMJM.

JUAN MIGUEL MORALES/ENDEROCK

## De Blas puja a La Locomotora Negra en la seva gira de comiat

El músic de Santa Eulàlia toca el vibràfon de Bordas, antic component de la formació

Santa Eulàlia de Ronçana

T.T.

El músic Fèlix de Blas, de Santa Eulàlia de Ronçana, ha estat sempre vinculat a La Locomotora Negra, ja sigui com a seguidor, fan o com a músic. Al llarg dels 50 anys de la formació hi ha fet alguna col·laboració amb la tuba, i ara ha tornat a pujar als escenaris al seu costat, tocant el vibràfon en la seva gira de comiat. Aquest vibràfon pertany a Oriol Bordas, músic que havia format part de La Locomotora, entre altres formacions, i que ara ja està apartat de la música.

Per a De Blas és una persona molt especial, com aquests concerts en què participa aquests dies tocant un parell de temes. “L'Oriol va ser professor meu, i tot el que bec musicalment és gràcies a ell”, explica. “També va ser ell el que em va



Fèlix de Blas, de vermell, en un concert amb La Locomotora Negra, al Palau de la Música Catalana, a Barcelona

recomanar a les audicions de jazz que feia Ricard Gili, de La Locomotora, a les tardes a casa seva, perquè

sempre deia que escoltant jazz s'aprenen moltes coses.” Bordas va deixar La Locomotora i va fer la seva carrera,

però ara ja fa uns anys que està apartat de la música. “Jo vaig recuperar el meu vibràfon i ja fa uns sis o set anys

que el toco”, comenta. Per això, La Locomotora Negra, en aquesta gira de comiat coincidint amb els seus 50 anys, ha volgut evocar la seva figura i ha cridat Fèlix de Blas a tocar un parell de temes en cada concert amb el seu vibràfon. “Estic contentíssim de participar en aquest homenatge a una persona que vaig conèixer i que em va fer classes durant anys.”

**Fan concerts a Barcelona, Sitges, Terrassa i Sant Feliu de Guíxols**

El primer concert de la gira ja l'han fet al Palau de la Música, però en aquests moments ja en tenen previstos d'altres. Aquest cap de setmana en faran dos més a l'Aliança del Poblenou de Barcelona amb totes les entrades exhaurides. El 9 d'abril actuaran a El Retiro de Sitges; el 6 de juny al Pínic Jazz de Terrassa i el 8 d'agost al Festival de Portaferrada a Sant Feliu de Guíxols.



# El llegat de Manel Clot, en mans de la família 4 anys després de la cessió a la biblioteca Giralt-Miracle

La cessió acordada amb el Macba d'una part del llegat del crític d'art tampoc no s'ha materialitzat

Granollers

**Teresa Terradas**

Cinc anys després de la mort del crític d'art i comissari Manel Clot i quatre anys després de l'acte de cessió del seu fons bibliogràfic a la Biblioteca Daniel Giralt-Miracle, a l'Escola d'Art i Superior de Disseny de Vic, el seu llegat continua encara en mans de la família. Aquesta cessió no es va arribar a materialitzar ni tampoc la d'una altra part del llegat que s'havia de fer al Macba, segons l'acord al qual havien arribat amb aquest museu de Barcelona. Aquest fet ha creat sorpresa entre algunes de les persones que van prendre part en aquestes negociacions.

La família explica la decisió de no materialitzar la cessió pel fet d'haver necessitat "un temps de dol, de repòs, per pair una mort sobtada", segons explica Anna Clot, una neboda del crític, en representació de la família. "Ens hem volgut respectar un temps de calma també per valorar amb perspectiva l'obra i el llegat d'en Manel. I això també s'ha d'entendre." També recalca el compromís que han tingut sempre amb la conservació del llegat intel·lectual de Clot. "Per a nosaltres és primordial i essencial vetllar per la qualitat en el tractament de la totalitat del seu llegat perquè es pugui desplegar, estudiar i activar de la millor manera possible la seva obra i el seu treball intel·lectual."

Anna Clot comenta que des del 2017 no s'ha trencat cap compromís institucional i que han mantingut converses amb tots els agents institucionals implicats explicant la posició de la família. "També hem aprofitat aquest temps per abordar aquest llegat amb tota la seva complexitat i assessorar-nos." En aquest sentit, la família ha designat "una comissió d'experts", formada per Javier Peñafiel, Oriol Fotdevila, Pep Duran i Juan de Nieves, perquè els acompanyi i els pugui assessorar en aquest procés. "Amb ells hem començat a teixir les línies d'acció com la valoració dels passos presos." Per tant, afegeix, "de moment, el llegat el custodia i conserva la família".



L'acte de donació que es va fer fa quatre anys a Vic amb Salvador Clot i Felip Vidal a la taula, i les nebes de Clot i Jordi Pagès a la primera fila



Manel Clot en un acte al Museu de Granollers el desembre de l'any 2005

Ton Granero, molt amic de Manel Clot i que va participar en les gestions de la cessió del seu fons bibliogràfic a la Biblioteca Giralt-Miracle, afirma que, a hores d'ara, dona per tancat el tema. Explica que l'abril del 2017, poc després de l'acte de cessió públic que es va fer l'1 de març, sí que van rebre una notificació de la família dient que volien anar a poc a poc. "A partir d'aquí no van dir res més, i va ser el març de l'any passat, amb motiu del quart aniversari de la mort d'en Manel, que em vaig posar en contacte amb la família per veure com estava el tema. Em van enviar un correu dient, entre altres coses, que estava tot parat, que necessitaven un temps de dol, i que la biblioteca

estava en mans de la família per un temps indefinit." A partir d'aquí, Granero només pot dir que li sap greu que la família hagi canviat d'opinió. "Es va fer un acte públic i formal, però potser va ser precipitat." Ara, assegura que dona el tema pràcticament per tancat.

Per la seva part, Ferran Barenblit, director del Macba de Barcelona, explica que, efectivament, es va acordar amb la família que el museu rebria l'arxiu de Manel Clot. "Vam fer una primera visita per avaluar els continguts. Posteriorment, la família ens va demanar més temps, cosa que, per suposat, respectem", declara Barenblit.

Sí que insisteix que per al Macba és "molt important" que aquest material s'incor-

pori a l'arxiu del seu Centre d'Estudis i Documentació, "al costat d'altres fons de crítics i historiadors de l'art com el de Maria Lluïsa Borràs, o Alexandre Cirici". Barenblit recorda que molts d'ells, al Museu, van ser amics seus. "Reconeixem a Manel amb la importància que té dintre de l'art català i espanyol, obrint molts camins que continuen sent explorats en l'actualitat."

Jordi Pagès, també amic de Clot i que va intervenir directament en les dues negociacions, explica que es troba "en un estat de perplexitat", és a dir, en plena confusió en saber que la donació del llegat del Manel no s'ha dut a terme. L'artista granollerí diu que la família Clot no li ha explicat res. "Per tant, em sento menyspreat pel fet que vaig fer moltíssimes gestions amb l'Escola d'Art i Superior de Disseny de Vic, i el Macba, tal com havíem acordat totes les parts amb molta il·lusió i entusiasme." Pagès recorda "l'acte solemne" de donació fet el 2 de març del 2017 a Vic, davant una quarantena de persones "moltes d'elles vingudes expressament de Granollers i Barcelona". "Recordo noms com el de Jordina Medalla, Ton Granero, Clara Rebollo o Anna Estany." L'artista reconeix que ignora els motius de la decisió de la família Clot. "Opino, però, que tot plegat és molt poc seriós. Espero que hi hagi una reconsideració i es faci el que la majoria pensàvem que s'havia de fer."

## Una de les voluntats de Clot

**T.T.**

La família del comissari i crític d'art Manel Clot, mort a 59 anys l'1 de març de 2016, va decidir que el seu llegat passaria a formar part del Centre d'Estudis i Documentació del Macba, a Barcelona, i de la Biblioteca Daniel Giralt-Miracle, a Vic, tal com va publicar EL 9 NOU el 13 de febrer de 2017. D'aquesta manera feien realitat una de les voluntats de Clot i responien també a l'interès d'aquests centres per vetllar pel seu llegat.

Al Centre d'Estudis i Documentació del Macba hi havia d'anar essencialment tota la documentació escrita i les memòries completes de les exposicions que Clot havia comisariat al llarg dels anys. Aquest material havia de ser conservat i catalogat en un fons específic amb el seu nom per ser accessible per a la recerca i la difusió.

D'altra banda, la Biblioteca Giralt-Miracle, pertanyent a l'Escola d'Art i Superior de Disseny de Vic, especialitzada en art, disseny i arquitectura, havia d'acollir la vasta biblioteca d'art, així com catàlegs i revistes especialitzades. La biblioteca s'havia d'encarregar de catalogar tots els llibres en un fons específic Manel Clot per estar a disposició pública. Clot tenia una forta relació amb la capital d'Osona, especialment a través d'H, Associació per a les Arts Contemporànies.

En el cas de Vic es va fer un acte de donació públic l'1 de març de 2017, amb Salvador Clot, germà de Manel, i Felip Vidal, director de l'Escola d'Art i Superior de Disseny. L'acte també va incloure una taula rodona amb Ferran Barenblit, director del Macba; Carles Congost, artista; Marià Dinarès, president d'H, i els també artistes Pep Duran i el granollerí Jordi Pagès. L'acte es va convertir en un homenatge a Clot. El seu germà Salvador destacava que una de les voluntats de Manel era que el seu llegat artístic i d'exposicions anés al Macba, perquè deia que era el lloc més adient. Al final, van decidir que els llibres i catàlegs anessin a la biblioteca de l'escola d'arts de Vic.



# El 8è Femac porta Ferran Palau i Meritxell Neddermann a Canovelles

El cartell del festival, que es farà dissabte a Can Palots, es completa amb Anna Andreu i Acústiquem

## Canovelles

T.T.

El Festival de Música Acústica de Canovelles, Femac, arriba aquest dissabte al Teatre Auditori de Can Palots, amb més força que mai, tot i la incertesa del moment i les restriccions en el sector cultural. “Al final ho hem pogut tancar tot i estem contents perquè crec que és l’edició que més entrades anticipades hem venut, cap a 80. Això demostra que la gent té ganes de música en directe”, explica Miquel Fernández, impulsor del festival.

La música que el públic podrà escoltar dissabte a partir de les 6 de la tarda, una hora abans del començament habitual, pertany als nous treballs dels artistes participants. És el cas, per exemple, de Ferran Palau, que presentarà el disc *Kevin*, el seu treball més emotiu i colorista amb un pop *easy loving*, o de Meritxell Neddermann, que presenta el seu àlbum debut com a solista, *In the Backyard of the Castle*, i que tocarà amb tota la banda, formada per músics que han tocat amb artistes com Jorge Drexler. Anna Andreu, per la seva banda, presentarà el seu debut en solitari, *Els mals costums*, en format



Meritxell Neddermann presentarà el seu àlbum debut com a solista amb tota la banda

duet amb la bateria Marina Arrufat. L’encarregat d’obrir el festival serà el mateix Miquel Fernández, amb el seu projecte musical Acústiquem. “Feia quatre anys que no actuava al festival i enguany el concert servirà per presentar el nou disc, *1990*”, comenta. Després de la presentació que va fer pocs dies a la Sala Nau B1 de Granollers, aquesta serà la seva primera actuació a casa. “Serà un festival tranquil,

íntim i molt bonic musicalment parlant”, apunta l’impulsor. En tots els treballs que es presenten, afegeix, “es nota molt la introspecció, el recolliment i l’experimentació fruit d’aquests mesos de més comunicació”.

## “PARLEM DE MÚSICA”

Una altra de les novetats del festival, a banda de l’avançament de l’inici, és l’activitat que es farà de les 5 a les 6 de

la tarda, “Parlem de música”, conduïda pel col·lectiu cultural de Granollers L’eixida. “Serà una xerrada entre el públic i els músics del festival”, comenta Fernández.

El concert està organitzat per l’Ajuntament de Canovelles dins la programació d’Escena GrAn. Les entrades anticipades es poden adquirir pel portal d’Escena GrAn al preu de 12 euros o el mateix dia al teatre auditori de Can Palots.

## El músic de jazz Marco Mezquida torna al Casino de Granollers

Granollers

Marco Mezquida, una de les figures més destacades de l’escena jazzística actual i un habitual de les programacions de Jazz Granollers, torna aquest divendres al Casino per presentar el nou treball, *Talismán*, al costat del percussionista Aleix Tobias i el violoncelista Martín Meléndez, amb el qual el 2017 va presentar *Ravel’s Dreams*. El nou treball de Mezquida té una forta empremta de la música tradicional ibèrica, però també s’hi poden trobar sons mediterranis, aires turcs, zamba argentina i música contemporània, sobre melodies líriques i ritmes llatins i urbans.

## L’obra de teatre ‘Encara hi ha algú al bosc’ es presenta a Parets

Parets del Vallès

*Encara hi ha algú al bosc*, d’Anna Maria Ricart Codina, es presenta aquest diumenge a 2/4 de 7 de la tarda al Teatre Can Rajoler de Parets. L’obra és el relat de les supervivents de la violència sexual a la guerra dels Balcans en diàleg amb una autoficció de l’autora i dramaturga. La direcció és de Joan Arqué, i els intèrprets són Ariadna Gil, Òscar Muñoz, Judit Farrés, Erol Illeri, Magda Puig, Montse Esteve i Pep Pascual.

## Tornen les activitats al Museu Arxiu Tomàs Balvey de Cardedeu

Cardedeu

El Museu Arxiu Tomàs Balvey de Cardedeu reprèn les activitats amb l’acte *Dansa al jardí*, aquest diumenge a 2/4 de 12 i a les 12 del migdia. En el marc del Dia Internacional de les Dones es presenta aquesta acció al jardí del museu, amb Rosa Ballarín, Dominik Borucki, idea i dansa, i Plácida Pajares, dansa, on la dona, com a transmissora de vida, de coneixement i de saviesa, n’esdevé l’eix central. L’activitat és gratuïta però s’ha de fer reserva prèvia. Les activitats continuaran aquest mes, el dia 19 a les 7 de la tarda, amb la presentació del catàleg de l’exposició “Va com va”, d’Enric Maurí, amb una *performance* a càrrec de l’artista. El catàleg recull instal·lacions, fotos i *performances* de l’exposició.

## El 4t Concurs de Poesia de Bigues i Riells ja té els finalistes

Bigues i Riells

EL 9 NOU

La quarta edició del Concurs de Poesia de Bigues i Riells-Premi Pili Canillas ja té els finalistes i algun guanyador, entre els treballs que es van presentar fins al 12 de febrer. El 21 de març, coincidint amb el Dia Mundial de la Poesia, es reconeixeran les persones guanyadores en un acte que es farà a les 7 de la tarda al Teatre Auditori Polivalent.

En la modalitat de Rodolins i en la categoria A, els finalistes són Elsa Calderón, Ivet Agustí i Laia Vázquez. En la B. Allea Romero, Mireia Oliet i Sara Marinas, i en la C, Elna Camp, Enya Garriga i Paula Aguilar.

En la modalitat de poesia, en la categoria D, la guanya-

dora és Ònia Ramírez; en la E, els finalistes són Miroslava Ornella i Lourdes Serra, i en la F, la guanyadora és Gemma Sàbat.

## PREMIS PER GASTAR EN COMERÇOS LOCALS

En la modalitat de rodolins, els premis seran de 40.000 euros per al primer i de 30.000 per al segon. En la modalitat de poesia escrita, els premis seran de 150 euros pel primer, i de 100 pel segon. Tots els imports es podran gastar en els comerços locals.

El Concurs de Poesia de Bigues i Riells-Premi Pili Canillas busca fomentar i premiar l’escriptura literària al municipi. La convocatòria va estar oberta fins al 12 de febrer.

## El primer treball de La Cicatriz, a Llevant Teatre de Granollers

Granollers

Llevant Teatre acollirà aquest cap de setmana el primer treball teatral de la companyia La Cicatriz, *Una llum tímida*, una òpera prima d’Àfrica Alonso i Andrea Puig. Les protagonistes i autores mostren les dificultats que comporta ser diferent i estimar diferent. La proposta musical de l’obra és pròpia i utilitza una guitarra i un violoncel per transmetre els dubtes i les necessitats dels personatges. Alonso i Jové mostren una història d’amor, dins de la lluita i les injustícies que han d’afrontar, parlant de la memòria de les dones lesbianes a la dictadura. Es faran dues representacions, dissabte a les 8 del vespre, i diumenge a les 7 de la tarda. Després d’aquesta última hi haurà una postfunció amb la companyia.

## ‘Tosca’, una de les òperes més representatives de Puccini, al TAG

Granollers

L’Associació d’Amics de l’Òpera de Sabadell, que forma part del Cicle d’Òpera de Catalunya, presenta aquest diumenge al Teatre Auditori de Granollers una de les grans obres mestres de Puccini, *Tosca*, en un potent muntatge teatral i musical que combina l’amor, la intriga, la passió, la violència i la mort. Basada en l’obra teatral de Sardou, *Tosca* és una obra realista on els jocs i els rols de polaritats extremes prendran protagonisme, enmig d’una dramàtica intensa de dinàmiques, acció trepidant, estils musicals i passió. A les 5 de la tarda es farà una presentació de l’òpera a càrrec de Marc Heilbron, musicòleg i llicenciat en Història de l’Art i redactor en cap a la revista *Òpera Actual*.





L'equip d'actors i actrius joves de la sèrie amb l'alcalde Isidre Pineda, a la dreta

## Caldes és ara La Farga

La vila és l'escenari de la sèrie de ficció 'Moebius', que s'emetrà per TV3

### Calds de Montbui

#### Queralt Campàs

Caldes de Montbui s'ha convertit des de principis de gener en l'escenari de la sèrie *Moebius*, una producció de TV3 i la productora Veranda. Ara, si tot va segons el calendari previst, només queda una setmana per acabar les gravacions i la intenció dels productors és que, aquest thriller d'investigació de 10 capítols, surti a la llum entre els mesos d'abril i maig d'aquest mateix any. Com altres ficcions de TV3, s'emetrà els dilluns després del Telenotícies Vespre.

En aquest univers de ficció Caldes es transforma en La Farga, un poble aparentment tranquil de la Catalunya inte-

rior, on una mort obrirà la trama d'investigació, secrets i intriga. La sèrie està codirigida per Eduard Cortés, director de *Merlí*, i Patricia Font. "La premissa és una mort d'un alumne de l'institut, i a partir d'aquí tot gira al voltant de la investigació sobre què ha passat", detalla Font en la trobada que es va fer aquets dimarts al migdia al parc de Can Rius amb els mitjans de comunicació.

El càsting compta amb un grup de joves talents, seguint l'estratègia que TV3 ha utilitzat amb *Merlí* o *Les de l'Hoquei*. Sonia Ninyerola com a Leire i Manel Lluell com a Nacho són dos dels talents emergents que reflecteixen la diversitat que hi ha entre el sector juvenil del reperto-



Rodatge d'una escena aquest dimarts al migdia

## L'exposició del retaule gòtic de Granollers es podrà visitar un any més al Museu

### Granollers

#### EL 9 NOU

L'exposició "Retorn a Granollers del retaule gòtic de Sant Esteve" es podrà veure un any més al Museu de la ciutat, concretament fins al 9 de gener de l'any que ve. Tal com ja va passar ara fa un any, el Museu Nacional d'Art de Catalunya ha tornat a prorrogar la cessió.

D'aquesta manera es poden ampliar les visites i també les activitats, que dijous que ve continuaran amb la xerrada "Les dones del gòtic

al carrer", a càrrec d'Anna Gironella, historiadora i arxivera a l'Arxiu Municipal de Girona. La conferència serà virtual a través del canal YouTube del Museu. Es parlarà sobre la feina de les dones en aquesta època, en què també treballaven als tallers amb la resta de la família, però els gremis només les acceptaven com a viudes o quan el marit era absent.

L'exposició presenta, des del març del 2019, i per primer cop a la ciutat, el retaule gòtic de l'església de Sant Esteve de Granollers.

## FemPop presenta tres propostes en la tercera edició, a la Nau B1

El Festival Que No Vol Existir es farà aquest divendres a Granollers

### Granollers

#### EL 9 NOU

FemPop, el Festival Que No Vol Existir, arriba aquest divendres a la tercera edició a la Sala Nau B1 de Granollers amb el protagonisme de les dones i les bandes liderades per dones. A partir de les 8 del vespre es presentaran tres propostes amb l'objectiu d'aixecar el puny contra la desigualtat de gènere en la indústria de la música.

Una de les propostes està protagonitzada per Grauwi, l'altre nom de Carla Gimeno, cantant de la banda The Crab Apples, que en aquesta ocasió s'uneix a la pianista i compositora Marta Cascales Alimbau. Presenten una proposta intimista i poètica amb cançons com a flocs de neu que cauen a càmera lenta. Faran un concert en què es demostra que la unió fa la força.

També de Catalunya arriba Tronco, amb els germans

ri. Per a Ninyerola és la seva primera vegada a televisió i, d'altra banda, Lluell té experiència en alguns films i sèries com *Cites*. Al mateix temps hi apareixen actors de renom, que encarnen les famílies i professors, com la protagonista Aida Oset i Lluís Villanueva, Victòria Pagès o Roger Casamajor, entre d'altres.

**Hi intervenen veïns del poble com a figurants, fusters o auxiliars de producció**

Tot i la dificultat afegida que comporta adaptar el rodatge als protocols Covid, s'ha pogut rodar en diversos espais interiors i exteriors del municipi. Alguns dels llocs són l'Institut Manolo Hugué, el Parc de Can Rius, la Sala Noble, l'estació d'autobusos i algunes cases particulars i establiments de la vila. Oriol Sala-Patau, cap de Ficció i Cinema de TV3, va explicar que van escollir Caldes per la proximitat amb Barcelona i sobretot per la diversitat d'espais que té el poble que els permet generar personalitat visual.

La vila forma part de la Barcelona Film Commission, una plataforma per atraure aquest tipus de produccions. A més, fa uns mesos l'Ajuntament va abolir les taxes de rodatges de les produccions audiovisuals per donar suport al sector.

El rodatge mou unes 80 persones cada dia, sense comptar la figuració, que pot arribar a doblar la xifra. També s'han llogat serveis i espais privats i hi ha implicació de persones del poble com a figurants, fusters o auxiliars de producció.





Un grup de noies amb bicicleta a la plaça de Sant Francesc, entre els anys 1947 i 1948

AUTOR DESCONEGUT / ARXIU MUNICIPAL DE GRANOLLERS



Sortida d'una cursa de bicicletes a la plaça Maluquer i Salvador, el 18 de maig de 1930

JOAN GUÀRDIA I REQUESENS / ARXIU MUNICIPAL DE GRANOLLERS



Un grup de ciclistes l'antic carrer Marquès de Montroig, avui Francesc Macià, entre 1929 i 1935

AUTOR DESCONEGUT / ARXIU MUNICIPAL DE GRANOLLERS



Cursa ciclista al pas pel carrer d'Anselm Clavé, entre 1950 i 1955

AUTOR DESCONEGUT / ARXIU MUNICIPAL DE GRANOLLERS

## Elogi de la bicicleta

Una exposició a l'ajuntament de Granollers mostra l'ús d'aquest mitjà de transport a la ciutat entre 1910 i 1960

### Granollers

#### EL 9 NOU

Des d'aquest dimarts i fins al 10 de maig es pot veure a la planta baixa de l'ajuntament de Granollers l'exposició "Bicicletes en blanc i negre". Impulsada per l'Arxiu Municipal, la mostra consta de 14 fotografies que mostren l'ús de la bicicleta a la ciutat entre el 1910 i el 1960, tant com a mitjà de transport en dies feiners com per a l'esbarjo i la pràctica esportiva.

Les imatges les signen Albert Canet Botey, Ferran Salamero, Francesc Gorgui, Joan Guàrdia i Mercè de Bufí, i descobreixen una ciutat de carrers majoritàriament sense asfaltar i gairebé buits. Encara circulaven cars i la bicicleta era el mitjà de transport més utilitzat, sobretot entre la classe treballadora, mentre que els vehicles de motor eren escassos. El públic de la mostra des-

cobriran un espai esportiu que hi havia hagut entre els carrers Navarra, Sant Jaume i Isabel de Villena, el Law-

Tennis o Club Deportivo, on es practicava el futbol, el tennis i el ciclisme; o l'antiga botiga Ciclos Sastre, situada

a la plaça de Perpinyà, com a mostra dels molts tallers i botigues de reparació i venda de bicicletes de l'època. I és

que, segons el cens de 1955, la ciutat en tenia 1.760 de registrades.

També es mostren diferents curses ciclistes a la carretera (dels anys trenta, quaranta i cinquanta) i persones amb bicicleta en contextos lúdics i festius en diferents carrers i places, que permeten comprovar, també, els canvis que ha experimentat la ciutat.

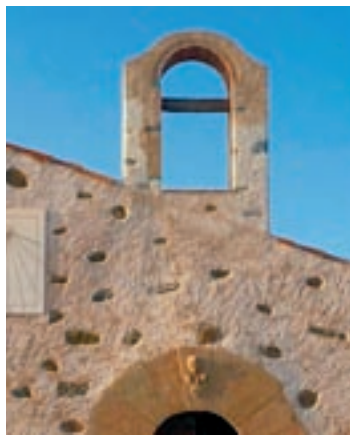
A banda, al full de sala inclou tres ressenyes de premsa de l'època (*El Vallès Nou* i *La Gralla*) que parlen de la presència de la bicicleta a la societat a través de diverses cròniques: des de la vessant més lúdica i esportiva fins als perills de la convivència amb el trànsit motoritzat, passant per un elogi d'aquest mitjà de transport. En aquest sentit *La Gralla* publicava el 1929: "No negareu que un *trasto* baratet i útil i que es belluga molt, és una cosa ben simpàtica."



Celebració de la Diada del Club Ciclista Granollers en col·laboració amb la Creu Roja, el 1947

AUTOR DESCONEGUT / ARXIU MUNICIPAL DE GRANOLLERS





## L'ermita de Sant Elies, a Sant Pere, torna a tenir campanar

Sant Pere de Vilamajor

J.B.M.

Dos mesos abans de la celebració de l'aplec, l'ermita de Sant Elies, a Sant Pere de Vilamajor, torna a tenir campanar d'espardanya. L'any passat un llamp va caure a la creu de l'ermita i va provocar desperfectes a la teulada i en el campanar d'espardanya, que es va trencar. La campana de l'ermita es guarda en el punt d'informació la Mongia i només es puja pel dia de l'aplec el 25 d'abril, i això va evitar que el llamp la pogués fer malbé.

El nou campanar d'espardanya s'ha construït amb el travesser de fusta i sense la creu de ferro que atreia els llamps. Sant Elies és una petita ermita datada del segle XVII edificada sobre una capella anterior dedicada a Sant Elies dalt del turó homònim.

# Diversió amb missatge

Albert Pinilla i Julia Johansson, de Cardedeu, inventen 'We Can Play', un joc de cartes amb dones famoses per visibilitzar-ne el paper clau que han tingut en la història universal



Albert Pinilla i Julia Johansson, amb el joc de cartes que han inventat

Cardedeu

R.S.

*We Can Play* és el nom del joc de cartes que ha creat la parella que formen els cardedeuencs Albert Pinilla i Julia Johansson. En aquesta primera versió l'integren més de 60 il·lustracions de dones

famoses d'arreu del món i l'objectiu "és donar visibilitat al paper de la dona en la història universal, que molts cops ha estat invisibilitzat, i donar referents a les noves generacions", explica Pinilla.

La mecànica del joc és similar a d'altres com *Timeline*: cal col·locar les cartes en

l'ordre cronològic correcte. La idea ja feia temps que es cuinava. "Fa molts anys vaig començar a il·lustrar jocs de taula i anàvem rumiant fer-ne un, però la temàtica ens semblava important. Teníem com a referent el llibre *Contes de bona nit per a nenes rebels* d'Elena Favilli i quan

vam veure que no hi havia cap altre joc igual, vam tirar per aquí."

**'We Can Play' aplega més de 60 dones de tota la història i d'arreu del món**

El criteri per seleccionar les dones protagonistes del joc és la diversitat: "Volíem que representés dones de tot el món amb diferents ètnies, repartides per la història i combinant les més emblemàtiques amb altres de menys conegudes." Així, la més antiga és la reina faraó Hatxepsut, que va viure 1.450 anys abans de Crist, i la més recent és l'actual vicepresidenta dels EUA, Kamala Harris. Els creadors de *We Can Play* preveuen ampliar les cartes fins a 110, si hi ha prou finançament.

Albert Pinilla ha fet les il·lustracions i Julia Johansson s'ha dedicat més a la recerca i el contingut. El joc està dissenyat però encara no està produït. D'aquí a poc el posaran a la plataforma Kickstarter per finançar-lo i, si ho aconsegueixen, la intenció és produir el joc a català, castellà, anglès i suec, idioma matern de Julia Johansson.

## Bigues i Riells manté la Fira de l'Oli Vera i el Mercat del Pa Artesà en format presencial

La mostra es farà del 19 al 22 de març

Bigues i Riells

EL 9 NOU

Després d'ajornar-se el 16 de gener, finalment la 9a Fira de l'Oli Vera i el 7è Mercat del Pa Artesà de Bigues i Riells ja tenen data, i seran en format presencial, adaptat a les condicions sanitàries. La mostra, impulsada per l'Ajuntament de Bigues i Riells i el Consell Comarcal del Vallès Oriental, tindrà lloc entre el 19 i el 22 de març a la plaça Miquel Bosch.

A la fira també es podrà participar en dos tallers: un sobre l'elaboració de sabó i

l'altre sobre la preparació de massa de pa. Les activitats tindran lloc al Centre Cívic i Cultural el Rieral de les 4 a les 6 de la tarda. Per participar-hi caldrà inscripció prèvia a través d'entrapolis.com. Finalment, de 6 a 7 l'associació gastronòmica Cuina VO oferirà una demostració de cuina al Teatre Auditori Polivalent. Per participar-hi caldrà inscripció prèvia, també a través d'entrapolis.com. Aquesta activitat es retransmetrà pel canal de Youtube del consistori.

D'altra banda, el 19 de març de 6 de la tarda a 2/4 de 8 del vespre hi haurà una



L'anterior edició de la fira va tenir lloc el gener de 2020, poc abans de l'esclat de la pandèmia

jornada telemàtica sobre l'oli d'oliva vera, i el dia 22 se celebrarà una trobada gastronòmica dirigida als professionals del sector a l'Hotel

Molí de la Torre. En primer lloc, el regidor de Promoció Econòmica i de Turisme, Toni Vergudo, presentarà les qualitats organolèptiques i

singulars de l'oli de la varietat vera i del pa artesà. En segon lloc, es farà la degustació de diversos plats elaborats amb productes locals.



QÜESTIONARI A RAMON SOLÉ, COMPOSITOR I PERIODISTA

# “El meu ‘hobby’ és badar”

Solé és partidari de les migdiades curtes i és fan de Pep Guardiola i els ous ferrats amb patates

Caldes de Montbui

EL 9 NOU

**Addicte a les xarxes socials?**

Més del que soc capaç de reconèixer.

**Una pel·lícula.**

*High Fidelity.*

**Un llibre.**

*On The Road*, d'en Kerouac.

**Un restaurant de la comarca.**

El Cafè del Centre, a Caldes.

**Li agrada cuinar?**

Quan n'aprenquí, estic convençut que sí.

**Un plat.**

Ous ferrats amb moltes patates fregides.

**Una beguda.**

Guinness.

**On ha passat les últimes vacances?**

A Llançà.

**Té previst fer algun viatge? A on?**

Quan es pugui, ens agradaria molt veure Noruega.

**Un lloc o un racó on perdre's de la comarca, que no sigui el Montseny.**

Sant Sebastià de Montmajor.

**I de Catalunya?**

El cap de Creus.

**I del món?**

Islàndia.

**Un lloc on no portaria mai ningú?**

A la Patum.

**Amb quin alcalde de la comarca aniria a sopar?**

Amb el meu, l'Isidre Pineda.

**L'última obra de teatre que ha vist. On?**

*Kingdom*, d'Agrupación Señor Serrano, al Teatre Lliure.

**L'última pel·lícula que ha vist al cinema?**

*Star Wars: The Rise Of Skywalker*.

**Un programa o sèrie de televisió.**

*The Office* (l'anglesa).

**I de la ràdio?**

*La competència*, a RAC1.

**Amb qui es faria una selfie?**

Amb els meus companys i companyes d'EL 9 NOU, els millors del món.

**Un lloc per viure.**

Caldes de Montbui.

**Coneix algun grup de música de la comarca?**

Molts!

**Ha votat en les últimes eleccions?**

Sempre!

**Per qui (si ho vol dir)?**

Si de cas, parlem per privat.

**Quin és l'últim regal que li han fet?**

Una de les samarretes que duu en Sheldon de *The Big*



## Somnis nous

EL 9 NOU

Ramon Solé va néixer a Barcelona fa 49 anys i viu a Caldes des que en tenia 3. Tota la vida ha conreat dues passions, la música i el periodisme. Com a músic, ha participat en projectes com Hèrzia, LoLa o Solé, i és l'autor

de la música de l'Escaldàrium de Caldes i de la cançó de la Mitja Marató de Granollers, entre d'altres. Pel que fa al periodisme, literalment s'ha fet gran a EL 9 NOU, on va començar a escriure amb 19 anys i hi ha fet pràcticament de tot. Aquest divendres tanca una llarga etapa en aquest periòdic per viure somnis nous.

*Bang Theory.*

**A quina hora acostuma a llevar-se al matí?**

A 1/4 de 7.

**És partidari de les migdiades?**

Sí, però curtes. Si no, m'empastifen la tarda.

**Alguna cançó que l'hagi marcat?**

La primera va ser *Video Killed The Radio Star*, dels Buggles.

**Quin fons d'escriptori té a l'ordinador?**

El de sèrie del Mac OS Catalina.

**Esculli una paraula que li agradi (pel so, significat...)**

*Aventura.*

**Quin cotxe té?**

Un Nissan Almera.

**L'última vegada que ha anat a missa?**

Ui, fa molt de temps...

**Un projecte immediat.**

La inauguració del mural de Vicenç Viaplana al Museu de Granollers, al qual he posat banda sonora.

**Un insult.**

*Desgraciat!*

**Una floreta.**

*Ets un sol.*

**Una olor.**

Aquella barreja de fusta i cervesa dels pubs irlandesos.

**Un ritual diari.**

Veure 30 minuts d'alguna sèrie mentre em prenc el cafè amb llet per despertar-me.

**Una mania.**

Netejar la memòria i les fotos del mòbil compulsivament.

**Un personatge històric.**

Pep Guardiola.

**Qui li agradaria ser?**

Jo mateix, amb 20 anys i tot el que sé ara.

**Un hobby.**

Badar.

**Un lema.**

“Creu i crea.”

**Què el treu de polleguera?**

La incompetència.

**Què canviaria del seu cos?**

Em posaria genolls nous.

**I del seu caràcter?**

Aspiro a ser més calmat.

**Una expressió molt utilitzada.**

Només em venen al cap paraulotes.

**Per què o per qui diria una mentida?**

Per no fer mal, tot i que sovint és una idea pèssima perquè acaba essent pitjor.

**Què li fa riure? I plorar?**

Riure, l'humor anglès; plorar, la nostàlgia pel pas del temps.

**Quin és el seu pitjor malson?**

Perdre la memòria.

**Què té a la tauleta de nit?**

Un retrat de la meua dona, una làmpada i les ulleres.



Solquen les línies d'expressió de la felicitat el rostre determinat de Pau Navarro (Granollers, 1999). Passat és el que va poder ser, només importa el que pot ser, a on el pot dur el seu nou

esport, el handbike. Sepultat queda l'accident de cotxe del 2018, on viatjaven Òscar Ollé, que en va sortir il·lès; ell, que va quedar en cadira de rodes, i Martí Batallé i Xavier Pocerull, que

van perdre la vida. Un mapamundi presideix el menjador de casa seva. L'únic nom de ciutat europea que hi figura és París, seu dels Jocs del 2024. Alguna cosa deu voler dir...

### Granollers

**Toni Canyameras**

Tot just acabat de patir l'accident ja va dir que volia practicar una disciplina per continuar a l'esport d'alt rendiment. Ja l'ha trobat.

Sí. Tot i la lesió medul·lar tenia clar que necessitava l'esport a la meua vida, t'ajuda molt i fins i tot et fa oblidar que tens una discapacitat. Abans de posar-m'hi pensava que l'esport paralímpic no era tan dur però, un cop hi ets dins, t'adones que l'exigència és la mateixa que la d'un esportista d'elit convencional. Però m'agrada aquesta exigència. La sensació d'acabar un entrenament rebenat és molt gratificant.

**Des del primer moment va acceptar la seva nova situació. Tot i això, pensa mai en el jugador d'handbol que podria haver estat?**

La vida són etapes i amb l'handbol vaig aconseguir coses que mai no m'hauria imaginat. L'accident ho va canviar tot però si t'estanques en el que podries haver estat mai no seràs més que el que podries haver estat. Ara estic centrat en el que puc arribar a ser en el handbike, un esport del qual gaudeixo i on crec que puc aconseguir coses interessants.

**Per què es va decantar pel handbike?**

Abans vaig provar el tennis i el rugbi. El tennis no em va convèncer i al rugbi no vaig trobar l'exigència que jo volia i que he trobat al handbike. A part d'aquesta exigència, mai havia practicat un esport individual i el fet que els resultats depenguin només de tu, aquesta responsabilitat individual per afrontar els problemes, em va captivar.

**Qui el va animar a introduir-se en aquest esport?**

Un amic de l'Institut Guttmann em va proposar un dia d'anar a fer un passeig amb handbike i em va agradar. Al setembre es van organitzar unes jornades de captació per formar part d'un projecte d'ajuda a joves que s'inicien al ciclisme adaptat impulsat per la Federació Espanyola, el Comitè Paralímpic Espanyol i Cofidis, i vaig ser seleccionat. La transició de l'handbol a un esport de resistència pura com aquest és complicada però van valorar la meua capacitat de sacrifici. Ara gaudeixo d'una beca que inclou entrenador, psicòleg i nutricionista però



Navarro, entrenant durant una concentració de la Federació fa dues setmanes. A la imatge inferior, el granollerí assenyalava la seva gran ambició: París 2024

COMITÈ PARALÍMPIC ESPANYOL

## “Quan estic cansat entrenant penso en el Martí i el Xavier”

Navarro practica ciclisme adaptat des del setembre, que compagina amb la carrera d'Història



TONI CANYAMERAS

estic buscant patrocinadors perquè hi ha poques competicions a Catalunya i s'ha de viatjar molt.

**Encara llunyà, però l'horitzó són els Jocs de París.**

És l'objectiu però a llarg termini, el procés d'adaptació a aquest esport és llarg i vaig pas a pas i, de moment, encara que ara mateix tot el calendari de Copa d'Espanya

està aturat pel coronavirus, l'objectiu més pròxim és començar a competir.

**Quina rutina física diària segueix?**

Faig rodatges de handbike cinc dies a la setmana i dos vaig al gimnàs. Alguns dies m'entreno amb el corró a casa i faig exercicis de potència i d'altres faig tirades d'entre 30 i 35 quilòmetres

per carretera. Surto pel polígon del camí fluvial i de vegades vaig cap a la Garriga, d'altres a Montornès...

**Ha de ser físicament i mentalment molt dur pedalar durant 35 quilòmetres i sol...**

Acabo rebenat [riu]. Quan porto molts quilòmetres i començo a perdre la noció del temps penso en el Martí i

el Xavier i em dona força. Si algun dia aconseguixo alguna fita els la dedicaré.

**Continua lligat a l'handbol i el BM Granollers?**

El primer any després de l'accident vaig exercir de segon entrenador del Javi López a l'infantil però ho ha deixat i durant el confinament em vaig adonar que necessitava tancar l'etapa de l'handbol, pel temps que ja em treia el handbike, i perquè volia deixar enrere certs records de vegades difícils de gestionar. Però mantinc una bona relació amb el club i veig tots els partits.

**Es considera un exemple per la determinació que ha tingut per refer-se?**

Molts cops em diuen “que gran que ets” i no m'agrada, vull que em tractin com una persona normal. Només he afrontat la meua situació d'una manera positiva i m'agradaria que la gent que pateix lesions medul·lars també ho fes. Els discapacitats no som unes pobres persones que haguem d'estar tancades a casa, tenim moltes coses per demostrar.



# El repte inèdit del bohemí Magí

El tècnic de Cardedeu, rodamon de l'handbol, dirigirà el Sassari italià amb l'objectiu de fer-lo campió

Cardedeu

**Toni Canyameras**

És Magí Serra un bohemí de l'handbol, ànima lliure reticent a pertànyer a cap club, a quedar-se contemplant les seves obres. Només pertany a la seva inquietud, al seu desbocat desig de conèixer món arrossegat per l'handbol i a pintar noves obres amb els traços de la seva cada vegada més enriquida pissarra. Singular mode de vida predicat i conegut arreu d'Espanya –on ha entrenat el Cangas gallec, i el Villa de Aranda castellà de la Lliga Asobal i el Pozoblanco andalús de Plata–, i dos cops a Hongria i un a Kuwait, sense menysprear un viatge fugaç a Polònia per aprendre dels mètodes d'entrenament del llegendari Talant Dujshebaev. Ara, la irrefrenable passió que l'embarga el fa embarcar-se cap a Itàlia, a la bella Sardenya, a perfeccionar el puixant Sassari per abillar-lo de campió a una màxima categoria on divideix el líder a cinc punts a falta d'11 jornades. Home d'una sola dona i amb dos fills per qui l'handbol és l'altra. “No podia deixar escapar aquesta oportunitat. A casa entenen que l'handbol és la meua passió. Només tinc paraules d'agraïment cap a la meua dona, sempre m'ha donat suport”, destaca Serra des del ferri que el porta cap a l'illa, interrompent amb sigil-li la



Serra, durant la seva etapa al Kazma de Kuwait, on va haver de posar disciplina a un equip amb jugadors acomodats

fresca però tranquil·la nit del Mediterrani.

Catedràtic en supervivència malgrat tenir només 39 anys –va salvar del descens Cangas, Villa de Aranda i Gyor–, a Magí, per fi, no li demanen que s'enfanguí, sinó una cosa que tant anhelava com esculpir un campió. “Tenia moltes ganes que m'oferissin un projecte tan ambiciós com el de guanyar la Lliga, de tenir la pressió per guanyar un títol i no per no baixar. Ara entrenava el Terrassa [de Primera Estatal] i m'ha sabut greu deixar l'equip, tot i que ja tenia acordat amb ells que marxaria si m'arribava una oferta com aquesta”, explica

Serra, l'escollit entre els cridats a assumir l'àrdua feina de rellevar un entrenador com Luigi Passino, inquilí que ja s'havia fet propietari de la banqueta de l'equip del nord-est de Sardenya, on acumulava 16 anys. Repte de complexitat barroca, com l'estil que vesteix el Palazzo Ducale i la Cattedrale di San Nicola, alguns dels trets més elegants de la coqueta Sassari, segona ciutat de l'illa amb més de 127.000 habitants. “Sembla que els jugadors ja estaven una mica cansats dels mètodes de l'anterior entrenador. Els jugadors no sabien per què es feien algunes jugades i necessiten nous estímuls. Volen més

disciplina tant en atac com en defensa i el meu objectiu és endreçar el joc i les idees. M'agrada tenir els partits controlats”, indica Serra, bregat en tot tipus de situacions. Al Gyor hongarès, nostàlgics adoradors dels extenuants mètodes soviètics, va substituir la quantitat per la qualitat per salvar l'equip i al Kazma kuwaitià va banyar de suor jugadors inundats de riquesa amb sous vitalicis de 3.000 euros mensuals del govern sense res a canvi per obtenir una meritòria setena plaça. Àvids de nous estímuls esperen els seus encisadors mètodes al Sassari d'Itàlia, un altre destí que s'afegeix a les aventures de Magí.

## Aquest diumenge se celebra la BTT internacional de Corró d'Amunt

Les Franqueses del Vallès

**T.C.**

Aquest diumenge al matí se celebra la BTT de Corró d'Amunt, corresponent a la segona prova de la Copa Catalana Internacional. La prova se celebrarà enguany en format contrarellotge en un recorregut de 10 quilòmetres, ja que l'emplaçament on es disputa, la finca de Can Bruguera, no garanteix que s'eviti l'amuntegament de corredors. La cursa sortirà de l'església de Corró d'Avall com sempre però, a diferència de l'habitual, s'acabarà al pavelló de la zona esportiva.

El canvi a format cronometrat ha motivat que la prova no reparteixi punts UCI –per al rànquing internacional–, en aquesta edició, ja que no hi ha cap cursa contrarellotge que atorgui aquesta puntuació. Malgrat això, l'esdeveniment conservarà la seva condició d'internacional. Organitzada pel Club Ciclista Corró d'Amunt, la BTT, en què hi participaran dos ciclistes locals, Sergi Resina i David Ramírez, espera comptar entre 400 i 500 corredors. A les 9 del matí es donarà la sortida a totes les proves femenines i la cadet i màster 40, 50 i 60 masculines i a 1/4 de 12 les elit, sub-23, júnior i màster 30 masculines.

## El Fraikin enceta la Copa del Rei contra el Puente Genil amb el Barça a l'horitzó

Madrid

**T.C.**

Mira de reüll les semifinals –on es trobaria amb un GFC Barcelona que juga a quarts contra el Logroño–, però per al Fraikin BM Granollers ara només existeix el Puente Genil, primer rival de l'equip vallesà a la Copa del Rei de Madrid que comença aquest mateix divendres a 2/4 de 6 de la tarda per als d'Antonio Rama.

El conjunt cordovès, setè a la Lliga Asobal –el Granollers és sisè–, va vèncer a la seva pista el Fraikin fa dues setmanes (31-24) i fa dos anys el va eliminar a la Copa en aquesta mateixa ronda. “Ells van fer un partit molt complet fa dues setmanes, no ens

van deixar fer el nostre joc en atac. Hem de vigilar, sobretot, la connexió del seu central, Juan Castro, amb el pivot, Javi García, així com el tir exterior dels seus laterals esquerrans. La nostra idea és defensar bé per poder fer el màxim nombre de gols al contraatac possible”, analitza Rama. “Quan vam veure que el Barça queia a la nostra part del quadre ens vam endur una clatellada, però ara estem il·lusionats amb la Copa. Estem en un bon moment per afrontar-la i ara només hem de pensar en el Puente Genil”, destaca el tècnic, amb l'única baixa de Pol Sastre per un esquinç, per la qual cosa el porter del juvenil, Pol Amores –que podria debutar amb el Fraikin–, serà qui acompanyi Marc Guàrdia.

## El KH-7 rep el Porriño amb l'ambició de concloure la primera fase com a líder

Granollers

**T.C.**

El KH-7 BM Granollers rep aquest dissabte el Porriño, sisè classificat, a les 7 de la tarda en l'últim partit d'una primera fase que vol acabar com a líder. L'equip vallesà, que competirà pel títol en la segona fase, depèn d'ell mateix per acabar campió del subgrup B. Malgrat tot, acabar com a líder d'aquesta lligueta inicial no té efecte de cara a la segona part del campionat, on només compten els punts aconseguits contra els equips del teu subgrup que t'acompanyin a la fase pel títol.

El KH-7, que s'endurà set unitats, ja no en pot sumar més perquè el Porriño dispu-

tarà la lligueta de descens. Tot i així, l'entrenador del KH-7, Robert Cuesta, ho té clar: “Afrontarem el partit amb la mentalitat de sempre, la de guanyar, i no ens reservarem res.” El tècnic adverteix sobre les virtuts de l'equip gallec: “Són més avall a la classificació del que mereixen, tenen un bon joc amb la pivot, laterals amb bon tir exterior i extrems que finalitzen bé. Els agrada córrer i haurem d'evitar les pèrdues de pilota”, avisa Cuesta, que no podrà comptar amb Castañera, Sarandeva, Zarzuela i Kofler, mentre que Sobrepera és dubte. La segona fase no començarà fins a l'última setmana de març, ja que després d'aquesta jornada hi ha aturada de seleccions.

## El Granollers femení i el Mollet B masculí de bàsquet reprenen la Copa Catalunya

Mollet del Vallès

El CB Granollers femení i el Recanvis Gaudí CB Mollet B de bàsquet reprenen aquest cap de setmana la lliga de Copa Catalunya després de quasi cinc mesos competició i que s'ha passat a denominar Campionat d'Espanya de Primera Divisió. El Granollers, acabat d'ascendir, rep dissabte el Valls a 3/4 de 6 de la tarda, mentre que el filial molletà juga també a casa diumenge contra el CN Sabadell a les 6 de la tarda. Amb un sistema de competició reformat, el Granollers jugarà una lliga reduïda de cinc equips i, el Mollet, una de sis en una lliga en la qual no hi haurà descensos. En el cas del campionat femení, lluitaran per pujar els dos primers de cada grup.



## L'Esport Club vol protegir la tercera plaça a Peralada

Granollers

T.C.

A quatre partits pel final de la primera fase, l'Esport Club Granollers s'allotja en una privilegiada tercera plaça, l'última que dona accés directe al *play-off* d'ascens. Una posició la lluita per la qual està molt igualada –el Peralada, setè, és a només cinc punts–, per la qual cosa l'equip de José Solivellas necessita guanyar al camp del conjunt de l'Alt Empordà aquest diumenge a 2/4 de 5 de la tarda. Així ho reconeix un dels seus pivots, Sergi Altimira. “Venim d'una bona setmana en què vam treure 7 punts de 9 possibles i l'objectiu és guanyar a Peralada perquè els podríem deixar ja a 8”, afirma Altimira. “Els vam guanyar a casa però ens ho van posar molt difícil. Són un equip jove i amb talent amb molt de perill per les bandes. Ells voldran tenir la iniciativa però penso que patiran quan no la tinguin. Espero un partit obert, els partits a domicili sempre ens van millor”, assegura el migcentre d'un Granollers que acumula quatre jornades seguides sense perdre. Solivellas recupera Arnau Campeny però fins a tres jugadors són dubte per al partit de diumenge per molèsties: Albert Ruiz, Pau Darbra i Marc Gelmà.

## El Mollet ajorna el derbi contra Les Franqueses per un positiu per Covid

Mollet del Vallès

El Mollet ha hagut d'ajornar el derbi vallesà de Primera Catalana que havia de disputar aquest diumenge a casa contra Les Franqueses pel positiu per coronavirus d'un jugador. Qui podrà tornar a competir després del seu confinament és el Parets, que visita diumenge el Llefià a les 12 del migdia. El conjunt que entrena Miquel Muñoz va haver de posposar per un positiu el partit del cap de setmana passat a casa contra el Sant Cugat, el qual s'ha fixat pel dimecres 17 de març. Per la seva part, el Llerona femení, que no va jugar l'última jornada contra el Cornellà, ha postergat el partit contra el Verdú-Vall del Corb, ja que va sortir de la quarantena dijous i no ha pogut entrenar prou.

# L'hora de les urnes

El granollerí Víctor Font aspira a presidir el Barça després de set anys de projecte



Víctor Font, al mig, al costat de Joan Laporta i Toni Freixa al debat de candidats de BarçaTV de diumenge passat

Granollers

Toni Canyameras

Mirada determinada, *look* modern amb un xic de laca però amb canes que llueixen experiència i una americana amb camisa blanca sempre desproveïda de corbata que encaixa impecable en la seva esvelta figura. Bé podria passar per *coach* el modern i enèrgic Víctor Font. Al seu costat, el clàssic i carismàtic Joan Laporta. El pentinat amb ralla de tota la vida, inseparable de la corbata i americana estreta per uns quilos de més, exhibits a les seves conegudes i esbojarrades festes, tret definitori

d'un personatge pintoresc però estimat pel poble, últim exponent de l'estirp dels Jesús Gil, Lopera, Del Nido i companyia. Encarna Font la frescor, i per tant el futur, i Laporta el nostàlgic però inservible passat. O així ho ha volgut predicar el candidat de Granollers, que se sotmet aquest diumenge al judici final dels socis davant la golosa experiència de Joan Laporta per redreçar aquest Barça novel·lesc de detencions, espionatges i deutes. Amb el permís del tercer en discòrdia, un altre candidat d'aquest passat i exdirectiu de Bartomeu l'actualitzat Toni Freixa, després de la

seva cabellera vuitantera i de les seves ulleres de cate-dràtic per unes de pasta. Qualsevol altre veredicte que no sigui proclamar-se nou president, tindrà regust de condemna per a Font, amb set anys de treball al darrere en el seu projecte. Reivindica el candidat natural i resident a Granollers la preservació de l'essència del model de propietat –el Barça ha de continuar pertanyent als socis–, el relleu de la tradició cruyffista i la modernització de l'economia amb una major explotació monetària dels milions d'aficionats repartits arreu del món. Compta en l'àrea

esportiva amb una nodrida tropa vallesana: Juli López com a director general de les seccions esportives, Joan Vilà com un dels responsables de metodologia, Álvaro Ferrer com a encarregat de l'handbol i Toni Jané com a responsable del bàsquet. Per la seva part, Sergi Barjuan i Enric Masip són els vallesans en la candidatura de Laporta, malgrat que l'expresident no ha concretat els seus càrrecs.

Emili Rousaud, exdirectiu del Barça i precandidat d'aquestes eleccions, creu que Font ha guanyat adeptes: “Amb el canvi de data l'únic que podia fer Laporta era baixar perquè estava molt amunt. Continua sent el favorit però el Víctor té opcions de guanyar”, afirma el codinenc. “És possible que el Víctor hagi guanyat punts als debats. Ha posat en valor els actius del seu projecte i Laporta, en veure's guanyador, ha optat per un discurs més moderat”, agrega Rousaud. Pere Castellsagué, bon coneixedor de l'entorn del Barça per haver format part d'una candidatura amb Jordi Majó i dues precandidatures amb el mateix Majó i Jaume Ferrer, afirma que “al club li convé un canvi i la persona ideal és el Víctor, que és, amb diferència, qui més ha treballat el seu projecte, encara que Laporta és el favorit per ser el més conegut”. El veredicte final, aquest diumenge.

## La Fundació Cruyff construirà camps a Montornès Nord

Es vol impulsar l'esport entre infants de zones desfavorides

Montornès del Vallès

EL 9 NOU

L'Ajuntament de Montornès i la Fundació Cruyff han signat un conveni de col·laboració pel qual es construirà a l'antic camp de futbol de Montornès Nord un Cruyff Court, petits camps de futbol d'ús lliure que tenen com a objectiu fomentar l'esport sobretot en infants de zones desfavorides. A través d'aquest Cruyff Court, que ocuparà 1.120 metres quadrats de la parcel·la, es pretén afavorir la inclusió social de nens i joves especialment vulnerables a través de la pràctica de l'esport. Ajuntament i Fundació han formalitzat l'acord



Vista virtual de com quedarà el nou espai esportiu de Montornès Nord

aquesta setmana amb la signatura del conveni, celebrada a la seu de la Fundació en un acte que va comptar amb

l'alcalde de Montornès, José Antonio Montero, i representants de l'entitat de Cruyff. L'actuació inclou dos pro-

jectes específics en aquests camps de futbol: els Cruyff Courts 6vs6, campionats per a nois i noies de 10 a 12 anys en què participen tots els Cruyff Courts, i el Community Program, amb l'objectiu que joves de diferents barris aprenguin a organitzar el seu propi torneig.

Aquest espai és una part del projecte de renovació i revitalització dels terrenys en desús de l'antic camp de futbol del barri que ocupen una superfície total de 17.200 metres quadrats. El disseny d'aquest nou espai es va dur a terme durant l'any 2019, comptant amb la participació del veïnat. Segons el consistori, el resultat d'aquest procés és un avantprojecte de parc urbà multifuncional que, sota criteris mediambientals, incorpora diverses estratègies de desenvolupament que inclouen una programació esportiva però també equipaments per a usos adaptables i espais escènics.



## El Recam Làser busca un triomf contra el Taradell abans del Barça

### Caldes de Montbui

El Recam Làser CH Caldes rep aquest dissabte a les 7 de la tarda el Taradell amb l'obligació d'obtenir un triomf que el consolidi encara més a la tercera posició abans de visitar el cap de setmana vinent el Barça. Tot i la diferència a la taula –els onsenens són onzens–, el Taradell és un dels dos únics equips que ha vençut el Liceo. “El Taradell té jugadors de qualitat i experiència. A més a més, ara els rivals que juguen contra nosaltres ho fan més motivats. Serà un altre partit en què el rival es tancarà i haurem de tenir paciència”, destaca el tècnic del Caldes, Eduard Candami, que recupera Álvaro però perd Roger Acensi per sanció.

## El Bigues ha de guanyar el Gijón per no perdre el quart lloc de vista

### Bigues i Riells

El CHP Bigues i Riells s'enfronta dissabte a casa les 9 del vespre a un dels equips més potents de l'OK Lliga femenina, un Gijón a qui ha de guanyar per no perdre de vista la quarta plaça, que dona accés a Europa i la qual té a tres punts. “Ens dominaran i nosaltres haurem d'estar tancades i concentrades, són un equip amb totes les virtuts”, subratlla l'entrenador, Ramon Peralta.



Lali Masriera, amb el seu company Zero, amb qui ha quedat campió d'Espanya en la segona cursa del gos

## Encisadors de gossos vallesans

Masriera i Subirats, campions estatals de bikejoring i Gual, subcampió

### Santa Eulàlia de Ronçana

#### Toni Canyameras

És el gos la seva ànima, el seu alter ego amb qui es fonen en un de sol. No parlen la mateixa llengua però sí el mateix idioma i per això han compartit aquest cap de setmana la mateixa extasiat felicitat. Vertaders encisadors de gossos, Lali Masriera, de Santa Eulàlia, i Albert Subirats, es van alçar el cap de setmana passat campions d'Espanya de bikejoring –l'esport en què el gos estira una bicicleta–, i Marcel Gual, subcampió dos segons per darrere de Subirats. Abans que ell

encisés el seu gos, a ell el va encisar per a aquest esport la Lali, parella amb qui conviu junt amb els seu set gossos. “Són els nostres fills”, diu, de broma, Masriera, campiona amb el seu estimat Zero. “Estic molt contenta, és encara un cadell i només era la segona cursa que feia amb ell. Has de tenir una connexió especial amb el gos, saber fins on pot arribar i fer que s'ho passi bé”, assegura. Disputat al poble sorità d'Olvega, el Campionat constava d'una màniga de 4,2 quilòmetres dissabte i una altra de 6,1 diumenge. Curts però intensíssims recorreguts.

D'ulls cristal·lins i energia infinita, aquests gossos de raça Greyster faran panteixar els seus amos si no estan ben entrenats. “Poden anar a ritmes de 2min 50s el quilòmetre. Has d'estar preparat. Per tu i pel gos, ja que si no li segueixes el ritme ell haurà de tirar més i farà més esforç”, explica Marcel Gual, subcampió amb el seu Evo, com els seus companys, atleta d'elit que ha de ser tractat com a tal. “El gos ha de fer entrenament de fons i de força, pren suplementació per menjar i va al fisio”, detalla Albert Subirats, campió d'Espanya amb la seva Wendy.

## Pol i Aleix Espargaró comencen a rodar als tests de Qatar

### Doha (Qatar)

Els germans Espargaró comencen a rodar aquest divendres als tests oficials de MotoGP de Qatar, que s'allargaran fins al divendres de la setmana vinent. Pol, que va poder provar la Honda a Montmeló fa dues setmanes, i Aleix, que va pujar per primer cop a la nova Aprilia fa dues als tests privats de Jerez, intentaran rodar-se encara més de cara al Mundial, que comença el 28 de març al mateix Circuit de Losail. Aprilia va fer la seva presentació oficial aquest passat dijous, amb el 41 com a punta de llança i l'italià Lorenzo Savadori com el seu company d'equip.

## Tres bronzes per al CN Granollers al Grand Prix de Sabadell

### Granollers

El CN Granollers va aconseguir tres bronzes al Grand Prix Internacional de Sabadell del cap de setmana passat, on va prendre part amb 13 nedadors: Héctor Morales va pujar al tercer esglao del podi als 400 estils, mentre que Fernando Morillas ho va fer als 50 braça i Estel Xuan Galo als 800 lliures. Aquesta competició formava part de la preparació del club vallesà per al Campionat d'Espanya Absolut Open que es disputarà a finals de mes.

## El govern autoritza el retorn de les lligues juvenils i amateurs

En el cas del futbol, es podria reprendre a partir del 20 i 21 de març

### Granollers

#### EL 9 NOU

El govern de la Generalitat ha autoritzat el retorn de les lligues juvenils i amateurs després que dijous anunciés una nova flexibilització de les restriccions a partir d'aquest dilluns. També va comunicar que es permetrà la reobertura de vestidors tot i que totes les competicions s'hauran de continuar celebrant sense públic. Pel fet d'estar només permesa la represa dels campionats a partir de 16 anys, el gruix de l'esport base seguirà aturat.

En el cas del futbol, la Federació Catalana preveu reiniciar les seves competicions a partir del cap de



Tormo, de La Torreta, i Beltrán, del Cardedeu, a un derbi de Segona Catalana

setmana del 20 i 21 de març. La relaxació de les mesures implicarà el retorn de les categories inferiors a les estatals i preestatals com la Segona, la Tercera i la Quarta

Catalana i la Primera i Segona Juvenil, suspeses des de finals d'octubre, motiu pel qual s'hauran de celebrar a una sola volta, una fase en el cas de Segona Catalana.

## El Mollet i el Canovelles, campions de Catalunya de cros de relleus mixtos

### Mollet del Vallès

#### EL 9 NOU

Mollet i Canovelles es van proclamar campions de Catalunya de cros de relleus mixtos el cap de setmana passat a Mollerussa en les categories sub-18 i sub-12 i sub-16, respectivament. Anna Sirat, Anna Solà, Adam Mounim i Pablo Colao van formar l'equip sub-18 del Mollet i Jordina Aced, Aroa Zapata, David Escribano i Ivan García el sub-12. Per la seva part, Ainhoa Fitó, Marta Mitjans, Pol Guillén i Iker Prados van integrar el conjunt sub-16 del Canovelles. El Parets es va penjar la plata en categoria sub-20 amb Paula Fernández, Queralt Idáñez, Ferran Corbera i Cesc Ullar. En les

classificacions individuals, Irene Perales (Canovelles) va ser segona en sub-23, Joan Alarcón (Canovelles) primer en màster i Lidia Gibert (Granollers) primera en sub-12. Pel que fa als campionats de pista, Marçal Cruz (Sant Celoni) va quedar campió d'Espanya màster en martell de 7,26 quilos i de 15,88 quilos i també hi va haver set campions vallesans més al Campionat de Catalunya Màster indoor: Sergi Matas (Montornès) en 60 metres, Marc Tort (Mollet), en 1.500, Andreu Gómez (Sant Celoni) en alçada, Sandra Cortés (Montornès) en 3.000 marxa i Jaume Vila en llargada, Pat Vidal en alçada i Mònica Navarro en llargada i triple, tots tres del Granollers.



# AGENDA

## Divendres 05

### L'Ametlla del Vallès.

Xerrada "Empoderament i poesia", a càrrec de Clàudia Arias, poetessa i estudiant de Relacions Públiques. Canal IG del Pica. 20.00.

### Caldes de Montbui.

Presentació del llibre *Imparables. Comunicació para mujeres que pisan fuerte*, de Teresa Baró. Casino. També per Zoom. 19.00.

Espai d'expressió 8M-Dj feminista i mural. Espai Jove el Toc. 18.30.

**Granollers.** Aula Oberta. Resol dubtes de plataformes en línia. Centre Cívic de Can Gili. 17.00.

Club de lectura infantil L'Illa de mai més. En línia. 17.30.

Club de lectura jove Llibrepensadors. En línia. 18.30.

Festival FemPop, el festival musical que no vol existir. Sala Nau B1. 20.00.

Concert de jazz de Marco Mezquida, que presenta *Talismán*. 31è Jazz Granollers Festival. Casino. 20.00.

**La Garriga.** Hora del conte: *Contes per a la igualtat de gènere*, a càrrec de Gina Clotet. Canal Youtube de la Biblioteca. De les 10.00 fins a les 20.00.

**Les Franqueses del Vallès.** Teatre *Home orquestra* amb en Pey. Casal Cultural de Corró d'Avall. 20.00.

**Granollers.** Presentació del llibre *Un talp al meu jardí*, amb l'autor Martí Gironell, que signarà exemplars, i la il·lustradora Coaner Codina, que farà una il·lustració a l'aparador. Llibreria La Gralla. 18.00.

**Lliçà de Vall.** Disseny de pancartes i banderes amb motiu del Dia Internacional de la Dona. El Kaliu. De 17.00 a 19.00.

**Montornès del Vallès.** Club de lectura infantil: *L'arbre de les històries*. Plataforma Zoom. 17.00 i 18.15.

Xerrada "El procés de deixar el bolquer i la consciència del jo". A càrrec de les

professionals de la llar d'infants El Lledoner. Plataforma Zoom. 18.15.

**Sant Esteve de Palautordera.** Cineclub Sant Esteve: *La hija de un ladrón*. Teatre Pare Casals. 19.30.

**Santa Maria de Palautordera.** Presentació del disc de l'Enric EZ. Envelat de Palautordera. 20.00.

**Vilanova del Vallès.** Cinefòrum a partir del documental *Teresa Rebull. Ànima desterrada*. Centre Cultural. 19.00.

## Dissabte 06

### Caldes de Montbui.

Confecció de la catifa *Presència invisible*. Organitza Acció Cívica Calderina. Acte del 8 de març. Molí de l'Esclop. 11.00.

Espectacle *Contes i cançons*. De Xauxa Teatre. Sessió de Rialles. Casino. 18.00.

**Canovelles.** Dia Internacional de la Dona. Taller "Visca les bruixes". El Local. 18.00.

VIII Festival Femac. Festival de Música Acústica. Teatre Auditori de Can Palots. 19.00.

**Cardedeu.** Teatre *Smiley, després de l'amor*, de la companyia La Brutal. Teatre Auditori. 20.00.

**Granollers.** Fira d'artesans de l'alimentació. Plaça de les Olles. 09.00.

Mercat setmanal de Can Bassa, de 09.00 a 13.30.

Mercat setmanal de dissabte amb pagesos i productors ecològics i del territori. Plaça de la Corona. 09.00.

Club de lectura Cremem els clàssics. En línia. 10.00.

Beatus Vir, concert de música a càrrec dels alumnes del Conservatori de Granollers. Museu. 19.00.

Teatre *Una llum tímida* de la companyia La Cicatriz. Llevant Teatre. 20.00.

**L'Ametlla del Vallès.** *Històries de les meves veïnes*, amb la companyia de teatre Anna Roca. Sala Municipal



**GRANOLLERS 'CROMÀTIC'.** Companyia Com Sona. Cinema Edison. Diumenge, 12.00.

de Teatre. 20.00.

**La Garriga.** Itinerari guiat: "Els camins del menjar. La transformació de la Garriga a través de l'alimentació". Plaça Antònia Sabater. Organitza Centre de Visitants. De les 11.00 a les 12.30.

Concert de De Lirios. Teatre El Patronat. 19.30.

**Les Franqueses del Vallès.** Teatre *Set up* amb Los Barlou. Casal Cultural de Corró d'Avall. 18.00.

**Llinars del Vallès.** Teatre *La dona trencada*, de Simone de Beauvoir. Teatre Auditori. 20.00.

**Montmeló.** Teatre *La volta al món en 80 dies*, amb Georgina Llauredó i Cristina Martínez. Sala Polivalent La Torreta de Montmeló. 19.00.

**Montornès del Vallès.** Cinefòrum: *Fusells o pintades, la lluita no violenta del poble sahrauí*, de Jordi Oriola. Espai Cultural Montbarri. 19.00.

**Sant Feliu de Codines.** Representació de *La inauguració*, amb la companyia Las Kakofónikas. Dia Internacional de la Dona Treballadora. Can Buixó. 12.00.

**Sant Celoni.** Dansa Km0: VI Concurs de dansa del Baix Montseny. Associació TALP i Josep M. López. Youtube.

**Santa Eulàlia de Ronçana.** Vetllada de contes dedicada a les dones, amb Olga

Casanovas, Montserrat Dantí, Teresa Valls, Raquel Catalán i Núria Mora, entre altres. La Fàbrica. 17.30.

## Diumenge 07

**Canovelles.** Dia Internacional de la Dona. Lectura del manifest i avançament dels dos muntatges *Ellas y Tengo alas para volar* del grup de teatre de dones gitanes que s'estrenaran al juny, i concert de Diveu, *Un tribut a les dones*. Teatre Auditori Can Palots. 18.00.

**Cardedeu.** 'Dansa al jardí', amb Rosa Ballaraín, Dominik Borucki i Plácida Pajares. Jardí del Museu Arxiu Tomàs Balvey. També a les 12.00.

**Les Franqueses del Vallès.** Partits pel Mig: "La segregació escolar a les Franqueses", amb SAL-CUP. Amb Maria Forns, regidora de SAL-CUP, Cristina Jiménmez, mestra, Sara Quintana, educadora social i terapeuta familiar, i Montserrat Vet, mestra i psicopedagoga. Ateneu Popular La Tintorera. 12.00.

**La Garriga.** Visita teatralitzada *L'Arxiu de Pedra*. Església de la Doma. D'11.00 a 12.00.

**Granollers.** Espectacle *Cromàtic*, de la companyia Com Sona dins la Roda d'Espectacles Infants. Cinema Edison. 12.00.

Espectacle de màgia infantil *Màgia 2.0* amb Adrià Fornos. Espai Milnotes.

També a les 17.00.

Representació de l'òpera *Tosca*. Cicle d'Òpera a Catalunya. Teatre Auditori. 18.00.

Teatre *Una llum tímida*, de la companyia La Cicatriz. Llevant Teatre. 19.00.

Representació *Carol Estrada: Estima't*. Milnotes Show. Espai Milnotes. 19.30.

**Llinars del Vallès.** *Oops* amb Teatre Mòbil. Teatre Auditori. 12.00.

Xerrada-col·loqui "Processos creatius i fotografia", dins la programació de l'exposició "Umbrà", a càrrec de les autores. Espai Rusalleda Art. 12.00.

3a Setmana de la Dona. Projectió de *Mujercitas*, de Greta Gerwig. Teatre Auditori. 17.00.

Marxa nocturna no mixta. Des del Teatre Auditori fins a la plaça dels Països Catalans. 19.30.

**Parets del Vallès.** Representació teatral *Encara hi ha algú al bosc*, de l'equip de Cultura i conflicte. Teatre de Can Rajoler. 18.30.

**Sant Celoni.** Teatre familiar: *Un somni pirata*, amb Mima Teatre.

**Sant Esteve de Palautordera.** *Galetes de formatge*, de la companyia local Txo Titelles. Teatre Pare Casals. Sessions a les 17.00 i 18.30.



\* Amb motiu de les restriccions aplicades per la Covid-19, en totes les ofertes es recomana trucar abans per informar-se del límit d'aforament i fer reserva prèvia

Tel. Informació (de 9 a 13h)  
93 889 46 59

el9club

Consulteu altres ofertes entrant a:  
9club.el9nou.cat



MP

Museu de  
l'Art de la Pell

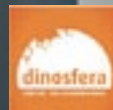
C. Arquebisbe Alemany 5  
08500 VIC  
Tel. 93 883 32 79

Museu

Oferta  
subscriptors

2x1

Presentant  
el carnet  
a taquilles



ÚNIC EN LA SEVA CATEGORIA!  
DINOSFERA US PROPOSA DESCOBRIR LA REPRODUCCIÓ  
DELS ÚLTIMS DINOSAURES D'EUROPA.

C. de les Escoles s/n - Coll de Nargó - Tel. 636417678  
Reserves i informació a: info@dinosfera.com - www.dinosfera.com

Museu

Oferta  
subscriptors

2x1

Presentant  
el carnet  
a taquilles



MUSEU ETNOGRÀFIC DE RIPOLL

Primer Museu d'etnografia de Catalunya  
de Premi nacional de cultura 2012



Pl. de l'Abat Oliba s/n - Tel. 972 70 31 44 - Ripoll  
museuderipoll@museuderipoll.org

Museu

Oferta  
subscriptors

2x1

Presentant  
el carnet  
a taquilles



El Museu del Ter dona testimoni de la vitalitat  
industrial del Ter mitjà, en dos dels seus sectors més  
representatius el tèxtil i les construccions mecàniques

Pg. del Ter, 2 - Manlleu - Tel. 93 851 51 76 - www.museudelter.cat

Museu

Oferta  
subscriptors

2x1

Presentant  
el carnet  
a taquilles



MUSEU DE LA XOCOLATA

Ubicat a l'antic convent de Sant Agustí,  
el museu presenta un recorregut pels orígens  
de la xocolata fins a l'actualitat.

C. Comerç, 36 - Barcelona - Tel. 93 268 78 78 - info@museuxocolata.cat

Museu

Oferta  
subscriptors

2x1

Presentant  
el carnet  
a taquilles



Ctra. De la Mina, s/n - CARDONA  
T. 93 869 24 75  
www.salcardona.com

Museu

Oferta  
subscriptors

2x1

Presentant  
el carnet  
a taquilles



Museu  
Episcopal de Vic

Descobreix l'extraordinària  
col·lecció d'art medieval  
i d'arts decoratives.

Informació i reserves: 93 886 93 60

Pl. del Bisbe Oliba, 3 - Vic

Museu

Oferta  
subscriptors

30% de  
descompte

Presentant  
el carnet  
a taquilles



La Colònia Vidal de Puig-reig

Autèntic espai per reviu com era, fa més de 100 anys,  
viure i treballar a les colònies industrials de Catalunya

Ctra. C-16 km 78 - Pl. Puríssima Colònia Vidal (Puig-Reig)  
www.museucoloniavidal.org - Tel. 93 829 04 58

Museu

Oferta  
subscriptors

2x1

en la visita guiada  
i en el preu de  
l'entrada general  
presentant el carnet



FUNDACIÓ  
JACINT VERDAGUER  
FOLGUEROLES:  
POBLE NATAL DEL POETA  
JACINT VERDAGUER

De dilluns a diumenge de 10 a 13.30 h  
i el dimarts i el dissabte de 17 a 19 h

C. Major, 7 - Tel. 93 812 21 57

Folgueroles  
info@verdagner.cat - www.verdagner.cat

Museu

Oferta  
subscriptors

2x1

Presentant  
el carnet  
a taquilles



CATALUNYA  
EN MINIATURA  
Viu una nova  
experiència!

www.catalunyenminiatura.com

Tel. 93 689 09 60  
Torrelles de Llobregat

Oci

Oferta  
subscriptors

2x1

en circuit de  
maquetes  
Presentant  
el carnet  
a taquilles



El coure, un conductor  
de la història.

Ctra. C-17 km 73.5 - Les Masies de Vgà.  
Tel. 93 859 56 37  
www.museudelcoure.com

Museu

Oferta  
subscriptors

2x1

Presentant  
el carnet  
a taquilles



Descobreix milions d'anys d'història en un sol  
museu, recorrent l'era dels dinosaures,  
els romans i l'edat medieval.

C. del Museu, 4 - Isona Tel. 973 66 50 62  
Reserves i informació a: museucc@parc-cretaci.com  
www.parc-cretaci.com

Museu

Oferta  
subscriptors

2x1

Presentant  
el carnet  
a taquilles







## Defuncions

Vicenç Vacca Viaplana, 80 anys. <b>L'Ametlla del Vallès</b> . 23-02	Francina Ferri Gil, 87 anys. <b>Granollers</b> . 27-02
Pere Jansana Roca, 90 anys. <b>Granollers</b> . 23-02	Maria Guasch Muñoz, 89 anys. <b>Llinars del Vallès</b> . 27-02
Joan Fradera Gras, 97 anys. <b>Montmeló</b> . 23-02	Carmen Caballero Llamas, 68 anys. <b>Granollers</b> . 28-02
Josefa Font Oliva, 87 anys. <b>Granollers</b> . 24-02	Miguel Fernández Cejudo, 94 anys. <b>Granollers</b> . 28-02
Pedro Pérez Caballero, 88 anys. <b>Granollers</b> . 24-02	Julio Hernáiz Torrecilla, 81 anys. <b>Gualba</b> . 28-02
Ettore Facchinetti, 72 anys. <b>Caldes de Montbui</b> . 25-02	José Antonio Romero Baños, 90 anys. <b>Parets del Vallès</b> . 28-02
Luisa Méndez Torres, 91 anys. <b>Canovelles</b> . 25-02	Genoveva Guerrero López, 96 anys. <b>Parets del Vallès</b> . 28-02
Fernando Martínez Rodríguez, 67 anys. <b>Les Franqueses del V.</b> 25-02	Vicenç Codina Solé, 86 anys. <b>La Garriga</b> . 01-03
Victoriano Rodríguez González, 76 anys. <b>Les Franqueses del V.</b> 25-02	María Elena Fagín Caamaño, 79 anys. <b>Granollers</b> . 01-03
Joan Puig Hosta, 92 anys. <b>Granollers</b> . 25-02	Antonio Leonardo Castaño Vico, 85 anys. <b>Granollers</b> . 01-03
Alfonso Alcaide Crespín, 78 anys. <b>Granollers</b> . 26-02	Francisco Villar Sanz, 86 anys. <b>Caldes de Montbui</b> . 02-03
María Rodríguez Píriz, 61 anys. <b>Lliçà d'Amunt</b> . 26-02	Manel Rosario Benesey, 82 anys. <b>Les Franqueses del V.</b> 02-03

◆ Dades facilitades pels serveis funeraris del Vallès Oriental. Difunts poden no aparèixer al llistat perquè la família ha exercit el seu dret de privacitat

## L'hemeroteca

**Fa 30 anys**

08/03/1991

“L'Hospital de Mollet estrena sistema de laparoscòpia per operar la vesícula”

“L'exenterraments reclama el servei funerari de Sant Feliu amb una espectacular comitiva d'època”

**Fa 20 anys**

09/03/2001

“La romeria del Rocio deixa Montmeló”

“El Circuit i Turisme treballen perquè els 600.000 visitants anuals beneficiïn el Vallès Oriental”

**Fa 10 anys**

04/03/2011

“Torné va rebutjar una oferta de CDC per no ser el candidat a les Franqueses”

“Divuit ajuntaments, amb menys despesa elèctrica en canviar de companyia”

**Fa 5 anys**

04/03/2016

“Mor amb 59 anys el crític d'art de Granollers Manel Clot”

Decideixi amb antelació com vol que sigui el seu servei funerari

CABRÉ  
JUNQUERAS sa  
serveis funeraris

Truqui'ns i l'assessorem

937 415 370

funeraria@cabrejunqueras.com

## Farmàcies de guàrdia

**L'Ametlla del Vallès****+ DOLORS VALLS**

Centre Comercial Sant Jordi.  
Tel. 93 843 19 07 | cada dia,  
de 9 a 22h.

**Bigues i Riells****+ TORRAS**

C. Anna Mogas, 116. Tel. 93 865  
83 42 | cada dia, de 9 a 21h.

**Caldes de Montbui**

+ De 22 a 0.30h, cal trucar a la  
Policia Local. Tel. 93 865 41 41.

**Canovelles****+ FONT ALTABA**

C. Riera, 38. Tel. 93 849 08 33  
| laborables, de 8.30 a 21h; dis-  
sabte, 9 a 21h; diumenge  
i festius, de 9 a 13.30h.

**Cardedeu****+ FORÉS**

Diagonal Fivaller, 8  
Tel. 93 871 31 46 | dia 5.

**+ GIL**

C. Aragó, 39.  
Tel. 93 846 01 04 | dies 6 i 7.

**Les Franqueses del Vallès****+ SAGALÉS**

Pl. Espanya, 11. Tel. 93 849  
35 92 | laborables, de 9 a 21h;  
dissabte, de 9 a 14h.

**La Garriga****+ COMAPOSADA**

C. Centre, 29.  
Tel. 93 871 83 14 | dies 5 a 7.

**Granollers****+ PARERA**

Pl. de l'Oli, 3. Tel. 93 870 00 38  
| dilluns a dissabte, de 9 a 13h i  
de 16.30 a 20.30h.

**+ POU**

Av. Francesc Macià, 149. Tels.  
93 879 58 69 / 618 582 154 |  
laborables, de 8 a 22h. Dissabte,  
diumenge i festius, de 9 a 22h.

**+ VINYAMATA**

C. Museu, 20-22. Tel. 93 879 40  
18 | cada dia, les 24 hores.

**La Llagosta****+ VILA**

Av. Onze de Setembre, 65.  
Tel. 93 024 37 39 | dies 5 a 7.

**Lliçà d'Amunt****+ DELIA PININ**

C. Anselm Clavé, 139. Tel. 93  
456 84 09 | dilluns a dissabte, de  
9 a 21h; diumenge, de 9 a 14h.

**Llinars del Vallès****+ VALENZUELA**

C. Església, 2. Tel. 93 841 03 03  
| cada dia, de 9 a 22h.

**Mollet del Vallès****+ TUGAS**

Pl. Catalunya, 1.  
Tel. 93 570 34 28 | dia 5.

**+ VILASECA**

Av. Jaume I, 87.  
Tel. 93 579 71 71 | dia 6.

**+ AMADÓ**

Plaça Prat de la Riba, 17.  
Tel. 93 593 01 61 | dia 7.

**Montmeló****+ MIL-LENARI**

C. Mil-lenari, 7.  
Tel. 93 572 28 17 | dies 5 a 7.

**Montornès del Vallès****+ FONTCUBERTA**

Av. Onze de Setembre, 7.  
Tel. 93 568 17 48 | dia 5.

**+ BALCELLS**

C. Riu Mogent, 7.  
Tel. 93 568 09 47 | dies 6 i 7.

**Parets del Vallès****+ FARMÀCIA DEL POBLE**

C. Raval, 26. Tel. 93 573 75 12  
| cada dia, de 9 a 22h.

**+ ISERN**

Av. Catalunya, 84. Tel. 93 562  
19 18 | cada dia, de 9 a 21h.

**La Roca del Vallès****+ CENTRAL**

Rambla M. Torrents, 23. Tel. 93  
842 28 50 | laborables, de 8 a 21h.

**Sant Antoni de Vilamajor****+ GEMMA GÜELL**

Av. Alfons I, 27. Tel. 93 845 00  
57 | laborables, de 9 a 14h i de  
16.30 a 20.30h; dissabte, de 9 a  
14h; diumenge, de 9.30 a 13.30h.

**Sant Esteve de Palautordera****+ ANTOJA**

Ctra. Montseny, 25. Tel. 93 848  
26 46 | dilluns a dissabte, de 9.15  
a 13.30h i de 16.30 a 20.30h; diu-  
menge, de 10 a 13.30h.

**Sant Celoni****+ DURAN-BEL**

C. Esteve Cardelús, 11.  
Tel. 93 867 60 40 | dia 5

**+ CASAMADA**

Av. de la Pau, 51.  
Tel. 93 867 18 03 | dies 6 i 7.

**Sant Feliu de Codines****+ C.R. BOTET PIRO**

C. Barcelona, 1. Tel. 93 866 30  
64 | dilluns a dissabte, de 9 a  
21h; diumenge, de 10 a 13.30h.

**Sant Fost de Campsentelles****+ CAN COROMINES**

Av. Sant Jeroni, 2.  
Tel. 93 573 44 35 | dilluns a  
dissabte, de 9 a 20.30h.

**Sant Pere de Vilamajor****+ SANDOVAL**

Av. Sant Nonet, 15. Tel. 93 845  
20 94 | laborables, de 9 a 13.30h  
i de 17 a 20.30h; dissabte i  
diumenge, de 9.30 a 14h.

**Santa Maria de Palautordera****+ MARIA REIXACH**

C. Major, 44. Tel. 93 848 00 30 |  
dilluns a dissabte, de 9 a 13.30h  
i de 16.30 a 20.30h.

FES-TE  
SUBSCRIPTOR  
D'EL 9 NOU



I GAUDEIX DELS  
AVANTATGES DE SER  
D'el9club

TRUCA AL  
93 889 49 49  
SUBSCRIPCIONS



A causa de la Covid-19, les activitats que s'ofereixen es poden veure alterades o anul·lades. Si això passa, ens posarem en contacte amb els guanyadors per comunicar-ho. **Disculpeu les molèsties.**

# el9club

Tel. Informació (de 9 a 13h)  
93 889 46 59

Participeu de les ofertes entrant a:  
[9club.el9nou.cat](http://9club.el9nou.cat)



<b>DE CINEMA</b> Dissabte 19.00 Diumenge 19.00 Venda normal	<b>pequeñas detalles</b> Dissabte 19.00 Diumenge 19.00 Dilluns 19.00 Dimecres 19.00 Divendres 19.00	<b>ENTRE NOSOTRAS</b> Dissabte 19.00 Diumenge 19.00 Dilluns 19.00 Dimecres 19.00 Divendres 19.00	<b>NEORREUN</b> Dissabte 20.15 Diumenge 19.00
--	--	---	---

**Oferta subscribers** Participeu en el sorteig d'entrades gratuïtes vàlides del 12 al 15 de març. Entreu a: [www.el9nou.cat](http://www.el9nou.cat) Sorteig: 9-3-21. **Cinema**



**GUIES DE MUNTANYA I BARRANCS AMA DABLAM** GUIES AMA DABLAM

Tel. 615 23 34 42  
[www.guiesamadablam.com](http://www.guiesamadablam.com)  
[guiesamadablam@hotmail.es](mailto:guiesamadablam@hotmail.es)  
Preu: 50 €

**Oferta subscribers** 2x1 presentant el carnet a recepció. **Esports**



**Bellavista** teatre auditori  
**FESTIVAL DELS AMATEURS**  
Dissabte 13 de març a les 20h  
**COMPANIA 8** presenten  
**DONES I SILENCI**

Preu: 7,00 €

**Oferta subscribers** Participeu en el sorteig d'entrades gratuïtes. Entreu a: [www.el9nou.cat](http://www.el9nou.cat). Sorteig: 9-3-21. **Teatre**

**PARQUINGS BLAUS**

Els subscribers que es facin **CLIENTS BLAUS** tindran 1 mes d'aparcament gratuït (a escollir el mes) i la resta de l'any tarifa a meitat de preu



**4 PÀRQUINGS A GRANOLLERS**  
AUDITORI C. Ponent, 41  
ESCOLAPI BLAU Av. Sant Esteve s/n  
CORONA C. Sant Josep de Calassanç, 19  
ESTACIÓ ATENEA  
Ptge. Álvarez de Castro, Pg. Cristòfol Colom, 21

**Oferta subscribers** Per a més informació, truqueu al 93 846 47 27 o entreu a: [www.pblaus.com](http://www.pblaus.com) **Serveis**

**SORTEIG ESPECIAL**

Fes dels teus esmorzars una estona divertida!

**EL 9 NOU REGALA** jocs de 2 tasses pissarra per personalitzar-les com vulgueu, amb el nom, amb dibuixos o amb missatges.

**UN REGAL IDEAL PER ALS MENUTS DE LA CASA!**

**Oferta subscribers** Participeu en el sorteig de jocs de 2 tasses pissarra entrant a: [www.el9nou.cat](http://www.el9nou.cat) Sorteig: 9-3-21. **Sorteig**

**EL 9 NOU regala un cistell amb productes**



**caprabo** amb **EROSKI**  
referent en productes de proximitat



Guanyadora: Montse Monzó, de Llerona  
Guanyadora: Esther Mas, de Granollers

**Guanyadors del sorteig del mes de febrer**

**Oferta subscribers** Participeu en el sorteig. Entreu a: [www.el9nou.cat](http://www.el9nou.cat) Sorteig: 9-3-21. **Sorteig**

Els sortejos sempre es faran a les 10 del matí del dia del sorteig. Les seves dades personals seran tractades per Premsa d'Osona, SA i CATVL 97, SLU (conjuntament i en endavant, EL 9 NOU) amb la finalitat de fer-lo participar en els sorteigs. Les dades personals, així com imatges i veu, poden ser utilitzades mitjançant els canals audiovisuals del Grup (premsa, ràdio, televisió, internet...) utilitzant els formats i mitjans previstos en cada cas amb finalitats periodístiques. Pot consultar informació addicional sobre els seus drets de protecció de dades a [www.el9nou.cat](http://www.el9nou.cat).





BLEECKER STREET / NETFLIX

## NO SOM GUERRERES



Quan anava a la universitat i vivia a Cerdanyola, les tres companyes de pis teníem el que en dèiem *l'esprai antivioladors*. Era un petit aerosol que compràvem a Andorra i se suposava que irritava els ulls de l'atacant per donar-te temps de fugir per potes. Quan tornava els vespres tota sola d'anglès el duia agafat dins de la butxaca, a punt

de desenfundar. Si algun dia m'arriba a sortir algú per sorpresa i em demana l'hora, s'hauria endut una ruixada de campionat. L'esprai de pebre ens feia sentir segures. Les noies saben que és millor prevenir. Gairebé ni ens ho ensenyen; senzillament ho aprenem, per osmosi. Que ens voldran fer mal, que ens hem de protegir, que ens hem de fer valdre. *Uh-ah las chicas son guerreras*. Fins ara ha estat una estratègia útil i necessària, l'única per viure en un

sistema que ens és hostil. Jo ho agraeixo, segur que m'ha estalviat desgràcies. Però

**No som nosaltres les que ens hem d'emmotllar a aquest sistema, és el sistema el que ha de canviar**

encara agraeixo més que les noies més joves hagin aixecat la veu per dir una cosa que a les nostres mares ni se'ls havia acudit: que no som nosaltres les que ens hem d'emmotllar a aquest sistema, sinó que és el sistema el que s'ha de canviar.

Ho hem vist amb la notícia dels abusos a l'Institut del Teatre que ha destapat el diari *Ara* i ho havíem vist abans amb el *cas Harvey Weinstein* que tan bé retrata la pel·lícula *The Assistant*. Les dones ho han aguantat per-

què ni tan sols s'havien plantejat que podien evitar-ho. La desigualtat i l'abús estan tan naturalitzats que sembla que el món hagi de ser així perquè sempre ha sigut així. Però resulta que no. Posar el focus en un lloc on hi havia tanta foscor de cop treu a la llum els mecanismes de la injustícia, i només això permet aturar-lo. És la força i la consciència col·lectives, el que ho fan possible. És esborrar la por, la vergonya, el silenci. És dir-nos: "No estem soles, ens passa a totes", el primer pas per empoderar-nos. És que ningú més ens vindrà a salvar. Per decantació, per evolució natural, per jubilació, res no canviarà. Que com ho sé? Perquè no ha canviat fins ara. Sense trencadissa no hi ha revolució.

Sortiran veus, i potser seran dones mateix, que diran que no siguem pàmfiles ni sentimentals, que elles van plantar-se i se'n van sortir. És com aquell soldat que va passar pel tràngol de la novatada i ara és el primer d'instigar-ne una encara pitjor al pobre que li ve al darrere. Diran que amb esforç i ganes es poden superar tots els entrebancs—sigui assetjament laboral, abús de poder, maltractaments psicològics, sostres de vidre—i tenir èxit en un món d'homes. Però és que ja no volem un món d'homes. No volem dur esprai de pebre a la butxaca.

*Laura Serra*

### CROMOS

#### Quatre

La trobada d'escriptores vallesanes de dissabte a Granollers va descobrir-nos que Anna Ballbona, de Montmeló, produeix cada quatre anys: els quatre llibres que ha publicat han vist la llum el 2008, 2012, 2016 i 2020, que, a més, són anys de traspàs.

#### Endevinalla

L'escriptor, compositor i dramaturg Pere Pèrries ha anunciat amb una endevinalla que es trasllada a viure a la comarca. Ha piulat: "...em trasllado al Baix Montseny, a la vila del penyal de font, segons B. Moll, o de l'alzinar petit segons Balari i Jovany". Saben quina població és, oi?

#### Ocells

I parlant de piulades, ens ha agradat molt el web del parc de la Font dels Oms de Cardedeu <fontdelsoms.cardedeu.cat> en què el navegant pot trobar petites fitxes dels ocells que hi habiten—tant a l'àmbit de l'Alzinar com el de la riera i ribera—i fins i tot escoltar-ne el seus cants.

#### President

El socialista Salvador Illa, de la Roca, va visitar dimecres la fàbrica de Bosch a Lliçà d'Amunt per donar suport als treballadors. Durant la visita es va sentir algun tímid: "Illa president!" que ara mateix sembla més una expressió de fe que altra cosa. Però alerta, que en política no se sap mai...

### VISIÓ PERIFÈRICA

#### Festivals

La natura ens proporciona autèntics festivals estètics. Només és qüestió d'anar amb calma, estar atent i mirar les coses amb ulls diferents. Per exemple, aixecant la vista i contemplant espectacles com el de la imatge, que sembla d'un llibre de paisatges llegendaris però que és molt més real i proper: ens l'ha enviada Maite Ruth, veïna de Santa Eulàlia, al Whatsapp d'EL 9 NOU (648 678 819) i la va fer caminant cap a la feina.



MAITE RUTH

### EL 9 NOU

**Presidenta** Beth Codina  
**Director editorial** Agustí Danés

**Director edició** Jesús Medina

**Redactors en cap**  
Joan Carles Arredondo (economia i esports)  
Josep Villarroya (notícies i calaix)

**Secció**

**Redacció**  
Teresa Terradas (cultura)

**Redacció**  
Toni Canyameras (esports), Griselda Escrigas (fotografia), Ferran Polo (notícies i calaix), Ramon Solé (notícies i calaix)

**Correcció** Xavier Canals

**Informàtica i producció** Jordi Soler

**Publicitat edicions** Rosa Serra

**Publicitat edició** Toni González

**Màrqueting** Teresa Molas

**Administració** Esperança Polvillo

**Redacció, administració i publicitat**

Granollers: Carrer Girona, 34, 1r pis / 08402

Tel. 93 860 30 20 / Whatsapp 648 678 819 / Fax 93 870 70 55

**Edició i distribució**

Vic: Premsa d'Osona, S.A. Plaça de la Catedral, 2 / 08500

**Impressió** Crea

**Dipòsit Legal** B-34.571-1989

Difusió controlada per OJD

Periòdic adherit al Consell de la Informació de Catalunya

**www.el9nou.cat**  
recepccio@gra.el9nou.com



8 420565 125520 1



10305 8 420565 125500 4